

แสงงาม
แดนเจียงหนาน

สุขใจ

EAST Meets WEST

ปัญญาวิจิตร vs ปัญญาประดิษฐ์

ARCHITECTURE STORY OF CHINA

พิพิธภัณฑ์เมืองหลวง - ปักกิ่ง

INTERVIEW WITH

ธนวัฒน์ จิระเสวีจินดา แห่ง mezzo

เปิดมุมมองท่องเที่ยววิถีไทย

เมื่อบ่ายวันศุกร์ที่ 22 เมษายน 2559 คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จัดสัมมนาทางวิชาการเรื่อง เปิดมุมมองท่องเที่ยววิถีไทย ณ ห้องประชุม ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยได้รับเกียรติจาก ดร. ดาริกา ลัทธพิพัฒน์ อธิการบดี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กล่าวต้อนรับ วิทยากรและผู้เข้าร่วมการสัมมนาในครั้งนี้ ภายในงานได้รับเกียรติจาก คุณกร ทัพพะรังสี อธิบดีรองนายกรัฐมนตรี มาเป็นวิทยากรบรรยายในหัวข้อ “ความรู้และเส้นทางประวัติศาสตร์ไทยที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว” และ คุณสันติ ชุติณธรา รองผู้ว่าการด้านนโยบายและแผน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) บรรยายในหัวข้อเรื่อง “การทำการตลาดท่องเที่ยวไทยด้วยการท่องเที่ยววิถีไทย”

โดยมีประโยคสำคัญที่ คุณกร ทัพพะรังสี ได้กล่าวไว้ว่า ไม่มีรายได้เข้าประเทศไทยในสาขาใด ดีเท่ากับการท่องเที่ยว และการท่องเที่ยว นั้นไม่จำเป็นต้องส่งออกขาย เพียงแค่เราอยู่บ้านเรา แต่งตัวให้ดี สร้างแพ็คเกจให้สวย เงินก็จะเข้ามาสู่ประเทศไทยเอง

อีกทั้ง คุณสันติ ชุติณธรา ยังพูดถึง แนวคิด “วิถีไทย (Thainess)” หรือความเป็นไทย คือ อัตลักษณ์ หรือ USP (Unique Selling Point) ที่ทำให้ประเทศไทยมีความแตกต่างและโดดเด่นกว่าคู่แข่ง โดยแบ่งแนวคิดออกเป็นสินค้า 7 กลุ่มสินค้า “ท่องเที่ยววิถีไทย” (แตกต่างและโดดเด่น) ได้แก่ 1.Thai Foods 2.Thai Art 3.Thai Way of Life 4.Thai Festivities 5.Thai Fun 6.Health&Wellness และ 7.Thai Wisdom ทั้งนี้ในอนาคตการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) จะต้องทำ 3 อย่างคือ “3 Re” โดยใช้เรื่อง วิถีไทย เป็นตัวขับเคลื่อน การตลาด Reที่1.ปรับแบรนด์การท่องเที่ยวประเทศไทย (Rebrand) Reที่2.ปรับโครงสร้างตลาด (Market Restructure) และReที่3.ปรับสมดุลสู่ความยั่งยืน (Rebalance)

EDITOR'S NOTE

กอบกิจ ประดิษฐผลพานิช
บรรณาธิการ

นิตยสาร New Silk Road ฉบับที่ 15 นี้ มีบทความน่าสนใจอย่างเรื่อง “อีก 5 ปีคนจีนจะมีชีวิตเปลี่ยนไปอย่างไร ของวิริยาภา” ซึ่งจะมาเล่าให้ฟังอย่างต่อเนื่องอีกหลายตอน โดยเนื้อความสืบเนื่องมาจากการประชุม 2 สภาของจีนผ่านไป ได้มีการตั้งเป้าหมายระดับชาติมากมาย เช่น พหุครม 5 ปีเมื่อถึงปี 2020 คนจีนทุกคนทั้งในเมืองและชนบทจะมีรายได้เป็น 2 เท่าของรายได้ที่ตนเคยได้เมื่อ 10 ปีก่อน การเพิ่มความสำคัญกับการกระตุ้นการบริโภคของคนทั้งประเทศเพื่อให้เป็นเครื่องยนต์ขับเคลื่อนเศรษฐกิจอีกตัวขึ้นมาเสริมการลงทุนและการส่งออกที่เริ่มจะเติมตลาดไปแล้ว ซึ่งหากคนจีนมีรายได้สูงขึ้น แน่แน่นอนเลยว่าเป็นโอกาสของประเทศอย่างประเทศไทย ซึ่งมีสินค้าเกษตร ผลิตภัณฑ์อาหารที่คนจีนให้การยอมรับ รวมไปถึงประเทศไทยก็เป็นประเทศเป้าหมายของชาวจีนเวลาวอกมาที่ยาวนานแล้ว ผู้ประกอบการไทยจึงต้องเตรียมพร้อม กับโอกาสที่กำลังจะเกิดในช่วง 5 ปีนับจากนี้ ด้วยการเรียนรู้พฤติกรรมผู้บริโภคชาวจีน และปรับสินค้าส่งออกให้โดนใจ รวมไปถึงพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้พร้อมรองรับต่อตลาดนักท่องเที่ยวจีน ก่อนจากกันขอเรียนแจ้งว่าหากองค์กรหรือหน่วยงานใด ต้องการรับนิตยสารฟรี หรือ มีกิจกรรมต้องการประชาสัมพันธ์ข่าวสารที่เกี่ยวกับไทย-จีน สามารถติดต่อได้ที่ คุณณกรณ์ โทร. 081-811-5557

เงินหยวน-ทองคำ โทอินเตอร์ หนุนเศรษฐกิจจีนก้าวสู่บทบาทบนเวทีโลก

เมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม สมาคมผู้สื่อข่าวไทย-จีน ร่วมกับ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตจัดงานเสวนาโต๊ะกลม “วิเคราะห์เศรษฐกิจจีน ผ่านกลยุทธ์ เงินหยวน-ทองคำ โทอินเตอร์ ผลต่อเศรษฐกิจโลก เศรษฐกิจไทย” ณ ห้องประชุมมหาวิทยาลัย ICSC มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยได้รับเกียรติจาก ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว คณบดีคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต นายฐานิศร์ ศาสตราวาทะ ผู้อำนวยการอาวุโส பிரวรรตเงินตราต่างประเทศ บริหารเงินและตลาดทุน ธนาคารธนาชาติ จำกัด (มหาชน) และ นายบุญเลิศ สิริภักทวณิช ประธานเจ้าหน้าที่บริหาร กลุ่มบริษัท ออสสิริส เข้าร่วมวงเสวนา

โดย ดร.เกียรติอนันต์ ล้วนแก้ว ได้วิเคราะห์เศรษฐกิจจีนว่า จากการที่กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF) ประกาศรับสกุลเงินหยวน ให้เข้าเป็นส่วนหนึ่งของตะกร้าเงินสำรอง ถือเป็นก้าวสำคัญที่เศรษฐกิจจีนจะเข้าไปอยู่ในระบบการเงินสากล และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโลกในอนาคต ทั้งนี้ จีนใช้วิธีการวางเครือข่ายทางการค้าในการขยายเศรษฐกิจให้เติบโต ซึ่งจะช่วยให้เงินสามารถทะยานสู่มหาอำนาจเบอร์หนึ่งของโลกได้ในอีกไม่นานและจะมั่นคงระยะยาว ซึ่งส่งผลดีต่อเศรษฐกิจไทยในแง่ของ 1.ไทยเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคอาเซียนในการใช้เงินสกุลหยวน 2.อำนาจการต่อรอง ซึ่งจะเห็นได้ว่า 2 ปีนี้เราสามารถใช้นเงินดอลลาร์กับมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกาได้มากขึ้น จึงถือเป็นแนวโน้มที่ดี ทำให้เศรษฐกิจไทยมีโอกาสเติบโตได้มากยิ่งขึ้น

CONTENTS

14 ARCHITECTURE STORY OF CHINA

พิพิธภัณฑ์เมืองหลวง - ปักกิ่ง

20 CHINA IN THE CHANGING WORLD

Fit & Firm โลฟต์สไตล์หนุ่มสาวจีนยุคใหม่

24 CHINA KNOWLEDGE

เชือกถักจีน

26 THREE KINGDOMS TOUR

แคว้นจ๊กก๊ก (1)

28 EAST Meets WEST

ปัญญาวิจิตร vs ปัญญาประดิษฐ์

31 NEW SILK ROAD

Silk Road สอเค้าสดใสในยุคทองซาน ซูจี

34 CHINA UNDER PRESIDENT XI

อีก 5 ปี คนจีน จะมีชีวิตเปลี่ยนไปอย่างไร ? (1)

40 JEENJA

ตำนานลำปำจางน้อย "หุบป่า"

42 TRAVEL TIPS

เกือบถูกหลอก...ให้ป็น ร้ามหา'ลัยเซียเหมิน !

47 CHINA TRIP

หวงซาน มนต์เสน่ห์แห่งขุนเขาที่สวยงามที่สุดในจีน

50 CULTURAL TRIP

แสนงาม แดนเจียงหนาน ฮุยโจว

58 THE LEGEND OF THE HEROES

ผู้หกลีจากยุทธภพ (2)

60 MARKETING EVERYDAY

นักการตลาดกับเสียงเพลง... การ์ตูนวอลท์ดิสนีย์

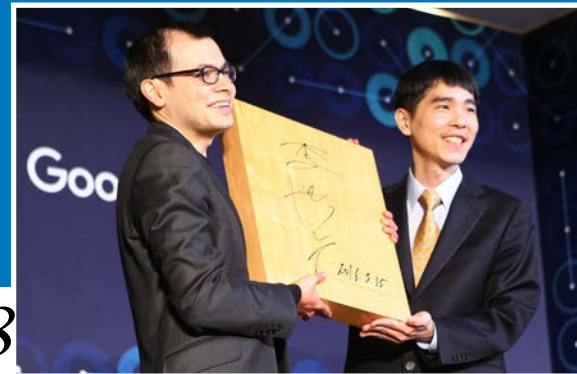
62 INTERVIEW WITH

ธนาวัฒน์ จิระเสวีจินดา แห่ง mezzo

14

28

50

62

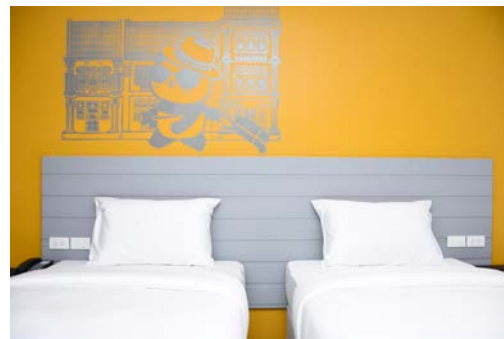

โรงแรม Recenta Express Phuket Town

ผู้สนับสนุนนิคมอุตสาหกรรม New Silk Road อย่างเป็นทางการ

“ภูเก็ต” มาจากภาษามลายูว่า “บูคีต” (Bukit) หมายถึง “ภูเขา” หรือเนินเขา ภูเก็ต ในปัจจุบัน เป็นเมืองที่มีศิลปะที่โดดเด่น มีประวัติศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์มายาวนาน และเป็นหนึ่งในพื้นที่ที่คนเชื้อสายจีนและคนไทยอยู่ร่วมกันอย่างสงบมายาวนาน ศิลปะตึกชิโนโปรตุกีสในย่านเมืองเก่า และ หอนาฬิกากลางเมืองภูเก็ตที่ยืนตระหง่านมาเกือบชั่วชีวิตคนหนึ่งคน เป็นตำนานและเอกลักษณ์ที่ผู้มาเยือนเกาะภูเก็ตไม่สามารถพลาดได้เมื่อมาเยือนภูเก็ต โรงแรม Recenta Express Phuket Town ขอหยิบเอาสัมพันธภาพระหว่างไทย-จีนมาสื่อสารไว้ในทุกๆ พื้นที่ของโรงแรม ตั้งแต่ lobby จนถึงห้องพักอันเพียบพร้อมไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นในวันหยุดพักผ่อน มีแพนด้าลากกระเป๋าเดินทาง มีแพนด้าถ่ายรูปเซลฟี่กับตึกชิโนโปรตุกีส ได้ถูกนำมาตกแต่งในสถานที่แห่งนี้ได้อย่างลงตัว เพื่อขอเป็นส่วนหนึ่งความสัมพันธ์อันดีระหว่างไทย-จีนตราบนานเท่านาน

ประธานาธิบดี สี จิ้นผิง เข้าร่วมการประชุมสุดยอด ว่าด้วยความปลอดภัยทางนิวเคลียร์ครั้งที่ 4 ณ กรุงวอชิงตัน

หนังสือพิมพ์ People's Daily รายงานว่า เมื่อวันที่ 30 มีนาคมที่ผ่านมา ตามเวลาท้องถิ่น นายสี จิ้นผิง ประธานาธิบดีจีนเดินทางถึงกรุงวอชิงตัน เพื่อเข้าร่วมการประชุมสุดยอดว่าด้วยความปลอดภัยทางนิวเคลียร์ครั้งที่ 4 ซึ่งจัดขึ้นที่กรุงวอชิงตัน เมืองหลวงของสหรัฐฯ ระหว่างวันที่ 31 มีนาคมถึงวันที่ 1 เมษายน ตามคำเชิญของนายบารัค โอบามา ประธานาธิบดีสหรัฐฯ

หัวข้อการประชุมครั้งนี้คือ "ส่งเสริมความมั่นคงทางนิวเคลียร์ระหว่างประเทศ" โดยจะมีการอภิปรายประเด็นต่างๆ เช่น ทำอย่างไรจึงจะเก็บรักษาวัสดุนิวเคลียร์และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับนิวเคลียร์ให้มั่นคงปลอดภัย ทำอย่างไรจึงจะป้องกันการลักลอบค้าวัสดุนิวเคลียร์และการป้องกันมิให้อาวุธหรือวัสดุนิวเคลียร์ตกไปอยู่ในมือของกลุ่มก่อการร้าย จะปราบปรามลัทธิก่อการร้ายอย่างมีประสิทธิภาพได้อย่างไร เป็นต้น ผู้สังเกตการณ์เห็นว่า ในที่ประชุมสุดยอดครั้งนี้ ฝ่ายต่างๆ ที่ร่วมประชุมจะพยายามบรรลุกรอบความร่วมมือว่าด้วยการส่งเสริมความมั่นคงทางนิวเคลียร์ของทั่วโลกฉบับหนึ่ง เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับประเทศต่างๆ ในการปฏิบัติตามมาตรการความมั่นคงทางนิวเคลียร์

ความมั่นคงทางนิวเคลียร์คือใช้มาตรการเพื่อรักษาความมั่นคงปลอดภัยของวัสดุนิวเคลียร์และสิ่งอำนวยความสะดวก

ที่เกี่ยวข้องกับนิวเคลียร์ ป้องกันการลักลอบค้าวัสดุนิวเคลียร์ และการก่อการร้าย เก็บรักษาวัสดุนิวเคลียร์ให้มั่นคงปลอดภัย การป้องกันมิให้อาวุธหรือวัสดุนิวเคลียร์ตกไปอยู่ในมือของกลุ่มก่อการร้าย

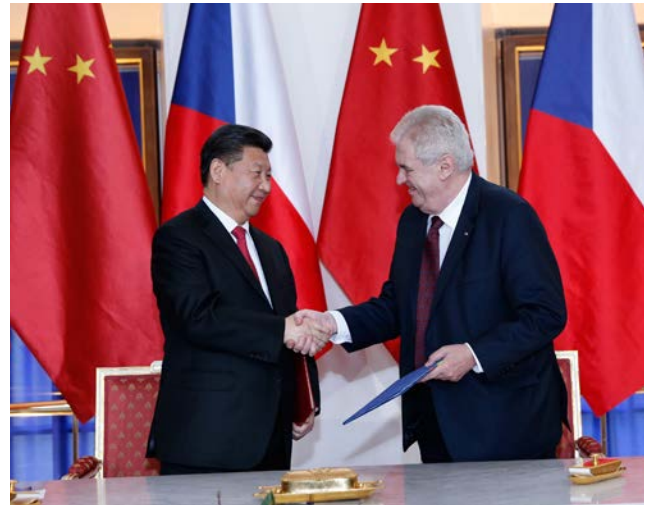
ตั้งแต่มนุษย์บุกเบิกพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีนิวเคลียร์เป็นต้นมา ปัญหาความปลอดภัยของนิวเคลียร์ก็ได้รับความสนใจเป็นอย่างมาก เพราะเกี่ยวพันถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของมนุษย์ด้วย

ช่วงปีหลังๆ มา นี้ การผลิตพลังงานไฟฟ้าด้วยเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ของจีนพัฒนาอย่างรวดเร็ว จำนวนเครื่องกำเนิดไฟฟ้าที่สร้างเสร็จแล้วและกำลังติดตั้งอยู่ในอันดับต้นๆ ของโลก ขณะเดียวกัน จีนก็พยายามปฏิบัติตามเจตนารมณ์เกี่ยวกับความมั่นคงทางนิวเคลียร์ ทำให้สถานการณ์นิวเคลียร์มีความมั่นคง และมีการประดิษฐ์คิดค้นเทคโนโลยีใหม่ ตลอดจนจัดระบบรับมือกับเหตุฉุกเฉินทางนิวเคลียร์มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ในขั้นต่อไป จีนจะกระตุ้นให้มีการพัฒนาการผลิตพลังงานไฟฟ้าด้วยเชื้อเพลิงนิวเคลียร์บนพื้นฐานที่ต้องมีการประกันความปลอดภัย เน้นความมั่นคงและมีประสิทธิภาพ ให้สิทธิกับหน้าที่ความรับผิดชอบมีความสำคัญเท่าเทียมกัน ความเป็นตัวของตัวเองกับความร่วมมือมีความเท่าเทียมกัน และให้ความสำคัญตั้งแต่ต้นทางถึงปลายทางเท่าเทียมกัน

ผู้นำจีนและเช็กประกาศสถาปนาความสัมพันธ์ทางยุทธศาสตร์

หนังสือพิมพ์ People's Daily รายงานว่า เมื่อวันที่ 29 มีนาคมที่ผ่านมาตามเวลาท้องถิ่น นายสี จิ้นผิง ประธานาธิบดีจีนเจรจากับ นายมิลอส เซมาน ประธานาธิบดีเช็ก ผู้นำสองประเทศเห็นด้วยที่จะยกระดับความสัมพันธ์ระหว่างจีนกับเช็กเป็นความสัมพันธ์เชิงยุทธศาสตร์ ผลักดันให้ความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศก้าวขึ้นสู่ขั้นใหม่ ประธานาธิบดีมิลอส เซมานจัดพิธีต้อนรับประธานาธิบดีจีนคนแรกที่เยือนเช็กในช่วง 67 ปีมานี้อย่างยิ่งใหญ่สมเกียรติที่ทำเนียบท่ามกลางบรรยากาศที่สดใสของกรุงปราก

พิธีต้อนรับที่ทางเช็กจัดขึ้นเป็นเวลา 15 นาทีนั้นได้สร้างสถิติใหม่หลายประการ เช่น เป็นครั้งแรกที่จัดพิธีต้อนรับที่ลานบ้านหมายเลข 3 ของทำเนียบประธานาธิบดีเช็ก และเป็นครั้งแรกที่ยิงสลุต 21 นัด ในพิธีตรวจพล โดยในการเจรจาเป็นเวลากว่า 1 ชั่วโมงนี้ สองฝ่ายได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์จีน-เช็ก ความสัมพันธ์จีน-ยุโรป ความร่วมมือระหว่างจีนกับยุโรปกลางและตะวันออก ตลอดจนปัญหาภูมิภาคและระหว่างประเทศอย่างลึกซึ้ง สองฝ่ายเห็นด้วยที่จะสถาปนาความสัมพันธ์เชิงยุทธศาสตร์ แสวงหาผลประโยชน์ร่วมกันอย่างกว้างขวาง และดำเนินความร่วมมือที่ลุ่มลึกยิ่งขึ้น นายสี จิ้นผิงให้สัมภาษณ์ผู้สื่อข่าวว่า จีนกับเช็กได้ลงนามแถลงการณ์ร่วมจีน-เช็ก เห็นด้วยที่จะยกระดับความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศเป็นความสัมพันธ์เชิงยุทธศาสตร์ เป็นการชี้ทิศทางทางการเมืองให้อนาคตความสัมพันธ์ระหว่างสองประเทศ เราจะได้เป็นพยานลงนามเอกสารว่าด้วยความร่วมมือด้านการบิน

อวกาศ วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการท่องเที่ยว ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อนุมัติให้เปิดเที่ยวบินเชียงใหม่-ปราก ผลพวงเหล่านี้จะส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างจีนกับเช็ก และนำมาซึ่งผลประโยชน์ที่แท้จริงให้แก่ประชาชนสองประเทศ

วันเดียวกัน สองฝ่ายได้ลงนามข้อตกลงระหว่างสองประเทศ 10 โครงการ เห็นด้วยที่จะประสานยุทธศาสตร์หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทางเข้ากับยุทธศาสตร์การพัฒนาเช็ก ร่วมกันทำแผนการพัฒนาความร่วมมือระหว่างจีนกับเช็กเพื่อตั้งเป็นกรอบความร่วมมือที่เป็นรูปธรรมระหว่างสองประเทศ สองฝ่ายเห็นด้วยที่จะกระชับความร่วมมือด้านอุตสาหกรรม เพิ่มการเชื่อมต่องาน ส่งเสริมความร่วมมือในวงการใหม่ และพัฒนาจุดเติบโตใหม่แห่งความร่วมมือด้านเศรษฐกิจและการค้าระหว่างสองประเทศ

ทั้งสองประเทศนอกจากออกแถลงการณ์ร่วมในการยกระดับความสัมพันธ์ของความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์แล้ว ภายหลังจากเสร็จสิ้นการเจรจา ที่ทั้งสองฝ่ายต่างเห็นพ้องที่จะดำเนินการติดต่อกันในระดับสูงเช่นนี้ต่อไป ซึ่งจะเป็นต้นแบบสำหรับความสัมพันธ์ในทุกด้าน เสริมสร้างความร่วมมืออันเป็นมิตรระหว่างกระทรวง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย และรัฐบาลท้องถิ่น

ทั้งสองฝ่ายได้ตัดสินใจที่จะให้การสนับสนุนผลประโยชน์ของแต่ละฝ่าย และประเด็นต่างๆ ที่สำคัญเพื่อให้แน่ใจว่าการพัฒนาของความสัมพันธ์ทวิภาคีนั้นจะดำเนินไปได้ด้วยดี ในระยะยาว และมีเสถียรภาพ

ประธานาธิบดีทั้งสองยังมีความสัมพันธ์ในระดับบุคคลอันใกล้ชิดอีกด้วย เมื่อพวกเขาพูดถึงการประชุมร่วมกันห้าครั้งในช่วงเวลาสองปีที่ผ่านมา สีจิ้นผิงก็กล่าวว่าเขาและเซมานได้กลายเป็น "ทั้งเพื่อนที่ดี และเพื่อนเก่า"

งานวัดดีตานสัจจร ครั้งที่ 2 ณ เซ็นทรัลเวิลด์

กรุงเทพฯ - หลังจากทีสร้างประทับใจให้ชาวไทยไปเมื่อปีที่แล้ว กลับมาอีกครั้งกับงานวัดแบบจีน “งานวัดดีตาน” งานวัดประจำปี หนึ่งในกิจกรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของกรุงปักกิ่ง โดยปีนี้ยังคงจัดที่เดิม ณ ลานเซ็นทรัลเวิลด์ ใจกลางกรุงเทพฯ

ได้ฤกษ์ลั่นกลองเปิดงานอีกครั้งกับมหกรรมงานวัดดีตานสัจจรทั่วโลก โดยในปีนี้ได้กลับมาเยือนประเทศไทยอีกครั้ง โดยทำการเปิดงานไปเมื่อปลายวันที่ 25 มีนาคม 2559 ที่ผ่านมา ณ ลานเซ็นทรัลเวิลด์ กรุงเทพฯ โดยได้รับเกียรติจากนายเจิน เจียง อุปทูตฝ่ายวัฒนธรรมสถานเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทยเข้าร่วมพิธี นอกจากนี้ยังมี ม.ล. อนุพร เกษมสันต์ - นักวิเคราะห์นโยบายและแผนทรงคุณวุฒิ สำนักพระราชเลขานุการ, นายวิษณุ เจริญศิลป์ - รองผู้อำนวยการด้านสินค้าและธุรกิจการท่องเที่ยวของททท. (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย) และแขกผู้ใหญ่อีกหลายท่านเข้าร่วมงาน

แน่นอนว่าการกลับมาครั้งนี้ ทางคณะนักแสดงและตัวแทนจากเขตตงเจียง กรุงปักกิ่ง ยังคงพกเอาการแสดงที่น่าตื่นตาตื่นใจ ไม่ว่าจะเป็นการแสดงงิ้ว, การร่ายรำระบำร้อง, ดนตรีที่มีเอกลักษณ์, กายกรรมสุดเร้าใจ ฯลฯ รวมถึงของดีเมืองปักกิ่งมาจัดแสดงให้ชาวไทยได้ชื่นชมแบบไม่ต้องเดินทางไปไหนไกล หลายคนที่มางานต้องตะลึงกับความอลังการและตื่นตาตื่นใจในรูปแบบงานวัดจีนอย่างงานวัดดีตาน โดยงานนี้ได้รับความสนใจจากทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศเป็นจำนวนมาก

เรียบเรียงและรายงาน: อรอนงค์ อรุณเอก

นักท่องเที่ยวจีน กับ สมุนไพรไทย

ในปัจจุบันนักท่องเที่ยวชาวจีนนิยมมาเที่ยวที่ประเทศไทยและซื้อผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากสมุนไพรไทยเพิ่มมากขึ้น โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้คาดการณ์ว่าในปี 2559 นักท่องเที่ยวจากประเทศจีนจะมาท่องเที่ยวเมืองไทยสูงถึง 10 ล้านคน จากปริมาณจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นนี้เอง ทำให้ความต้องการในการซื้อผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากสมุนไพรไทยก็เพิ่มมากขึ้นด้วยตามลำดับ ร้านขายของที่ระลึก หรือร้านนวดแผนไทยต่างก็มีผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากสมุนไพรไทยเพื่อมาจำหน่ายนักท่องเที่ยว อาทิ ลูกประคบสมุนไพร สบู่สมุนไพร เครื่องสำอางที่มีส่วนผสมจากสมุนไพร นอกจากนี้สินค้าไทยที่เกี่ยวข้องกับสมุนไพร ยังมีผู้นำไปจัดจำหน่ายไปถึงที่ประเทศจีนด้วยการค้าออนไลน์ที่กำลังขยายตัวขึ้นในปัจจุบัน

ในประวัติศาสตร์ประเทศไทยมีการใช้สมุนไพรต่าง ๆ มายาวนานหลายร้อยปี ด้วยภูมิอากาศที่เป็นประเทศเขตร้อนทำให้พืชสมุนไพรเติบโตได้ดีและมีมากกว่า 2,500 ชนิด รูปแบบการแพทย์แผนโบราณของไทยมีทั้งใช้เชิงบำรุงและเชิงการรักษา หนึ่งในการรักษาด้วยวิธีประคบสมุนไพรร้อนก็จัดเป็นวิธีหนึ่งในการรักษามาแต่โบราณ ทั้งนี้การใช้ลูกประคบสมุนไพร เพื่อบรรเทาอาการเจ็บกล้ามเนื้อ เส้นประสาท ทั้งช่วยให้ผ่อนคลาย ถูกสืบทอดนำมาใช้บริการในสถานประกอบการนวดแผนไทยในปัจจุบัน

บริษัท สยาม เฮอร์เบิล อินดัสทรี จำกัด ผู้ประกอบการด้านลูกประคบสมุนไพรจึงได้คิดค้นพัฒนาสินค้าเพื่อความสะดวกรวดเร็วในการใช้งานจากลูกประคบแบบเดิมมาเป็นหมอนสมุนไพรที่ยังคงคุณค่าและประโยชน์ของสมุนไพรไว้เหมือนเดิมเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดในประเทศจีนที่มีปริมาณเพิ่มขึ้น ผู้บริหารของบริษัทสยามเฮอร์เบิลอินดัสทรีได้กล่าวว่า สมุนไพรแบ่งตามหลักวิชาออกเป็น 2 สาขา คือ สมุนไพรแผนโบราณ และสมุนไพรแผนปัจจุบัน ซึ่งสมุนไพรแผนโบราณในประเทศไทย ก็แบ่งย่อยออกเป็น 2 ประเภทคือ สมุนไพรไทยแผนโบราณ และสมุนไพรจีนแผนโบราณ ในกลุ่มสมุนไพรไทยแผนโบราณที่โดดเด่นมากคือ ขมิ้นชัน ซึ่งจัดเป็นพืชล้มลุกที่จัดอยู่ในตระกูลขิง มีเหง้าอยู่ใต้ดิน เนื้อในของเหง้าจะเป็นสีเหลือง มีกลิ่นหอมเฉพาะตัวมีตั้งแต่สีเหลืองเข้มจนถึงสีแดงจัด นิยมนำไปใช้ในการประกอบอาหาร แต่งสี แต่งกลิ่นอาหาร เช่น แกงไตปลา แกงกะหรี่ เป็นต้น ขมิ้นชันอุดมไป

ด้วยวิตามินและแร่ธาตุหลายชนิด เช่น วิตามินเอ วิตามินบี1 วิตามินบี2 วิตามินบี3 วิตามินซี วิตามินอี ธาตุแคลเซียม ธาตุฟอสฟอรัส ธาตุเหล็ก และเกลือแร่ต่าง ๆ รวมไปถึงเส้นใยคาร์โบไฮเดรตและโปรตีนเป็นต้น และขมิ้นชันสรรพคุณทางยาที่รักษาอาการและโรคต่าง ๆ ได้หลายชนิดซึ่งมีประวัติในการนำมาใช้ในการรักษามากกว่า 5,000 ปี

สรรพคุณของขมิ้นคือมีสารต่อต้านอนุมูลอิสระซึ่งช่วยในการชะลอวัยและชะลอการเกิดริ้วรอย ช่วยเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้กับร่างกายช่วยเสริมสร้างภูมิคุ้มกันให้ผิวหนังมีสุขภาพดีแข็งแรง ช่วยกำจัดสารพิษออกจากร่างกาย ลดการอักเสบ แก้อาการวิงเวียนศีรษะ อาการแพ้และไข้หวัด อาการภูมิแพ้หายใจไม่สะดวก ให้มีอาการดีขึ้น น้ำมันหอมระเหยในขมิ้นมีสรรพคุณช่วยบรรเทาอาการปวดท้อง แก้อาการจุกเสียดแน่นท้อง ท้องอืด ท้องเฟ้อ แก้ผื่นคันตามร่างกาย รักษาโรคผิวหนัง ผดผื่นคัน

ทั้งนี้เมื่อปลายปี 2558 ที่ผ่านมา บริษัท สยาม เฮอร์เบิล อินดัสทรี จำกัด ได้เปิดตัวผลิตภัณฑ์ใหม่ เป็นหมอนสมุนไพรประคบร้อน โดยใช้เตาอบไมโครเวฟ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตจากสมุนไพรมีคำอธิบายวิธีการใช้ไว้ 3 ภาษาคือ ภาษาจีน ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ มีส่วนประกอบของสมุนไพร 8 ชนิด และหนึ่งในนั้นมีขมิ้นชันรวมอยู่ด้วย คุณสมบัติเบื้องต้นของสมุนไพรกลุ่มนี้คือช่วยให้โลหิตไหลเวียนได้ดีขึ้น ช่วยลดอาการปวดเมื่อย บวมช้ำ เป็นตะคริว กล้ามเนื้ออักเสบ บวมช้ำ อาการชาตามมือและเท้า รวมไปถึงช่วยลดอาการปวดประจำเดือน อีกทั้งน้ำมันหอมระเหยจากสมุนไพรยังช่วยให้รู้สึกผ่อนคลายและสดชื่น

การแสดงคอนเสิร์ต “ดนตรีคลาสสิก ศิลปินแห่งชาติประเทศจีน”

เมื่อเย็นวันที่ 30 มีนาคม 2559 ที่ผ่านมา ณ ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพฯ ได้มีการแสดงคอนเสิร์ต “ดนตรีคลาสสิก ศิลปินแห่งชาติประเทศจีน” โดยมีการแสดงบรรเลงเครื่องดนตรีฝีมือจากศิลปินที่มีชื่อเสียงของจีน อยู่คู่เคียงศิลปินอุทลิ่งบรรเลงเครื่องดนตรีคังโหว ศิลปินหลิวเหล่ยบรรเลงซอเอ้อหู การแสดงจิวคูนชวู่จากศิลปินหลิวจิ้งผู้มีชื่อเสียง เพื่อให้ชาวไทยได้รับชม อีกทั้งภายในคอนเสิร์ตยังมีการบรรเลงเพลง เสน่ห์แห่งเจียงหนาน ความฝันในสวนดอกไม้ ดอกเหมยสามชั้น ชุ่มใจมดีจากลึบทิศและจันทราบุปผา ณ ธาราคินวสันต์ เป็นต้น มีผู้สนใจทั้งคนไทยและคนจีนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย เข้าร่วมชมคอนเสิร์ตครั้งนี้เป็นจำนวนมาก

รู้จักเครื่องดนตรี และการแสดงด้านวัฒนธรรมจากจีน

พิผา เป็นเครื่องดนตรีพื้นเมืองของจีนอย่างหนึ่ง ชื่อพิผาได้มาจากลักษณะวิธีการบรรเลง มีโทนเสียงที่กว้าง และรูปแบบการบรรเลงที่มีเอกลักษณ์ บทเพลงพิผาเป็นที่นิยมแพร่หลายตั้งแต่โบราณ ซึ่งบทเพลงคลาสสิกมากมาย ในบรรดาเครื่องดนตรีของจีนนั้น พิผาได้รับฉายาว่าเป็นเครื่องดนตรีทั้งปุ่นและปู้ การจำแนกของเพลงพิผานั้น ถ้าพิจารณาจากความสั้นยาวของบท สไตล์และลักษณะของเนื้อหาสามารถจำแนกเป็นบทเพลงปุ่นและบทเพลงปู้ บทเพลงใหญ่

และบทเพลงเล็ก บทเพลงปุ่นจะเน้นการพรรณนาและแสดงความรู้สึก เช่น จันทราบุปผา ณ ธาราคินวสันต์ และพระจันทร์สูง เป็นต้น ส่วนบทเพลงปู้จะเป็นในด้านพลังความตึงเครียด ความกล้าหาญและยิ่งใหญ่ เช่น บทเพลงชุ่มใจมดีจากลึบทิศ หลายแผ่นดินแม่สิ้นใจ เป็นต้น นอกจากนี้แล้วบทเพลงเช่น ฟีน้องในทุ่งหญ้า ชุ่มใจมดีจากลึบทิศ ยังเป็นบทเพลงที่มีโครงเรื่องเป็นนิทาน จึงเป็นบทเพลงขนาดยาว มีทั้งปุ่น ทั้งปู้

คังโหว เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายชนิดหนึ่ง แต่เดิมมีชื่อว่า ซันโหว หรือคังโหว แบ่งเป็นคังโหวแบบนอน คังโหวแบบตั้ง และคังโหวที่มีหัวหงส์ คังโหวสี่เสียงที่กว้างและใส นอกจากบรรเลงในวงแล้ว ชาว

บ้านทั่วไปก็นิยมเช่นกัน ในสมัยโบราณคังโหวเป็นเครื่องดนตรีที่ขาดไม่ได้เมื่อมีการแสดงในวัง คังโหวแบบสมัยโบราณสูญหายมาเป็นเวลานานแล้ว เพื่อฟื้นฟูวัฒนธรรมเครื่องดนตรีเก่าแก่ชนิดนี้ ตั้งแต่ศตวรรษที่ 20 ก็ได้เริ่มดำเนินการฟื้นฟูตามลำดับ และเมื่อเดือนเมษายนปี พ.ศ.2523 บริษัทเครื่องดนตรีพื้นเมือง เมืองซูโจวได้ทำคังโหวสมัยใหม่เครื่องแรก ซึ่งมีชื่อว่า เยียนจู้คังโหว มีเสียงใสชัดเหมือนกู่เจิงและมีความคล้ายกับซิมโบราณด้วย เมื่อเดือนกันยายน ปี พ.ศ.2527 รศ.จ้าวกวงยิ่น

จากสถาบันดนตรีเมืองเสิ่นหยางได้ทำการปรับปรุงในด้านวิธี เปลี่ยนเสียงสูงต่ำแบบการใช้เท้าเหยียบเพื่อแก้ปัญหาด้านการปรับเสียง ด้วยความพยายามของผู้คนในวงการ จึงทำให้คงไหลกลับมาใช้ชีวิตอีกครั้ง

ซอเอ้อหู เป็นเครื่องดนตรีพื้นบ้านประเภทสีชนิดหนึ่ง เริ่มมีการใช้บรรเลงตั้งแต่สมัยราชวงศ์ถัง จนถึงปัจจุบัน มีประวัติยาวนานกว่า 1 พันปี ซอเอ้อหูมีเสียงที่หนักแน่น อ่อนหวาน สามารถแสดงอารมณ์ความรู้สึกของผู้บรรเลงได้อย่างสมบูรณ์ ซอเอ้อหูสามารถใช้บรรเลงเพลงที่มีน้ำเสียงนุ่มนวลตามจังหวะที่ไพเราะ และก็ยังสามารถใช้ในการบรรเลงที่มีความยิ่งใหญ่ ในขณะที่เดียวกันซอเอ้อหูยังสามารถบรรเลง

เพลงที่สะท้อนความรู้สึกหดหู่ โศกเศร้าได้ด้วย เช่น บทเพลงเจียงเหอสูย (น้ำในแม่น้ำ) เอ้อเฉียนอิงเยวี่ (บ่อเอ้อร์ฉวนสะท้อนเงาจันทร์) เป็นต้น นอกจากนี้แล้ว บทเพลงเอ้อหูยังมีประเภทที่สะท้อนให้เห็นถึงความร่าเริง ความสนุกสนาน เช่น เพลงอ๋องนู่สูกแล้ว เพลงเก๋บเกี้ยว เป็นต้น

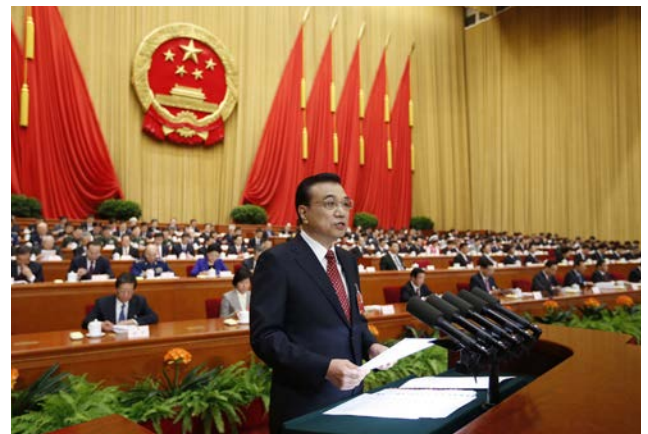
จิวคุนซวู ได้รับการยกย่องว่าเป็นเจ้าแม่แห่งวงการอุปรากรจีน ซึ่งก็หมายถึงเป็นแหล่งกำเนิดของอุปรากรประเภทต่างๆของจีนนั่นเอง เป็นรูปแบบการแสดงประเภทหนึ่งที่ได้รวบรวมวรรณกรรม ดนตรี การแสดงบทเวที ซึ่งถือว่าเป็นศิลปวัฒนธรรมดั้งเดิมของจีนอย่างหนึ่ง การแสดงจิวคุนซวูมีความหรูหรา สง่างาม ไพเราะ และนุ่มนวล ได้ผสมผสานระหว่างการร้องเพลง การเต้นรำ การพูดและท่วงท่าไว้ด้วยกัน ซึ่งกล่าวได้ว่า การแสดงจิวคุนซวูนั้นเป็นสิ่งที่รวมของทั้งบทกวี ดนตรี เพลง เต้นรำ และละครเวที เป็นการแสดงประเภทหนึ่งที่มีความสำคัญยิ่ง ทั้งในด้านประวัติศาสตร์ ด้านอุปรากร วรรณกรรม หรือดนตรี เมื่อปีพ.ศ.2544 ได้รับการจดทะเบียนโดยองค์การยูเนสโกในประเภทมรดกวัฒนธรรมทางมุขปาฐะ

ประเทศจีนมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนให้เข้าสู่วิถีคนเมือง

นายหลี่ เค่อเฉียง นายกรัฐมนตรีของจีน ได้กล่าวในรายงานการประชุมสภาประชาชนแห่งชาติครั้งที่ 12 ไว้ว่า ในปี 2016 นี้ ประเทศจีนจะมุ่งเน้นไปที่เรื่องคน และการเข้าสู่วิถีคนเมืองเป็นอันดับแรก โดยจะทำการระบบสำมะโนประชากรก่อน ทั้งนี้ นายกรัฐมนตรีของจีนได้กล่าวถึงการเร่งพัฒนาความเป็นเมืองให้เกิดขึ้น โดยคำนึงถึงการอพยพของผู้คนจากชนบทและการเชื่อมประชาชนกับที่ดินและเงินทุนให้เข้าถึงกัน ทั้งนี้จะเน้นคุณภาพและขีดความสามารถในการพัฒนาความเป็นเมืองที่มองเรื่องคนเป็นหลัก

วิธีการดังกล่าวจะมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาประชาชน ไม่ใช่การพัฒนาทางด้านวัตถุอย่างที่หลายๆ เมืองเคยทำ ยกตัวอย่างในบางเมืองนั้น ได้มีการมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาตัวเมือง โดยไม่คำนึงถึงจำนวนประชากร ทำให้เกิดปัญหาเมืองร้าง ถนนไม่มีรถวิ่ง และตึกระฟ้าไม่มีผู้เช่า ซึ่งนายหลี่ เค่อเฉียงได้ให้ความเห็นว่าเมืองเหล่านี้ไม่ได้เข้าใจถึงแก่นแท้ในการพัฒนาสู่วิถีคนเมืองอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ นายหลี่ เค่อเฉียง ยังให้ข้อสังเกตว่า ประเทศจีน

ในช่วงหลายปีมานี้ ได้อุทิศตนให้กับวิถีคนเมืองในรูปแบบใหม่ แต่ด้วยเดิมทีประเทศจีนเป็นประเทศที่มีประชากรประกอบอาชีพเกษตรกรจำนวนมหาศาล ทำให้ในช่วงดำเนินการได้มีปัญหาก่อเกิดขึ้นอยู่ไม่น้อย ทำให้สุดท้ายแล้วรัฐบาลท้องถิ่นจะต้องพัฒนาประชากรอีกค่อนข้างมาก

โดย Liu Rui จาก People's Daily

ชีวิตของผม - เจิน ฮั่นซือ ราชทูตกระป๋องโลก

เมื่อวันที่ 29 มีนาคม 2559 ทาง Chinese-Thai Enterprises Association (泰国中国企业总商会) ได้จัดกิจกรรมแนวทอล์คโชว์ (Talk show) เป็นครั้งแรก เพื่อสร้างแรงบันดาลใจและแบ่งปันสิ่งดีๆ โดยบุคคลทรงคุณค่าที่ทางสมาคมฯ ภูมิใจนำเสนอและได้รับเกียรติมาเล่าถึงประวัติชีวิตตนเองภายใต้หัวข้อ “我的人生 - ชีวิตของผม” ในครั้งนี้ ได้แก่ คุณเจิน ฮั่นซือ (陈汉士) หรือที่คนไทยจะคุ้นหูกันดีในชื่อคุณไกรสร จันศิริ เจ้าสัวไทยยูเนี่ยนโพร เช่น - เจ้าของฉายา “ราชทูตกระป๋องโลก” ผู้ซึ่งประสบความสำเร็จทั้งในด้านธุรกิจและชีวิตส่วนตัว

คุณเจินเกิดที่จีนแผ่นดินใหญ่ตรงแถบซานโถว (ซัวเถา) มณฑลกว่างโจว อายุสิบกว่าขวบได้เดินทางมาอยู่ที่ประเทศไทย ปัจจุบันคุณเจินอายุ 81 ปีแล้ว ถ้าเป็นผู้ใหญ่บางคนก็อาจจะเกษียณตนเองอยู่บ้านเลี้ยงหลานปลูกต้นไม้ตามความสนใจ แต่คุณเจินในวันนี้ยังคงแข็งแรง ทำงานให้แก่ครอบครัวและทำหน้าที่ตอบแทนสังคม แถมยังมีความตั้งใจว่าจะทำงานไปจนตลอดชีวิตนี้เลยทีเดียว

ชีวิตของคุณเจินเริ่มมาจาก 3 ศูนัย หรือการที่ไม่มีอะไรเลย 3 สิ่งอันได้แก่ความรู้, เงินทุนและเครดิต

“ความรู้เป็นศูนัย”: คุณเจินเป็นคนถ่อมตน ท่านพูดถึงเรื่องการศึกษาว่าตนเองเรียนมาน้อย ไม่ค่อยมีความรู้อะไรเท่าไร ได้เรียนหนังสือในโรงเรียนของจีนไม่เท่าไรก็ต้องออกมาทำงานหาเลี้ยงตนเองและครอบครัว

“เงินทุนเป็นศูนัย”: สมัยเด็กท่านอยากจน ตอนนั้นคนเห็นท่านเป็นเจ้าของร้านขายอาจจะนึกภาพไม่ออกกว่าคำว่า “อยากจน” ที่คุณเจินหมายถึงนั้นเป็นอย่างไร แม้แต่ตอนเริ่มธุรกิจครั้งแรกในปี ค.ศ. 1965 เงินลงทุนก้อนแรกจำนวน 10,000 บาท ท่านก็ได้จากการเล่นแชร์มาลงหุ้นกับเพื่อนร่วมกันตั้งบริษัทเล็กๆ ขึ้นมา

“เครดิตเป็นศูนัย”: คำว่าเครดิตในที่นี้คือความเชื่อใจ การที่คุณเจินเริ่มต้นจากการไม่มีเครดิตนี้ไม่ได้หมายความว่าท่านเป็นคนนิสัยไม่น่าไว้วางใจ แต่มันเกิดจากการที่อยากจนมาก เวลาที่คนเราจนมากๆ ไม่มีเงินติดตัวให้ชาวบ้านเห็น แล้วใครที่ไหนเล่าจะกล้าให้เครดิตกับคนจน คุณเจินได้ให้ข้อคิดกับผู้ฟังไว้ว่าสำหรับคนเรา การมีเครดิตนี้สำคัญมากอย่างน้อยก็ต้องเป็นคนรักษาเวลา

เชื่อว่าจะประสบความสำเร็จในทางธุรกิจ กว่าจะมาถึงจุดนี้ได้ บริษัทของคุณเจินล้มลุกคลุกคลานมาตลอดหลายสิบปีที่ผ่านมา ช่วงวิกฤตเศรษฐกิจโลกก็ยังดีที่พลิกวิกฤตให้เป็นโอกาส เอาตัวรอดผ่านมาได้ เศรษฐกิจแย่ หลายบริษัททำท่าจะล้ม เราเล็งๆ มองๆ แล้วก็ไปซื้อกิจการเขามาปรับปรุงซะเลย ธุรกิจของคุณเจินใหญ่โตขยายออกไปในหลายทวีป ไปดูงาน ไปประมูล ไปซื้อ ไปลงทุนร่วมทุนกับต่างประเทศ สำหรับคุณเจินแล้วสิ่งสำคัญในการทำธุรกิจคือการปรับระบบการทำงานและการใช้นวัตกรรม ตอนนี้องค์กรมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยชั้นนำของไทยหลายแห่ง ไม่ว่าจะเป็น ม.มหิดล ฯลฯ เพื่อใช้เทคโนโลยีมาช่วยประหยัดแรงงานคนและยังสร้างสรรคผลผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ป้อนสู่ตลาด อย่างไส้กรอกปลาที่เนื้อดี เนียน อร่อย ไม่คาว หรือแม้แต่สติกกุน่าพร้อมรับประทานเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้บริโภคที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว

6 หลักการในการใช้ชีวิตของ “เงิน ฮั่นซื่อ”

ความพยายาม: ความมานะพยายามเป็นหนทางสู่ความสำเร็จ ประมาณว่าไม่สูงต้องเขย่ง ไม่เก่งต้องขยัน

ความเชื่อใจ: หรือคำติดปากคนไทยสมัยใหม่ว่า “เครดิต” คนเราต้องรู้จักตรงต่อเวลา หากรักษาเวลาไม่ได้แล้วจะเชื่อใจได้อย่างไร รักครอบครัว พุดความจริง รักษาความเป็นคน

ความร่วมมือ: การแข่งขันนำไปสู่การพัฒนาศักยภาพแต่มิใช่การต่อสู้แบบเอาเป็นเอาตาย กับคนในวงการเดียวกันหากร่วมมือกันได้ดีที่สุด หากร่วมมือด้วยกันควรได้รับส่วนแบ่งที่ยุติธรรมและเหมาะสม

มุ่งไปข้างหน้า: เอาเป็นว่าตายก่อนค่อยพักผ่อนจริงๆ แล้วกัน คนเรานั้นหากไม่เดินไปข้างหน้าในขณะที่คนอื่นเขาพัฒนา ก็เทียบได้เท่ากับว่าถอยหลังแล้ว และหากยังแพ้ไม่เป็นก็ไม่ต้องลงมือทำ

สำนึกตอบแทนบุญคุณ: ความกตัญญูรู้คุณเป็นสิ่งสำคัญ ใครเคยช่วยเหลือเราอย่างไรไม่ควรลืม

ตอบแทนสังคม: คนทุกคนสามารถตอบแทนสังคมได้ ไม่ต้องรอให้รวยล้านฟ้าหรือเหลือกินเหลือใช้ก่อน ทำตามความสามารถ ขอแค่มีจิตใจที่บริสุทธิ์ จำนวนเงินไม่ใช่เรื่องใหญ่

สุดท้ายก่อนจบการบรรยาย คุณเงินได้ฝากผู้ฟังไว้ว่า “ขอให้ทุกคนใช้ชีวิตอย่างมีความสุข และอย่าลืมตอบแทนสังคม” ซึ่งสิ่งทีกล่าวเป็นการสรุปสั้นๆ ของหลักในการดำรงชีวิตของผู้ชายที่ชื่อ “เงิน ฮั่นซื่อ” - ราชาทูน่ากระป๋องของโลกนั่นเอง

เรียบเรียงและรายงาน: อรอนงค์ อรุณเอก

50 สุดยอดช่างภาพร่วมงานประกวดภาพถ่าย “ไทยในสายตาช่างภาพจีน” ครั้งที่ 2

หลังจากประสบความสำเร็จกับกิจกรรมครั้งแรกที่จัดขึ้นเมื่อเดือนพฤศจิกายน 2557 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ถือโอกาสอันดีอีกครั้ง ทำการเชิญช่างภาพฝีมือดี 50 คนจากประเทศจีนมาร่วมทริปถ่ายภาพสถานที่ท่องเที่ยวของเมืองไทย หวังใช้ดึงดูดตลาดนักท่องเที่ยวจีนโดยเฉพาะ ภาพที่ได้จากการเดินทางครั้งนี้จะถูกเผยแพร่ผ่านทางแฟ้มสะสมงานของตัวช่างภาพเองและโซเชียล มีเดีย รวมถึงถูกใช้ในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวโดย ททท.

กิจกรรมครั้งนี้ได้รับความร่วมมือจากสำนักงาน ททท. ในประเทศจีน 5 แห่ง คือ ปักกิ่ง, เซี่ยงไฮ้, ฉงชิ่ง, กุหนิงและกวางโจว ช่างภาพทั้ง 50 ชีวิตประกอบด้วยช่างภาพระดับมืออาชีพ 18 คนและช่างภาพกึ่งมืออาชีพอีก 32 คน โดยมีเส้นทาง 6 เส้นทางให้เลือก ดังนี้ 1. กรุงเทพฯและกาญจนบุรี 2. ตรังและสตูล 3. นครศรีธรรมราช สงขลาและหาดใหญ่ 4. จันทบุรีและตราด 5. เชียงใหม่ ลำพูนและลำปาง 6. สุโขทัย, พิษณุโลก และกำแพงเพชร

อย่างไรก็ตามจะมีเพียงแค่ภาพจากช่างภาพกึ่งมืออาชีพเท่านั้นที่จะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการ เนื่องจากช่างภาพระดับมืออาชีพนั้นถือว่าอยู่ในแถวหน้าของวงการแล้วรางวัลจะมีทั้งหมด 9 รางวัล อาทิ ทั่วทั้งท่องเที่ยวเมืองไทย

ตัวเครื่องบินไป-กลับ และรางวัลอื่นๆ ที่ทำให้ผู้ได้รับอยากที่จะกลับมาเที่ยวเมืองไทยซ้ำอีกครั้ง โดยจะประกาศรายชื่อผู้ชนะในเดือนเมษายน 2559 ที่ประเทศจีน

หลังจากการเดินทางถ่ายภาพทริปพิเศษนี้เสร็จสิ้น ช่างภาพทั้ง 50 คนได้รวมตัวกันเพื่อสังสรรค์และรับประทานอาหารเมื่อวันที่ 24 มีนาคม 2559 ณ โรงแรมคอร์ทยาร์ท แมริออท กรุงเทพฯ

ช่างภาพที่เข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้มีความหลากหลายทั้งในแง่อายุและเพศ โดยมีช่างภาพวัยรุ่นอายุแค่ 20 กว่าๆ ไปจนถึงระดับอาวุโสมากกว่า 70 ปี นอกจากนี้ ยังมีช่างภาพผู้หญิงเข้าร่วมด้วยถึง 7 คน ซึ่งทาง ททท. คาดหวังว่าจะได้เห็นภาพและมุมมองที่แตกต่างไป เพราะโดยส่วนใหญ่แล้วช่างภาพจีนนั้นจะเป็นเพศชายมากกว่าผู้หญิงนั่นเอง

เรียบเรียงและรายงาน: อรอนงค์ อรุณเอก

ท่านหลู่ ซินหัว มาเยือนประเทศไทย

สำนักงานคณะกรรมการร่วมภาคเอกชน 3 สถาบัน (กกร.) ซึ่งประกอบด้วย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย และสมาคมธนาคารไทย ให้การต้อนรับ และเข้าร่วมประชุมกับ ท่านหลู่ ซินหัว ประธาน Council for Promoting South - South Cooperation (CPSSC) ที่มาเป็นประธานในการหารือโอกาสทางธุรกิจด้านการค้าและการลงทุนระหว่าง ภาคเอกชนไทยและจีน ณ ห้องประชุม Meeting Room 2 ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ ในวันจันทร์ที่ 11 เมษายน 2559 ที่ผ่านมา

หลังจากนั้น ท่านได้ไปพบกับ สมาคมธุรกิจไทยรุ่นใหม่ ซึ่งประกอบด้วยนักธุรกิจไทย-จีน ชื่อนำมากมาย เช่น คุณอุดม สุขสุดประเสริฐ คุณประสงค์ เอหาพร คุณสมนึก กยาวัดมนกิจ คุณธฤต โอภาสวงศ์ ที่มาประชุมแสวงหาความร่วมมือในการลงทุนร่วมกับผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ณ โรงแรม Chatrium Hotel Riverside

ในวันต่อมา ท่านได้ไปพบกับ คุณอัจฉรินทร์ พัฒนพันธ์ชัย

รองเลขาธิการ BOI ของประเทศไทย พร้อมท่านกวนมู่ อดีตเอกอัครราชทูตจีนประจำประเทศไทย และคณะนักธุรกิจจีน ณ ศูนย์ประสานการบริการด้านการลงทุน

(One Start One Stop Investment Center: OSOS) ชั้น 18 จามจุรีสแควร์ โดยท่านหลู่ ซินหัวกล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการมาเยือนครั้งนี้ คือทางจีนต้องการให้นักธุรกิจไทยในอุตสาหกรรมต่างๆ ของจีน ได้มาเห็นสภาพบรรยากาศ และเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับการลงทุนในประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งนักธุรกิจที่ร่วมคณะมาในครั้งนี้มีทั้งหมด 46 คน มาจากหลากหลายสาขา เช่น ก่อสร้าง สุขภาพ อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องจักร การให้บริการด้านการเงินและธนาคาร รวมถึงอสังหาริมทรัพย์

ท่านหลู่ ซินหัว เกิดเมื่อปี 1951 ที่มณฑลเจ้อเจียง ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่งรองประธานคณะกรรมการการค้าต่างประเทศและโฆษกของสภาที่ปรึกษาการเมืองแห่งชาติจีนตั้งแต่ปี 2013 โดยท่านเคยเป็นอดีตรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศของจีน อดีตผู้แทนพิเศษกระทรวงการต่างประเทศจีนประจำฮ่องกง และ อดีตเอกอัครราชทูตจีนประจำประเทศฟินแลนด์

สำหรับตำแหน่งประธานของ Council for Promoting South - South Cooperation (CPSSC) ซึ่งท่านดำรงตำแหน่งตั้งแต่ปี 2014 นั้น CPSSC เป็นองค์กรอิสระที่ไม่แสวงหาผลกำไร ทำงานภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงการต่างประเทศจีน และกระทรวงกิจการพลเรือนจีน มีวัตถุประสงค์สนับสนุนความร่วมมือระหว่างจีนและประเทศกำลังพัฒนา จึงมีชื่อเรียกว่า "ได้ กับ ได้" สมาชิกของ CPSSC จะเป็นองค์กรภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจขนาดใหญ่โดยมีสมาชิกเป็นองค์กรภาคเอกชนกว่า 87 แห่ง และ อดีตข้าราชการระดับสูงกว่า 60 ท่าน โดยส่วนมากจะเป็นนักการทูตอาวุโสที่เคยดำรงตำแหน่งในประเทศกำลังพัฒนา

อนาคต 5 ปี เศรษฐกิจจีน ภายใต้แผนพัฒนา ฉบับ 13

เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2559 ที่ผ่านมา คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ร่วมกับ ศูนย์วิจัยยุทธศาสตร์ไทย-จีน สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) จัดสัมมนาเรื่อง “อนาคต 5 ปี เศรษฐกิจจีนภายใต้แผนพัฒนา ฉบับ 13” โดยมี ศ.ดร.อักษรศรี พานิชสาส์น ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยยุทธศาสตร์ไทย-จีน สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) เป็นผู้เปิดการเสวนา และแนะนำวิทยากรพิเศษ 3 ท่าน ได้แก่ คุณมาณฑุ เส็งยมบุตร ผู้ช่วยผู้จัดการใหญ่ ผู้บริหารสายธุรกิจจีน ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) นางสาวอรกัญญา เตชะไพบูลย์ เศรษฐกรชำนาญการ ส่วนวิเคราะห์เศรษฐกิจ สำนักงานนโยบายเศรษฐกิจมหภาค สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ดร.ทลี เทรินเหลียง รองผู้อำนวยการศูนย์วิจัยยุทธศาสตร์ไทย-จีน สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

ภายในงานสัมมนาได้พูดถึงอนาคต 5 ปีจากนี้ของจีน โดยกล่าวว่ารัฐบาลจีนจะหันมาเน้นการสร้างรายได้ เพื่อเพิ่มเงินในกระเป๋าของคนจีน และให้ความสำคัญกับการปฏิรูปเชิงโครงสร้างในด้านอุปทาน ส่งเสริมด้านนวัตกรรม และเพิ่มบทบาทของภาคเอกชนในการผลิต โดยใช้เทคโนโลยีล้ำสมัย พร้อมขยายสัดส่วนของภาคบริการให้มากขึ้น เน้นเศรษฐกิจ

ออนไลน์ รวมทั้งยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน การพัฒนาความเป็นเมือง และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม พร้อมกับ การผลักดันสิ่งที่ได้ทำมาแล้วอย่างต่อเนื่อง เช่น การส่งเสริมให้ธุรกิจจีนยกทัพออกไปลงทุนในต่างประเทศ รวมทั้งเดินหน้าผลักดันยุทธศาสตร์ “One Belt One Road” เพื่อเป็นเส้นทางมังกรผงาดต่อไป เป้าหมายเบื้องต้นที่ยิ่งใหญ่ของแผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ก็คือ จะทำให้ “ความฝันของจีน” เป็นจริงให้จงได้ โดยเฉพาะความฝันของท่าน ลี จิ้นผิง ที่จะให้จีนเป็นสังคม “เสี่ยวคัง” สังคมที่คนจีน “มีกินมีใช้” ถ้วนหน้าภายในปี 2020 ซึ่งเป็นปีที่จะสิ้นสุดแผนฯ 13 และยังเป็นปีที่จีนเตรียมฉลองใหญ่ในวาระครบรอบ 100 ปี ของการก่อตั้งพรรคคอมมิวนิสต์จีน นั่นเอง

พิพิธภัณฑ์เมืองหลวง - ปักกิ่ง

นี่คืออาคารพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ที่นำความทันสมัยเข้ามาผสมผสานประวัติศาสตร์แห่งแรกของปักกิ่ง เป็นอาคารรัฐที่ออกแบบด้วยความร่วมมือของสถาปนิกตะวันตกคนแรกๆ ด้วยรูปทรงเลขาคณิตเรียบง่ายแต่กลับเต็มไปด้วยความหมายที่ชัดเจนและน่าสนใจ อาคารหลังนี้โดดเด่นด้วยการใช้วัสดุเป็นสัญลักษณ์ที่เชื่อมโยงอดีตกับปัจจุบัน โดยใช้แนวคิด “ให้ประวัติศาสตร์และความทันสมัยอยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืน” เมื่อพิพิธภัณฑ์แห่งนี้สร้างเสร็จในปี 2006 จึงถือเป็นประวัติศาสตร์หน้าใหม่ จนกลายเป็น Talk of the town และความภาคภูมิใจของวงการพิพิธภัณฑ์จีน อาคารนี้คือ พิพิธภัณฑ์เมืองหลวง, ปักกิ่ง (Capital Museum, Beijing)

ที่มา พิพิธภัณฑ์เมืองหลวง

ประวัติศาสตร์พิพิธภัณฑ์ของชาติจีน เริ่มต้นที่สมัยปลายราชวงศ์ชิงคาบเกี่ยวยุคสาธารณรัฐ เมื่อการปกครองก้าวเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ ระบบการศึกษาต่างๆ ย่อมต้องก้าวตาม พิพิธภัณฑ์กลายเป็นแหล่งเรียนรู้นอกตำราที่รัฐต้องมีให้กับประชาชน สถานที่จัดแสดงโบราณวัตถุและประวัติศาสตร์ จึงกลายเป็นสิ่งจำเป็น

พิพิธภัณฑ์จีนเริ่มต้นจากการใช้สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์เป็นที่จัดแสดง เช่นพระราชวังต้องห้ามถูกใช้เป็นพิพิธภัณฑ์พระราชวัง

เมืองปักกิ่งก็ย่อมต้องการพิพิธภัณฑ์สำหรับเมืองปักกิ่งเอง แล้วที่ไหนแหละที่จะพอใช้ได้?

ในปีค.ศ. 1957 สถานที่ที่ถูกจัดเตรียมเป็นพิพิธภัณฑ์เมืองหลวง คือศาลเจ้าขงจื้อในกรุงปักกิ่ง แต่กว่าจะเปิดให้สาธารณะเข้าชมได้ ก็เข้าสู่ปีค.ศ.1981

>> ชุมประตูลงจื้อในปักกิ่ง ซึ่งเคยเป็นพิพิธภัณฑ์เมืองหลวงมาก่อน หลังจากเปิดพิพิธภัณฑ์เมืองหลวงอาคารใหม่ พื้นที่ทั้งหมดจึงเปลี่ยนกลับเป็นศาลขงจื้อดั้งเดิม

พิพิธภัณฑ์เมืองหลวงคือพื้นที่จัดแสดงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมของกรุงปักกิ่งโดยเฉพาะ แยกตัวออกจากพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์จีน

แต่ด้วยประวัติศาสตร์อันยาวนานและสิ่งของจัดแสดงมากมายถึง 2 แสนชิ้น ถ้าพิงศาลเจ้าขงจื้อซึ่งเป็นอาคารสถาปัตยกรรมโบราณ ยากจะนำวัตถุล้ำค่าที่น่าสนใจมาจัดแสดงได้อย่างเป็นระบบและครบถ้วน ในปีค.ศ.1987 รัฐบาลจีนจึงมีแนวคิดที่จะก่อสร้างอาคารพิพิธภัณฑ์เมืองหลวงแห่งใหม่

เปิดศักราชพิพิธภัณฑ์ทันสมัย

จากสภาพเศรษฐกิจจีนที่เติบโตอย่างแข็งแกร่งต่อเนื่อง และโลกที่ก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัล รัฐบาลจีนรู้ว่า วัฒนธรรมและประวัติศาสตร์คือส่วนหนึ่งของการสร้างชาติและตัวตนของประชาชาติจีน โครงการก่อสร้างพิพิธภัณฑ์เมืองหลวงแห่งใหม่ จึงเป็นโครงการแรกของปักกิ่งที่จะนำความทันสมัยมาใส่พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์

จากการประกวดแบบจาก 19 บริษัท คณะกรรมการตัดสินให้ แบบที่เกิดจากความร่วมมือระหว่าง AREP กับ China Architecture Design and Research Group เป็นผู้ชนะ

แนวความคิดของอาคารหลังนี้อยู่ที่ความกลมกลืน 3 ด้าน ซึ่งก็คือ กลมกลืนระหว่างอดีตกับปัจจุบัน กลมกลืน

>> แบบนำเสนออาคารพิพิธภัณฑ์เมืองหลวงของ AREP กับ China Architecture Design and Research Group

ระหว่างประวัติศาสตร์กับความทันสมัย และ กลมกลืนระหว่างศิลปะกับธรรมชาติ ทั้งหมดจะกลายเป็นความสง่างามของอาคารที่รวมไว้ซึ่งความงามแบบ(จีน)คลาสสิกและแบบสมัยใหม่ได้อย่างไร?

AREP (ฝรั่งเศส : Aménagement, Recherche, Pole d'Echanges, อังกฤษ : Management, Research, Interchange)

สำหรับ AREP เป็นบริษัทออกแบบก่อสร้างอาคารระดับโลกสัญชาติฝรั่งเศสที่มีผลงานมากมายทั่วโลก ก่อตั้งโดย Jean-Marie Duthilleul

และ Étienne Tricaud

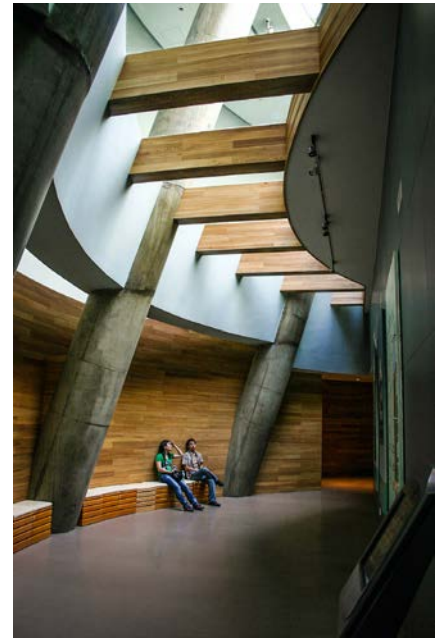
AREP จัดเป็นหนึ่งในส่วนร่วมของประวัติศาสตร์วงการออกแบบสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ในจีนมาหลายทศวรรษ โดย AREP ตั้งบริษัทย่อยที่จีนมาโดยเฉพาะ ทำหน้าที่ออกแบบอาคารมากมายหลายประเภทในทศวรรษแห่งการเติบโตทางเศรษฐกิจของจีน

หากใครได้เคยใช้ชีวิตอยู่ในปักกิ่งคงเคยเห็นผลงานการออกแบบของ AREP ผ่านสายตามาบ้างแล้ว หนึ่งในนั้นก็คืออาคารซีหวนสแควร์ ซึ่งเป็นกลุ่มอาคารที่เชื่อมต่อกับสถานีรถไฟใต้ดินซีจี้เหมิน-สถานีรถไฟที่สำคัญของปักกิ่ง

>> อาคาร ซีหวนสแควร์ หนึ่งในผลงานของ AREP อาคารที่คร่อมอยู่บนสถานีรถไฟฟ้าซีจื่อเหมิน

การนำอิฐส้มมาเผาอบสอง ซึ่งจะเป็นอิฐที่แกร่งขึ้น และมีผิวเป็นสีดำเทาคล้ายอิฐเทาดั้งเดิมของจีน)

แผงผนังอิฐนี้ ผู้ออกแบบจงใจให้นึกถึงกำแพงเมือง ซึ่งเคยอยู่คู่ปักกิ่งมาแต่โบราณ นำเสียดายที่ในยุคก้าวกระโดดใหญ่ และยุคปฏิวัติวัฒนธรรม กำแพงเมืองปักกิ่งถูกทุบทำลายเพื่อการขยายถนน แล้วนำอิฐจากกำแพงเมืองมาสร้างที่อยู่อาศัยและโรงงานต่างๆ จนทำให้ปักกิ่งกลายเป็นเมืองหลวงโบราณที่ไร้กำแพงเมือง พิพิธภัณฑน์นี้จึงคอยฉายภาพอดีตของกำแพงเมืองผ่านตัวอาคาร

แห่งทรงกระบอกสมบูรณ์ โพล์พันกับคลังเวลาผ่านพันปี

นอกจากแผงอิฐเทา สิ่งที่โดดเด่นเห็นชัดที่สุดจากหน้าอาคารที่ไม่กล่าวถึงไม่ได้ก็คือ รูปทรงกรวยส้มฤทธิ์แปลกตาที่ทะลุผ่านออกมานอกอาคาร แผ่นสีเขียวสนิมส้มฤทธิ์ เป็นตัวแทนของเครื่องส้มฤทธิ์ต่างๆ ที่ผลิตอย่างมากมายในยุคราชวงศ์โจวตะวันตก (ก่อนค.ศ.1046-771) ซึ่งถูกขุดค้นได้เป็นจำนวนมากที่ปักกิ่ง

ที่จริงกรวยส้มฤทธิ์ที่เห็นหน้าอาคารนั้น เป็นก้อนอาคารทรงกระบอกที่เอียงจากภายในอาคารทะลุออกมาติดกับกำแพงภายนอก ภาพของส่วนที่ทะลุออก

อาคารซีหวนสแควร์เป็นอาคารกระจกรูปทรงโค้งพลาโบลาโพลเด้นตัดขอบฟ้าขึ้นมา 3 หลัง หากใครคุ้นเคยกับวิถีคิดในการสร้างอาคารของจีนคงจะได้ไม่ยากกว่าคอนเซ็ปท์ของอาคารมาจากตัวอักษรภูเขาในภาษาจีน (山) ซึ่งเป็นคติความเชื่อเกี่ยวกับฮวงจุ้ยที่นิยมอย่างมากในจีน เห็นได้ว่าแนวทางการออกแบบของ AREP ค่อนข้างประณีตประณีตและพยายามเข้าใจคติความเชื่อตามวัฒนธรรมจีนก่อน แล้วนำความทันสมัยเข้ามาผสมผสาน

สไตล์การออกแบบอาคารของ AREP ในจีนจึงเป็นอาคารทันสมัยที่แฝงสัญลักษณ์ชัดเจนตามแต่ละโครงการ โดยไม่ได้มีสไตล์ประจำบริษัทที่แน่นอน ต่างจากสถาปนิกยักษ์ใหญ่หลายบริษัทที่เน้นสไตล์และปรัชญาการออกแบบของตนเป็นสำคัญ โดยมีคติความเชื่อของจีนแทรกเข้ามาพอกล้อมแก้มเป็นของประดับ

ซึ่งหากดูจากชื่อเต็มบริษัท ก็คงพอจับอารมณ์ได้ว่าแนวทางออกแบบของบริษัทนี้ ออกแนวการบริหารจัดการให้ได้อาคารตามต้องการ มากกว่าเน้นด้าน

ศิลปะหรือปรัชญาการออกแบบเปรียบเทียบง่าย ๆ ให้อาคารเป็นการบ้าน AREP คือนักเรียนที่ทำการบ้านเรียบร้อยรวดเร็วเป็นไปตามโจทย์ที่ครูต้องการ ขณะที่บริษัทสถาปนิกหลายแห่งเน้นการบ้านที่ตอบคำถามนอกกรอบ มีตัวตนของตัวเองอยู่สูง ซึ่งทั้งคู่ต่างมีดีมีเสียแตกต่างกันไป

อาคารพิพิธภัณฑน์เมืองหลวง ก็เป็นผลงานการออกแบบสถาปัตยกรรมชิ้นหนึ่ง ที่ตอบโจทย์ครบทุกด้าน

อิฐเทาแห่งกำแพงเมืองปักกิ่ง

เมื่ออาคารแรกเสร็จในปีค.ศ. 2006 ผู้คนได้เห็นหน้าตาพิพิธภัณฑน์เมืองหลวงโดดเด่นด้วยความเรียบง่ายของแผงกำแพงอิฐสีเทาขนาดมหึมาที่ด้านหน้าอาคาร อิฐสีเทาทำให้เรานึกถึงอิฐที่ใช้ก่อสร้างบ้านเรือนในเมืองปักกิ่งโบราณ ซึ่งเกิดจากวัสดุและกรรมวิธีผลิตเฉพาะของจีน (หากเป็นอิฐที่เราคุ้นเคยในไทยจะเป็นอิฐที่เผามาแล้วได้สีส้ม ซึ่งปัจจุบันอิฐสีเทาที่ออกขายในประเทศไทย เกิดจาก

>> Mass อาคารทรงกระบอกผิวสัมฤทธิ์ ลวดลายศิลปะยุคราชวงศ์โจวตะวันตก ยื่นโผล่จากภายในออกไปสู่ผนังด้านนอกอาคาร

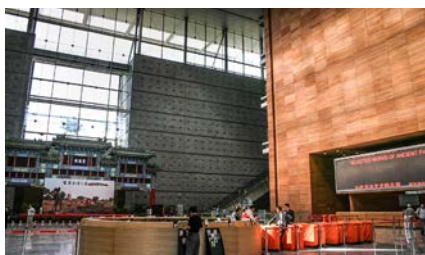
มาทำให้เราจินตนาการถึงเครื่องสัมฤทธิ์ที่เพิ่งถูกค้นพบโผล่พื้นดินมาให้เราเห็น หลังจากที่ถูกฝังจนเป็นสนิมเขียวสวยงามอยู่นานนับพันปี

ด้านบนของกรวยสัมฤทธิ์ยังทำลวดลายตามศิลปะสมัยราชวงศ์โจวตะวันตก เป็นลายรูปหน้าสัตว์ป่า ขนาดมหึมา คือการใช้ลวดลายสัญลักษณ์โบราณมาใช้ประดับอาคารอย่างตรงไปตรงมา

จากไม้พันกั้น และแหล่งหินดั้งเดิม สู่พิพิธภัณฑ์

นอกจากอิฐเทาและสัมฤทธิ์ ยังมีแผงผนังอาคารส่วนที่เป็นไม้ Chinese Elm-ไม้ท้องถิ่นของปักกิ่ง

แผ่นหินที่ใช้ปูพื้นในลานหน้าอาคารและภายในโถง ก็เป็นหินจากเขตฝางซาน (ตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของปักกิ่ง) ซึ่งเป็นแหล่งหินเพื่อการตกแต่งและก่อสร้างของปักกิ่งมาแต่โบราณ

ประวัติศาสตร์ส่งผ่านวัสดุ

แผงกำแพงอิฐเทา กรวยสัมฤทธิ์ ผนังไม้ Elm พื้นหินจากเขตฝางซาน คือการใช้วัสดุบนองค์ประกอบของอาคารที่แบ่งแยกกันชัดเจน ต่อเนื่องกันทั้งภายในและภายนอก ง่ายต่อการรับรู้ทั้งในเชิงรูปทรงและเชิงสัญลักษณ์

วัสดุในอาคารทั้งหลายจึงเป็นตัวแทนเล่าประวัติศาสตร์และความเป็นไปในปักกิ่ง แนวคิดการใช้วัสดุของอาคารนี้จึง “Strong!”

กระนั้นก็ตาม ในเมื่ออาคารสร้างขึ้นในยุคปัจจุบัน จะมัวพร่ำเพ้อถึงอดีตก็ใช่ที่ ก็จำเป็นต้องมีความทันสมัยอยู่ในอาคารด้วย ผนังกระจก(Curtain Wall) เหล็กและสแตนเลส จึงเป็นวัสดุตัวแทนความทันสมัย และมีหน้าที่ทำให้แสงธรรมชาติส่องผ่านเข้ามาในตัวอาคาร

ส่วนชายคาด้านบนนอกที่ยื่นยาวก็เป็นการจับคาแรคเตอร์ของหลังคาของสถาปัตยกรรมจีนโบราณ ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของสถาปัตยกรรมแห่งโลกตะวันออก

อาคารภายในอาคาร

จากภายนอกเราอาจมองอาคารนี้เป็นอาคารเดียว แต่ในแง่แนวคิดการออกแบบแล้ว อาคารนี้คือ 3 อาคารใต้หลังคาเดียวกัน ซึ่งก็คืออาคารจัดแสดงซึ่งเป็นอาคารผนังไม้ทรงสี่เหลี่ยม อาคาร Auditorium+ห้องจัดแสดงทรงกรวยสัมฤทธิ์ และอาคารสวนศูนย์วิจัยและสำนักงานที่เป็นแถบสี่เหลี่ยมยาวด้านหลังซึ่งมีวัสดุผนังหลักเป็นอิฐเทา

อาคารจัดแสดงที่ตกแต่งด้วยผนังไม้ทรงสี่เหลี่ยม เป็นพื้นที่จัดแสดงหลักของพิพิธภัณฑ์ มีทั้งส่วนจัดแสดงชั่วคราวที่ชั้น 1 และส่วนจัดแสดงถาวรที่ชั้นบนขึ้นไป ชั้นบนสุดของอาคารส่วนนี้

เป็นส่วนจัดแสดงวิถีชีวิตและวัฒนธรรม เมืองปักกิ่ง เนื่องจากอยู่ตรงส่วนบนสุดของก้อนสี่เหลี่ยม พื้นที่ส่วนหนึ่งไม่ได้เป็นห้องปิดทึบ การตกแต่งประกอบการจัดแสดงเป็นลักษณะการจำลองของหู่ท่ง ปักกิ่งโบราณ ให้บรรยากาศกำลังระหว่างภายในภายนอก

การจัดแสดงที่น่าสนใจอีกจุดหนึ่ง สำหรับผู้ชื่นชอบในสถาปัตยกรรมจีน คือส่วนจัดแสดงเกี่ยวกับจั้วปักกิ่ง มีการจำลองบรรยากาศภายในศาลาแสดง จั้ว"หยางผิงฮู่กว่าน"- โรงจั้วโบราณของปักกิ่ง

จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ศาลาแสดงจั้วหยางผิงฮู่กว่านสร้างขึ้นก่อนปี ฮ่งเต๋ซุนจื่อที่ 9(ค.ศ.1652 - ร่วมสมัยกับ วิลเลียม เซกสเปียร์ ผู้แต่งเรื่องโรมิโอ กับจูเลียตฯ) ตั้งอยู่ที่ตรอกเสี้ยวเจียงผิงตะวันออกของถนนเฉียนเหมิน-แหล่งท่องเที่ยวบรรยากาศย้อนอดีตที่สำคัญของปักกิ่ง

ศาลาแสดงจั้วหยางผิงฮู่กว่าน คือ ศาลาแสดงจั้วที่เก่าแก่ที่มีพื้นที่ใหญ่โต และมีโครงสร้างซับซ้อนที่สุดที่เหลืออยู่ในปักกิ่งขณะนี้ หากไม่มีเวลาเข้าเจาะลึกโรงจั้วโบราณดั้งเดิมของปักกิ่ง ก็สามารถเข้าชมจากพิพิธภัณฑ์นี้ได้

สำหรับอาคารจัดแสดงรูปทรงกระบอก ลัมฤทธิ์ มีชั้นล่างเป็นโรงภาพยนตร์จอโค้ง Panorama ที่จัดฉายบทนำของ

ประวัติศาสตร์เมืองปักกิ่ง ที่ชั้นบนขึ้นไปเป็นห้องจัดแสดง ซึ่งมีทางลาดเชื่อมระหว่างชั้น สามารถเดินเวียนขึ้นไปได้เรื่อยๆ โดยไม่ต้องใช้บันได

ปีกอาคารส่วนวิจัยและสำนักงาน คือ ส่วนที่ขาดไม่ได้สำหรับพิพิธภัณฑ์สมัยใหม่ เป็นหนึ่งในสาเหตุที่พิพิธภัณฑ์เมืองหลวง ต้องย้ายจากศาลาขงจื่อที่เป็นเพียงพื้นที่โบราณสถาน ไม่เหมาะสมกับการทำงานของพิพิธภัณฑ์ พื้นที่ส่วนนี้เชื่อมต่อกับชั้นใต้ดินซึ่งมีที่เก็บวัตถุโบราณจำนวนมากที่อยู่ในขั้นตอนการอนุรักษ์และยังไม่ได้นำมาจัดแสดง

พื้นที่ระหว่างสามก้อนอาคารเชื่อมกันด้วยโถงโถงขนาดใหญ่ พื้นที่โถงกว่า 2,000 ตารางเมตร สูง 34 เมตรนี้ เคยเป็นโถงพิพิธภัณฑ์ที่ใหญ่ที่สุดในจีน โถงนี้มีไว้สำหรับจัดกิจกรรมต่างๆ ของพิพิธภัณฑ์ (ภายหลังมีพิพิธภัณฑ์ที่ก่อสร้างและปรับปรุงใหม่ในจีนมากมาย โดยที่ปัจจุบันโถงพิพิธภัณฑ์ที่ใหญ่ที่สุดเป็นของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจีน)

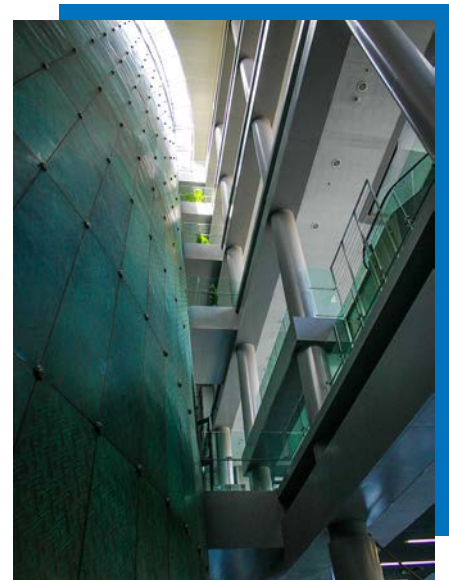
ธรรมชาติท่ามกลางศิลปะ ศิลปะท่ามกลางธรรมชาติ

ด้วยแนวคิดที่จะเชื่อมศิลปะเข้ากับธรรมชาติ จึงร่นเว้นลานโถงหน้าอาคาร แล้วทำเป็นพื้นที่สีเขียวขนาดใหญ่เพิ่มให้กับตัวเมือง ประโยชน์ที่ได้ในแง่การออกแบบคือเรื่องความสง่างามจากการถอยร่นอาคารโดยมีพุ่มไม้เป็นฉากหน้า

นอกจากพื้นที่สีเขียวภายนอกอาคาร

>> ศาลาแสดงจั้วหยางผิงฮู่กว่าน(สถานที่จริงก่อนบูรณะ และส่วนที่จำลองมาในพิพิธภัณฑ์)

ภายในโถงต้อนรับก็ยังแทรกบรรยากาศด้วยสวนไม้ โถงนี้มีแสงสว่างธรรมชาติ สาดส่องจากด้านบน และมีสวนป่าไผ่สี่ฤดูอยู่ภายในคอร์ทที่ระดับชั้นใต้ดิน โถงที่โถงกว้างและมองไปเห็นสีเขียวของสวนไม้ ทำให้ผู้เข้าชมรู้สึกทั้งเหมือนอยู่ทั้งภายนอกและในอาคาร

ในความรู้สึกส่วนตัวของผู้เขียน รู้สึกชื่นชอบโถงของอาคารนี้มากกว่าโถงของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจีน เพราะดูมีธรรมชาติแทรกตัว มีชีวิตชีวามากกว่า ผิดกับโถงของพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติจีนซึ่งเนียบ สง่า เป็นทางการ ให้อารมณ์น่าเกรงขามและน่าเกรงใจ

ประวัติศาสตร์หน้าหนึ่งแห่งปักกิ่ง-ศิลาจารึกของอ่องเต๋เฉียนหลง

ที่มุมตะวันออกเฉียงเหนือนอกพิพิธภัณฑ์ มีศิลาจารึกแห่งใหญ่ตั้งอยู่ ศิลาจารึกนี้คือศิลาจารึกลายมือฮ่งเต๋เฉียนหลง เป็นวัตถุพยานทางประวัติศาสตร์คู่เมืองปักกิ่ง โดยจารึกเป็นสองภาษา คือภาษาจีน และภาษาแมนจู จารึกเกี่ยวกับหลักการที่ใช้ปักกิ่งเป็นเมืองหลวง ว่าเกี่ยวกับความสมเหตุสมผลในการปกครองและบริหารบ้านเมืองเป็นหลัก มิได้เน้นไปที่การได้เปรียบทางชัยภูมิทางการทหาร และบรรยายว่าในขณะที่บ้านเมืองสงบร่มเย็นก็มีการเตรียมพร้อมสำหรับศึกสงครามอยู่ด้วยในตัว

>> ชุมประตู่จิ่งเต๋อเดิม ก่อนถูกรื้อทิ้ง

ศิลาจารึกชิ้นนี้มีคุณค่าต่อการศึกษาประวัติศาสตร์เมืองปักกิ่ง และตัวศิลานี้เองก็ผูกพันกับประวัติศาสตร์จีนอยู่ในตัว จากครั้งหนึ่งที่เคยตั้งอยู่บริเวณตำหนัก"โต่วหมู่"ของปักกิ่ง ในปีค.ศ. 1915-1919 ศิลาจารึกนี้ถูกย้ายจากไปที่หอประชุมชาลิกกรรม(เซียนหนงถาน) ด้วยเหตุผลและเหตุการณ์ต่าง ๆ นานาในช่วงรณรงค์ก้าวกระโดดใหญ่และปฏิวัติวัฒนธรรม จึงถูกฝังไว้ใต้ดินและไม่มีใครพบเห็นอีก จนเมื่อค.ศ.2003 รัฐบาลต้องการสืบค้นหาศิลาจารึกนี้ จึงหาข้อมูลจากคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่ที่พอรู้ข่าวคราวในยุคนั้นมาชี้ตำแหน่งโดยคร่าว ซึ่งกว่าจะขุดค้นพบขึ้นมาใหม่ได้อีกครั้งก็ในปีค.ศ.2005

ทั้งนี้ศิลาจารึกนี้ทำจากหินฮั่นปายลือ (หินขาวจีน) ซึ่งเป็นหินสีขาวที่ใช้ประดับส่วนต่างๆของพระราชวังปักกิ่ง ศิลาจารึกแบ่งเป็น 5 ส่วน คือส่วนฐาน 2 ส่วน ส่วนจารึก 1 ส่วน และส่วนยอด 2 ส่วน รวมทุกส่วนแล้วมีน้ำหนักทั้งสิ้น 40 ตัน

น้ำหนัก 40 ตันนี้เองที่ทำให้ตัวศิลาจารึกต้องมาตั้งอยู่นอกอาคาร เนื่องจากค้นพบศิลาจารึกนี้หลังการออกแบบอาคารไปเรียบร้อยแล้ว และศิลานี้มีน้ำหนักมาก ตัวอาคารที่ออกแบบไว้ไม่สามารถรับน้ำหนักศิลาจารึกนี้ได้ จึงต้องถูกตั้งไว้ภายนอกอาคาร

ชุมประตู่จิ่งเต๋อ-ชุมประตูโบราณที่สวยงามที่สุดในปักกิ่ง

ที่โถงต้อนรับในอาคาร หากเรามองไปที่ปลายทาง จะเห็นชุมประตู่จีนตั้งอยู่ที่ปลายโถง ชุมประตู่นี้คือชุมประตู่แห่งถนน"จิ่งเต๋อ" เป็นชุมประตู่จีนซึ่งสร้างขึ้นตั้งแต่สมัยราชวงศ์หมิงเมื่อเกือบ 500 ปีมาแล้ว เคยตั้งอยู่บริเวณฟูซิงเหมิน(ย่านหนึ่งในเมืองปักกิ่ง)

เหลียงซือเจิง บิดาแห่งวงการสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ของจีนเคยชื่นชมว่าเป็นชุมประตูที่สวยงามที่สุดในปักกิ่ง

ชุมประตู่จิ่งเต๋อเคยเป็นส่วนหนึ่งของศาลาบุชาบุรพกษัตริย์ที่สร้างขึ้นในราชวงศ์หมิง แต่ในช่วงการเปลี่ยนแปลงพัฒนาบ้านเมืองในปีค.ศ.1953 การ ความต้องการขยายถนนและอารมณ์ด้านการเมืองเรื่องต่อต้านวัฒนธรรมโบราณเริ่มครุกรุ่น ทำให้ชุมประตู่เหล่านี้ถูกรื้อทิ้ง เหลียงซือเจิง เคยใช้เหตุผลด้านการอนุรักษ์ผังเมืองต่อสู้เพื่อให้รัฐบาลจีนคงชุมประตู่เหล่านี้ไว้เป็นเอกลักษณ์ของปักกิ่ง-เมืองหลวงที่มีประวัติศาสตร์เก่าแก่ของโลก แต่ไม่สามารถต้านทานกระแสการเมืองได้

"พระอาทิตย์ยามใกล้ตกดินถึงจะสวยงามที่สุด แต่นั่นคือเวลาที่จะต้องจบลงในไม่ช้า" กลายเป็นคำปลอบใจให้เหลียงซือเจิงยอมรับการทุบทำลายสิ่งก่อสร้างยุคศักดินาเพื่อต้อนรับความก้าวหน้าของโลก

แม้สุดท้ายจะถูกรื้อทำลาย แต่อย่างน้อย จากการเรียกร้องของเหลียงซือเจิง ชุมประตู่จิ่งเต๋อก็ถูกเก็บเอาไว้ที่พิพิธภัณฑ์สถาปัตยกรรมจีนโบราณ(เป็นอาคารโบราณกลุ่มหนึ่งที่อยู่ในภายในบริเวณแท่นบุชาบุรพกษัตริย์ "เซียนหนงถาน" ที่เดียวกับที่ขุดค้นพบศิลาจารึกของฮ่องเต้เฉียนหลง)

ในโอกาสที่โครงการพิพิธภัณฑ์เมืองหลวงหลังใหม่เกิดขึ้น ชุมประตู่นี้จึงถูกนำมาซ่อมแซมและตั้งไว้ภายในโถงต้อนรับ เพื่อมีส่วนร่วมบอกเล่าเรื่องราวของปักกิ่งอีกครั้ง

บทสรุปของพิพิธภัณฑ์เมืองหลวง

อาคารพิพิธภัณฑ์ยุคใหม่ไม่ได้เป็นเพียงกล่องใส่วัตถุโบราณอีกต่อไป อาคารพิพิธภัณฑ์เมืองหลวงแห่งปักกิ่ง จัดเป็นอาคารที่นำไปเยี่ยมชมสำหรับผู้ชื่นชอบการชมพิพิธภัณฑ์ นอกจากการแสดงผลจะสวยงามทันสมัย เต็มไปด้วยข้อมูลของวัตถุโบราณในระบบดิจิทัล เช่นสามารถหมุนวัตถุโบราณที่ถูกสแกนเก็บข้อมูล 3 มิติไว้รอบด้าน ฯลฯ

ตัวอาคารเองยังผสมผสานวัตถุทางประวัติศาสตร์ในตัวมันเอง เป็นแนวความคิดการออกแบบที่จับต้องและเล่าเรื่องราวได้ง่าย แม้เป็นผลงานการออกแบบอาคารที่ไม่ได้ทำตัวโดดเด่นและโด่งดังในโลกสถาปัตยกรรม แบบที่หลายบริษัทจากตะวันตกทำ ที่มักใช้วิธีเชิดชูความมีตัวตนของสถาปนิกผู้ออกแบบนำหน้า แต่ผลงานการออกแบบนี้ก็ยังคงน่าสนใจและตอบโจทย์การเป็นพิพิธภัณฑ์ที่สามารถบอกเรื่องราวประวัติศาสตร์แห่งเมืองปักกิ่งให้กับผู้เข้าชมอย่างมีชีวิตชีวา - และนี่คือพิพิธภัณฑ์เมืองหลวง, ปักกิ่ง

Fit & Firm

ไลฟ์สไตล์

หนุ่มสาวจีนยุคใหม่

สังคมหรือเปล่าว่าไลฟ์สไตล์ของคนจีนผู้มีอันจะกินยุคนี้เปลี่ยนไปจากเดิมมาก แต่ก่อนเคยถูกมองว่าเป็นพวกบ้าวัตถุ มีเงินเท่าไรซื้อของกินของใช้ทุกอย่างที่ขวางหน้า เติบโตการบริโภควัตถุกลายเป็นเรื่องปกติ ง่ายๆ ไม่กินสมัย การใช้เงินซื้อหาความพึงพอใจแบบแปลก ๆ ซึ่งเป็นสินค้าที่จับต้องไม่ได้ต่างหากถึงจะเรียกว่าอินเทอร์เน็ต เช่น จูงมือกันบินไปถ่ายรูปปริ๊นท์ติ้งกับหมีขาวที่ขั้วโลก จ้างช่างภาพถ่ายรูปถ่ายรูปคู่ที่ท้องทะเล เข้ายิมฟิตเนสจนถูกใจแล้วโพสต์ขึ้นโป๊วดคนอื่น ชื่อตัวแพง ๆ ไปดูคอนเสิร์ตคนดัง หรือไปเชียร์ทีมกีฬาที่ตนชื่นชอบ ฯลฯ เมื่อไรหนุ่มสาวชาวจีนยุคใหม่ก่อกระแสต้นตัวในเรื่องไหน เรื่องนั้นย่อมน่าสนใจพอที่เราจะมาคุยกันในวันนี้

หลายเดือนก่อนโทรทัศน์ CCTV ของจีนเอาข่าวการแข่งขันเทนนิส China Open 2015 มาให้ดู มีแฟนลูกสักหลาดจีนมาเชียร์กันแน่นสนาม โดยเฉพาะรอบชิงชัยระหว่างโนวัค โจนโควิช กับ ราฟาเอล นาดาลบรรยากาศคึกคักเป็นพิเศษ แมทช์นี้แข่งกันทั้งหมดหนึ่งสัปดาห์มีแฟนไปเชียร์ทั้งหมดเกือบ 230,000 คน คนจัดได้เงินจากสปอนเซอร์ 160 ล้านบาท

ต่อมาอีกไม่นานก็เป็นการแข่งขันบาสเก็ตบอล ซึ่งสมาคมบาสเก็ตบอล NBA ของอเมริกานำทีม Los Angeles Clippers มาแข่งกับทีม Charlotte Hornets ให้แฟนบอลชาวจีนดูถึงที่ รอบแรกที่เซ็นเงินรอบที่สองที่เชียงใหม่ แต่ละรอบตัว 18,000 ใบถูกซื้อเกลี้ยงในเวลาไม่กี่ชั่วโมง สื่อรายงานว่าเสียงเชียร์ของแฟนบอลชาวจีนดังกระหึ่มไปทั้งสนามไม่ต่างเท่าไรกับการแข่งขันรอบตัดเชือกที่ NBA จัดขึ้นเองที่ลอสแอนเจลิสในอเมริกา

วิเคราะห์กันอย่างหยาบ ๆ ก็คือว่า ความตื่นตัวทางด้านกีฬาของคนจีนเริ่มปรากฏให้เห็นครั้งแรกตอนที่จีนเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันโอลิมปิกปี 2008 แล้วมาถูกกระตุ้นแรง ๆ อีกครั้งเร็ว ๆ นี้เมื่อคณะกรรมการโอลิมปิกสากลประกาศให้จีนเป็นเจ้าภาพโอลิมปิกฤดูหนาวที่จะมีขึ้นในปี 2022 บรรยากาศในระหว่างการเตรียมงานโอลิมปิกบวกกับปัจจัยหนุนที่สำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือนโยบายของรัฐบาลชุดปัจจุบันที่เอาจริงเอาจังกับการพัฒนากีฬา ถึงขนาดสั่งเงินผิงออกหน้ามาทำแทนที่มชาติจีนว่า จีนจงตำแหน่งแชมป์ฟุตบอลโลกไว้แล้วนะ อย่างซ้ำอีก 10 ปีข้างหน้าต้องได้เห็นหน้าเห็นหลัง !!

นอกจากนี้คณะรัฐมนตรีจีนยังออกประกาศมาอีกฉบับหนึ่ง เดือนตุลาคมปีที่แล้ว (รายละเอียดของประกาศดูหน้า 22) ตอกย้ำอีกครั้งว่ารัฐบาลต้องการเห็นอุตสาหกรรมกีฬากีฬาของจีนเป็นอีกภาคส่วนหนึ่งที่จะมาหนุนช่วยการเติบโตทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ ขนาดตั้งเป้าไว้ในประกาศเลยว่าภายในปี 2025 อุตสาหกรรมกีฬากีฬาของจีนจะต้องเป็นตัวสร้างรายได้ไม่ต่ำกว่า 5,000 ล้านบาท ตกอยู่ในราว 1% ของ GDP แทนที่จะเป็น 0.6% เหมือนที่ผ่านมา

แต่การที่จะเป็นเช่นนั้นได้หมายความว่า รัฐต้องปล่อยให้ การกีฬาหลุดตัวพ้นจากการควบคุมของรัฐ แล้วให้เอกชนเข้ามา ประกอบธุรกิจแบบแสวงหากำไร ซึ่งเมื่อปัจจัยที่เป็นตัวเร่งเหล่านี้ เริ่มทำงาน ผลที่ได้ก็คือนอกจากธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับกีฬาโดยตรง จะคึกคักขึ้นทันตาแล้ว คนจีนที่เป็นชาวบ้านนับล้าน ๆ ก็พลอยถูก ปลุกให้ลุกขึ้นมาเล่นกีฬา ดูกีฬา เซียร์กีฬา ลดน้ำหนัก เดินเข้า ยิมฝึกซ้อมร่างกายให้ฟิตเปรี๊ยะ ฯลฯ อย่าลืมน่าคุณนี้เป็นยุคสื่อไร้ พรหมแดน ปัจจัยหนุนที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่คาดไม่ถึงจึงเกิดตาม มา เมื่อบรรดาเซเลบและคนดังที่ลี้ภัยจกพากันถ่ายรูปตัวเอง ขณะออกกำลังกาย กินอาหารสุขภาพ ลดน้ำหนัก ฯลฯ แล้วส่ง ขึ้นโซเชียลมีเดีย บางคนก็เซลฟี่หุ่นเปรี้ยวไร้พุงมีกล้ามเนื้อเป็น มัด ๆ ของตัวเองเอาขึ้นแชร์ให้คนอื่นดู ทำให้กระแสฟิต&เฟิร์ม ถูกปั่นอย่างร้อนแรง จนกลายเป็นไลฟ์สไตล์อินเทรนด์มาก ๆ ของ คนหนุ่มสาวที่มีการศึกษาในยุคนี้

“หวางหยิน” หนุ่มน้อยอายุแค่ 30 อาชีพเดิมทำงานเป็น พนักงานธนาคาร ตกเข้าไปอยู่ในกระแสฟิต&เฟิร์มเหมือนกัน กลับจากที่ทำงานจึงลงมือฟิตซ้อมร่างกายทุกวันอย่างเอาจริง เอาจัง เพียง 3 เดือนก็รู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงที่ตีตมมาก ๆ กับทั้ง ร่างกายและอารมณ์จิตใจของตัวเอง หวางหยินทนไม่ได้ที่จะเก็บ เรื่องดี ๆ ไว้รู้คนเดียว จึงนั่งลงเล่าประสบการณ์พร้อมถ่ายรูปตัว เองที่มีกล้ามเนื้อทอซิกซ์แพ็คและกล้ามเนื้อแขนเป็นมัด ๆ ส่งขึ้นไลน์ ไปโซเชียลคนอื่น ปรากฏว่ามีคนเข้ามาดูและขอคำแนะนำเพิ่มเติม จากเขามากมาย ทำให้เขาเกิดความคิดขึ้นมาทันทีว่า ถ้าเขาหัน

มาเอาดีทางธุรกิจจับตลาดที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ธุรกิจของเขา จะต้องไปฉิวแน่ ๆ

“ตอนนั้นजू ๆ ก็มีกระแสที่ใครต่อใครพากันถ่ายเซลฟี่ตัวเองให้ เห็นกล้ามเนื้อทอซิกซ์แพ็ค กล้ามเนื้อหลังไหลต่าง ๆ แล้วส่งไปแชร์ ทาง Wechat (วีแช็ต) กับ Weibo (เวย์ป้อ) ผมคิดได้ทันที ว่ามันแสดงถึงความตื่นตัวของสังคมที่ทุกคนหันมาสนใจสุขภาพ กันแล้ว และจากจุดนั้นเช่นกันที่ทำให้ผมเกิดความมั่นใจว่าจะ สามารถทำกำไรงาม ๆ จากตลาดสุขภาพในยุคดิจิทัลได้แน่ ๆ” หวางเริ่มต้นธุรกิจตามที่ตั้งใจเมื่อกลางปีที่แล้ว ผ่านไปเพียง 6 เดือนขณะให้สัมภาษณ์สื่อ เขาคุยเต็มปากเต็มคำว่าการิจของ เขาได้ช่วยลูกค้าไม่น้อยกว่า 5,000 คนบรรลุความฝันมีสุขภาพ ฟิต&เฟิร์มแล้ว

ทุกวันนี้หวางหยินเป็นเจ้าของกิจการฟิตเนสออนไลน์ 2 เครือ ข่ายที่มีสมาชิกมากกว่า 1.8 ล้านคน และ Fit-Start Network สถานฟิตเนสที่มีชื่อที่สุดของเซี่ยงไฮ้อีกหนึ่งแห่งหนึ่ง ทีมงานของเขา ประกอบด้วยนักวิทยาศาสตร์การกีฬา นักเพาะกายมืออาชีพ และ นักโภชนาการ ทำหน้าที่ให้บริการลูกค้าทั้งแบบออนไลน์และออฟ ไลน์ด้วยรูปแบบที่เรียกว่า “เทเลอร์เมด” คือจัดคอร์สให้เหมาะ กับลูกค้าแต่ละคน คอร์สหนึ่ง ๆ ใช้เวลา 6 สัปดาห์ราคา 1,599 หยวน (ประมาณ 8,500 บาท) ลูกค้าออฟไลน์คือกลุ่มลูกค้าที่ สามารถเข้าไปที่ศูนย์ฟิตเนสได้ค่อนข้างสม่ำเสมอเพื่อให้ครูฝึก เช็คความก้าวหน้าและรับคำแนะนำเพิ่มเติม

ส่วนลูกค้าออนไลน์ หวังใช้ชีวิตจัดกลุ่มให้ลูกค้าที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน มีเป้าหมายที่ต้องการบรรลุคล้าย ๆ กันไว้เป็นกลุ่มเดียวกัน ต่อจากนั้นมอบหน้าที่ให้ลูกค้าแต่ละคนต้องถ่ายรูปตัวเองแล้วโพสต์ขึ้นเว็บไซต์ให้คนอื่น ๆ ในกลุ่มเห็น เป็นรูปที่แสดงให้เห็นว่าเขาได้ทำการบ้านประจำวันตามที่ครูสั่ง และรูปที่แสดงให้เห็นความก้าวหน้าของหุ่นตัวเองส่งไปให้ครูเช็คด้วย

“ผมว่ามันเป็นเรื่องยากมากที่ใครคนหนึ่งจะลุกขึ้นพิตร่างกายคนเดียวได้ทุกวัน แต่ถ้ารู้ว่าในขณะนั้นมีเพื่อนอีกหลาย ๆ คนที่กำลังทำสิ่งเดียวกัน และยังได้เห็นผลงานของเขาด้วย ก็จะช่วยให้มีกำลังใจเดินหน้าต่อจนสำเร็จ หากมีปัญหาอะไรก็ยังถามไถ่ปรึกษากันได้ทุกเรื่อง”

เร็ว ๆ นี้ Fit-start Network ของหวังหยินได้ออกผลิตภัณฑ์ใหม่เป็น application ภายบริหารสำหรับผู้คาดหวังผลสูงสุด ดาวนโหนดได้ทางเว็บไซต์ IOS ของ Apple ปรากฏว่าในเวลาเพียง 2 สัปดาห์ก็มีผู้ดาวน์โหลดไปแล้วมากกว่า 100,000 ราย

อย่างไรก็ตามเมื่อเทียบกับอเมริกาซึ่งตลาดสุขภาพค่อนข้างอึมครึม ตลาดสุขภาพของจีนยังถือว่าอยู่ในขั้นเตาะเตาะ อเมริกา มีสถานฟิตเนสมากกว่า 30,500 แห่งขณะที่จีนมี 6,000 แห่ง มูลค่าจากธุรกิจสุขภาพในขณะนี้ก็ยังห่างไกลมากกับตัวเลขที่क्रम. จีนตั้งไว้ แต่ตัวเลขต่ำ ๆ พวกนี้กลับทำให้ผู้เล็งการณ์ไกลทางธุรกิจมองว่าตลาดสุขภาพของจีนยังมีอนาคตอีกไกลโข ในที่นั้นนอกจากธุรกิจฟิตเนสที่เร่งฝีเท้าแล้ว ยังมีธุรกิจอาหารเสริมซึ่งก็เร่งยอดขายพุ่งขึ้นได้อย่างเด่นชัดทุกปี Glanbia บริษัทผลิตอาหารเสริมระดับโลกของไอร์แลนด์ และ CPT บริษัทอาหารเสริมสุขภาพของจีนเอง ต่างอวดอ้างว่าปีที่แล้วมียอดขายสูงกว่าทุกปี มูลค่ารวมกันสูงกว่า 5,000 ล้านบาท

“เราเข้าตลาดจีนเมื่อปี 2013 ทุกปีทำยอดขายเพิ่มขึ้นปีละ 2 เท่า ลูกค้าส่วนใหญ่เป็นคนในวัย 20-35 เรามั่นใจว่าตลาดจีนมีศักยภาพมหาศาล มีพื้นที่ให้เราเติบโตได้อีกมากกว่ารายได้ของชนชั้นกลางที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สินค้าของเราจำหน่ายตามศูนย์ฟิตเนสใหญ่ ๆ ผู้เชี่ยวชาญของเราจะออกแบบเฉพาะให้กับลูกค้าแต่ละคน เช่น ดูว่าลูกค้าคนนั้นเข้ายิมบริหารสัปดาห์ละกี่ครั้ง เป็นต้น” Aeron Gong ผู้จัดการ Glanbia ประจำประเทศจีนกล่าว

ส่วน CPT คู่แข่งสัญชาติจีนของ Glanbia ก็คุยถึงความเติบโตใหญ่ของตนว่า ปีที่แล้วบริษัททำยอดขายเพิ่มขึ้น 40% รายได้จากยอดขาย 5% ทุ่มกลับไปให้การทำการ R&D เพื่อวิจัยพัฒนาสูตรอาหารใหม่ ๆ เพราะ CPT วางเป้าไว้ว่าจะต้องขึ้นมาเป็นแบรนด์สุขภาพที่ตอบโจทย์ลูกค้าได้ทุกเรื่อง

เป้าหมายพัฒนากีฬาและสุขภาพของกรม.ปี 2025

- อุตสาหกรรมกีฬามีมูลค่า 5,000 ล้านบาท
- พื้นที่ออกกำลังกายต่อคนเท่ากับ 2 ตารางเมตร
- คนออกกำลังกายมี 500 ล้านคน
- อุปกรณ์สำหรับเล่นกีฬาในเขตเมืองต้องเข้าถึงได้ภายใน 15 นาที
- เขตชนบทต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬาทุกที่
- นักเรียนระดับประถมและมัธยมต้องมีกิจกรรมกีฬาอย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมง ควรเล่นกีฬาให้ได้อย่างน้อย 1 อย่าง
- ธุรกิจที่ได้รับการยอมรับจากรัฐบาลว่าเป็นเทคโนโลยีการกีฬาระดับสูง จะเสียภาษีรายได้นิติบุคคลให้รัฐแค่ 15% ลดลง 10% จากเดิมที่เคยเก็บ 25%

ผู้สูงอายุจะเป็นปัญหาใหญ่สำหรับจีนนับแต่บัดนี้ต่อไป

จีนเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุตั้งแต่ปี 1999 ด้วยมาตรฐานชีวิตคือมีจำนวนประชากรอายุเกิน 60 ปีขึ้นไปมากกว่า 10% จากนั้นก็มีแต่จะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงสิ้นปีที่แล้วมีถึง 222 ล้านคน คาดว่ากลางศตวรรษนี้จะพุ่งขึ้นไปเป็น 400 ล้านหรือ 1 ใน 3 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ทำให้จีนติดอันดับประเทศที่มีผู้สูงอายุเพิ่มเร็วที่สุดในโลก และจะเป็นภาระหนักหน่วงที่สุดให้กับรัฐบาลจากนี้ไปอีกหลายทศวรรษ

เร็ว ๆ นี้ศูนย์วิจัยของมหาวิทยาลัยเหรินหมิน (Renmin University) ทำวิจัยกับผู้สูงอายุจำนวน 11,000 คนทั่วประเทศ พบว่ากว่า 75% มีปัญหาสุขภาพเรื้อรัง เช่น โรคความดัน เบาหวาน หัวใจ อัมพาตอัมพฤกษ์ ฯลฯ ในจำนวนนี้ 25% มีปัญหาสุขภาพจิตรวมด้วย รุ้สึกหงอยเหงา ซึมเศร้าเพราะนอกจากช่วยตัวเองไม่ได้แล้วยังต้องอยู่คนเดียวไม่มีลูกหลานดูแล ผลวิจัยชี้ว่าปัญหาผู้สูงอายุในขณะนี้ยังอยู่ในขั้นที่รัฐพอจะบริหารจัดการได้ แต่ความหนักหน่วงจะเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จนรัฐต้องปวดหัว เพราะผู้สูงอายุกลุ่มใหม่จะทยอยเข้ามาพบกับกลุ่มเก่าอยู่เรื่อย ๆ ขณะที่กลุ่มเก่าก็ยึดอายุขัยออกไปจากการแพทย์สมัยใหม่ที่ก้าวหน้า

การประชุม 2 สภาของจีนปีนี้ เรื่องผู้สูงอายุจึงเป็นหัวข้อหนึ่งที่มีการอภิปรายกันอย่างกว้างขวาง ประเด็นสำคัญอยู่ที่การหาทางทำให้ระบบสวัสดิการสังคมและระบบดูแลสุขภาพมีประสิทธิภาพทันรองรับผู้สูงอายุที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว รัฐบาลได้ประกาศข้อเรียกร้องออกมาแล้วให้ภายในปี 2020 โรงพยาบาลและคลินิกสุขภาพทุกแห่งทั่วประเทศต้องจัดให้มีแผนกพิเศษสำหรับตรวจรักษาและฟื้นฟูสุขภาพผู้สูงอายุโดยเฉพาะ สถานอนุเคราะห์คนชรา

ทุกแห่งจะต้องมีอุปกรณ์การแพทย์พร้อมให้บริการอย่างครบครัน

กระทรวงการท่องเที่ยวถึงขนาดออกกฎระเบียบใหม่ซึ่งจะใช้เป็นมาตรฐานเดียวกันตั้งแต่วันที่ 1 กันยายนนี้เป็นต้นไป ให้บริษัททัวร์ที่มีลูกค้าเป็นผู้สูงอายุจะต้องไม่จัดโปรแกรมท่องเที่ยวแน่นเกินไป ทำให้ผู้สูงอายุเหน็ดเหนื่อย ไม่ให้ผู้สูงอายุนั่งรถติดต่อกันนานเกิน 2 ชม. โซเฟอร์ขับรถให้ผู้สูงอายุจะต้องมีประสบการณ์ขับรถมาแล้วอย่างน้อย 5 ปี ต้องมีข้อมูลสุขภาพและบุคคลใกล้ชิดของผู้สูงอายุอยู่ในมือพร้อมรับมือเหตุการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้น ฯลฯ

แต่ปฏิริยาจากวงการท่องเที่ยวให้ความเห็นแย้งว่า ข้อกำหนดใหม่ของรัฐเป็นสิ่งที่ทำยาก เอเยนซีส่วนใหญ่ไม่พร้อมที่จะจัดโปรแกรมเฉพาะเจาะจงให้กับผู้สูงอายุตามที่รัฐเรียกร้อง เพราะเมื่อเทียบสัดส่วนกับจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมด นักท่องเที่ยวสูงวัยยังเป็นคนกลุ่มน้อย ถ้าต้องออกแบบพิเศษเพื่อคนส่วนนี้จริง ราคาทัวร์ก็จะแพงเกินไป นักท่องเที่ยวสูงวัยก็จะไม่ซื้อ..แล้วก็เลยอดเที่ยว

เชือกถักจีน

เมื่อครั้งที่มนุษย์เรายังไม่ได้ประดิษฐ์อักษรขึ้นมานั้น เคยมีการนำเชือกมาผูกเป็นปมใช้เป็นเครื่องมือช่วยจดจำเรื่องราว เช่น การผูกเชือกเป็นปมใหญ่แสดงถึงเรื่องราวที่ใหญ่โตเกิดขึ้น หรือถ้าเป็นปมเล็กหมายถึงเรื่องเล็กๆ หรือถ้าผูกหลายปม หมายถึงเรื่องราวที่ซับซ้อนเกิดขึ้น เป็นต้น นี่คือการมาของการผูกปมเชือกบันทึกเรื่องราวในสมัยโบราณกาล

ต่อมาเมื่อมนุษย์เรารู้จักนำหนังสัตว์มาห่อหุ้มร่างกายเพื่อป้องกันความหนาว จึงได้เข้าใจถึงการใช้เชือกมาถักเป็นปมเพื่อผูกมัดยึดเครื่องนุ่งห่มให้หนาแน่น รุดไปตามความเจริญของมนุษย์และการพัฒนาของสังคม การถักเชือกนอกจากใช้ผูกมัดสิ่งของแล้ว ยังใช้เป็นสิ่งประดับประดาเสื้อผ้าอาภรณ์อีกด้วย เครื่องนุ่งห่มในสมัยโบราณสามารถเห็นได้ชัดเจนว่ามีการใช้เชือกมาช่วยเชื่อมต่อหรือทำให้เสื้อผ้าดูเรียบร้อยสวยงามยิ่งขึ้น ตลอดจนได้พัฒนาเชือกถักมาใช้ในการประดับประดาเสื้อผ้าอาภรณ์อีกด้วย

มีตำนานเล่าขานกันว่า เชือกถักจีนเกิดขึ้นจากพระภิกษุรูปหนึ่งซึ่งใช้เวลาว่าง โดยนำเชือกเส้นหนึ่งมาถักเป็นเส้นอย่างมีระเบียบ จากนั้นก็เอาร้อยเข้ากันเพื่อประดับพระพุทธรูป โดย

ถักเป็นช่อรูปอักษรหวัง 王 และต่อมาได้แพร่หลาย ด้วยที่แสดงถึงจิตใจอันแน่วแน่ต่อพระพุทธศาสนา ภิกษุสมัยนั้นต่างก็ได้นำเชือกมาถักเป็นอักษรตัวนี้เช่นกันเพื่อแสดงความศรัทธาสูงสุดและความมุ่งมั่นในการบำเพ็ญเพียร ต่อมาการถักเชือกแบบนี้กลายเป็นความนิยมแพร่หลายกันในสังคม แต่มีนัยที่เปลี่ยนไปคือ เป็นสัญลักษณ์แห่งความสูงส่งและมิตรภาพ ความสัมพันธ์และความรักที่ผู้ให้มอบให้แก่ผู้รับ

เชือกถักจีนเป็นของประดับที่ถักขึ้นเป็นปมอันมีลักษณะเด่นของชาวจีน แรกเริ่มในสมัยราชวงศ์ถังและชงนั้น เชือกถักใช้เป็นงานศิลปะประดับตกแต่ง เมื่อถึงสมัยราชวงศ์หมิง ผู้คนเริ่มได้มีการตั้งชื่อเรียกของปมเชือกต่างๆ ซึ่งแฝงด้วยความหมายที่ลึกซึ้ง เช่น ลวดลายหยูอี้มีนัยว่ามงคลสมปรารถนา ลวดลาย

ปลาคุ้หมายถึงทุกปีมีเหลือกินเหลือใช้ กล่าวได้ว่าศิลปะการถักเชือกเงินสมัยนั้นรุ่งเรืองที่สุด รูปแบบพื้นฐานของเชือกถักเงินมีสิบกว่าแบบ ชื่อเรียกของลวดลายขึ้นอยู่กับรูปร่างและการใช้งาน ซึ่งแต่ละลวดลายก็มีชื่อเรียกและมีความหมายด้านมงคล เช่น ลายชวงเฉียน (รูปเงินคู่) เรียกกันตามรูปร่างซึ่งมีลักษณะคล้ายกันเงินเหรียญของจีนซ้อนกันสองเหรียญ ลายกระดุมเงินซึ่งเรียกจากการถักเชือกเป็นปุมกลมแล้วนำมาใช้เป็นกระดุมเสื้อของเงินลายอักษรว่าน (หมิ่น) ด้วยที่ปมที่เป็นเส้นนั้นมีลักษณะคล้ายกับตัวเครื่องหมาย เหมือนกับประตูแห่งธรรม ซึ่งแต่แรกนั้นเป็นลวดลายที่สร้างขึ้นสำหรับคาดเอวพระโพธิสัตว์กวนอิม

ตั้งแต่สถาปนาประเทศจีนใหม่ (ค.ศ.1949) เป็นต้นมา และสิ้นสุดการปฏิวัติวัฒนธรรม ศิลปะเชือกถักเงินดูเหมือนจะขาดการถ่ายทอดและเลือนหายไป แต่ที่ฮ่องกงและมาเก๊ายังคงมีผู้คนให้ความสนใจโดยทำเป็นงานอดิเรก ด้วยเหตุนี้ในฮ่องกงและมาเก๊าจึงยังคงมีการสืบทอดกันมา ปลายปี ค.ศ. 1970 กระแสความนิยมของเชือกถักเงินได้ฟื้นคืนมาอีกครั้งที่ได้หวน โดยความพยายามของเฉินฟูเซิง ที่พิพิธภัณฑสถานพระราชวังกู้กงแห่งชาติ ได้จัดตั้งศูนย์ส่งเสริมจำหน่ายเชือกถักขึ้น ปีทศวรรษที่ 80 เขาได้ศึกษาค้นคว้าผลงานหัตถกรรมเชือกถักตั้งแต่สมัยราชวงศ์ซิงจันถึงปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้เชือกถักเงินจึงกลายเป็นที่แพร่หลายทั้งในไต้หวันและประเทศจีน

การถักเชือกเงินเป็นรูปแบบศิลปะพื้นบ้านอย่างหนึ่งของเงินภาษาจีนเรียกว่า “จิงกั่วเจีย” (คำว่าเจีย ยังเสียงนัยว่า ความกลมเกลียว ด้วยเหตุนี้เชือกถักเงินจึงหมายถึง ความกลมเกลียวแห่งเงิน) เรียกอีกชื่อว่า ผานฉางเจีย ซึ่งมีอิทธิพลต่อเชือกถักญี่ปุ่นและเชือกถักเกาหลี

เชือกถักเงินเป็นปมเชือกที่ถักขึ้นอย่างเหนียวแน่นใช้มัดหรือผูกสิ่งของไม่หลุดง่าย ด้วยเหตุนี้จึงได้นำมาใช้งานกันมาก โดยพื้น

ฐานของเชือกถักเงินนั้นเน้นความสมดุลในตัวมันเองจึงเป็นลายที่สร้างสรรค์ขึ้นอย่างกลมกลืน ในด้านเทคนิคนั้นมองว่า เชือกถักเงินถือเป็นเทคนิคขั้นสูงซึ่งมีความเชื่อมโยงและมีขีดจำกัดในตัวของมันเอง กลายเป็นลักษณะเด่นของสมดุลภาพในลวดลาย อันสอดคล้องกับทัศนคติด้านการแสวงหาความงามและความนิยมในการแต่งกายตั้งแต่ดั้งเดิมของชาวจีน เชือกถักเงินจึงง่ายต่อการยอมรับและเป็นที่ยอมรับของชาวจีนอย่างมาก

เชือกถักเงินเป็นปมที่มองรอบทิศได้ นอกจากลายเหรียญคู่ เมื่อมองแล้วจะเห็นโครงสร้างที่แข็งแรง เวลาแขวนรูปทรงก็ไม่เปลี่ยนแปลงและสามารถใส่ของล้ำค่าเช่นหินสี หินหยกหรือรูปทรงลวดลายสลักอันปราณีตเข้าด้วยกันทำให้ดูมีค่าและสวยงาม วัสดุที่ใช้ทำเชือกถักเงินจะเป็นเส้น เช่น เส้นไหม ฝ้าย ป่าน ไนล่อน หรือเส้นสิ่งทอประสม เป็นต้น เส้นนั้นโดยทั่วไปจะเป็นสีเดียวๆ มีพบบ่อยมีสีแดง สีทอง สีเขียว สีน้ำเงิน สีดำ เป็นต้น แต่ที่คนจีนนิยมคือสีแดง มักจะผนวกถักกันของโบราณล้ำค่า แต่สีมักจะใช้โทนสีมืดหน่อยสีน้ำตาลหรือสีดำ แต่ถ้าใช้ประกอบของสิ่งของที่มีสีเข้ม มักจะใช้เส้นไหมขนาดเล็กที่สุดดูตา เช่นสีทอง สีเงินหรือสีแดงสว่าง

การใช้เชือกถักเงินได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางแพร่หลายตั้งแต่โบราณกาล มีตั้งแต่เครื่องใช้ในราชสำนักจนถึงของใช้ระดับชาวบ้าน และมักปรากฏในผลงานศิลปะพื้นบ้านและภาพวาดหรืองานประติมากรรม(มักจะผูกติดกับฟู) เช่น ใช้เป็นเครื่องห้อยบนที่จับเก้าอี้ ประดับตามขอบร่ม สีมุมของเกี้ยวหาม ฟูห้อยสายคาดเอวชุดจีนของผู้หญิงหรือรูปพระโพธิสัตว์เจ้าแม่กวนอิมหรือประดับกับเครื่องประดับยศ(หยูอี่) ถุงเครื่องหอม เครื่องวางของขลัง สร้อยประจำซองใส่แว่น กระเป๋าใส่เงิน ด้ามพัด ฟูห้อยกระบี่ เป็นต้น

เชือกถักได้ประสมประสานกับการดำเนินชีวิตในปัจจุบันพัฒนากลายเป็นผลิตภัณฑ์ แบ่งออกเป็นสองแบบใหญ่ๆคือแบบใช้แขวนประดับและแบบประดับกาย แบบแขวนได้แก่แขวนกำแพงขนาดใหญ่ ขึ้นงานแขวนภายในห้อง ขึ้นงานแขวนในรถยนต์ เป็นต้น แบบประดับกายเช่นแขวน ต่างหู ข้อมือ สร้อยคอ สายรัดเอว เป็นต้น ปัจจุบันมักเน้นหนักไปในการใช้ประดับประดาเครื่องใช้ต่างๆ บ้างก็มีการนำมาประดับบ้านหรือประดับประดาในโอกาสเทศกาลสำคัญหรืองานพิธีต่างๆ ปัจจุบันมีการสร้างสรรค์ศิลปะเชือกถักเงินมากขึ้นสำหรับใช้ประดับประดางานฝีมือและผลิตภัณฑ์สินค้า รวมถึงประดับประดาเสื้อผ้าอาภรณ์ หีบห่อของขวัญ หรือเครื่องตกแต่งบ้านเรือน รวมถึงใช้เป็นของโชวีในบ้านเรือน เพราะการใช้เชือกมาถักเป็นปมลวดลายต่างๆ นั้นแจกเช่นกับการสร้างสรรค์งานศิลปะ งานเขียนภาพวาด หรือภาพถ่ายเพื่อใช้ประดับประดาบ้านเรือนทำให้บ้านเรือนสวยงามดูมีศิลป์และดูเหมือนมีนัยที่ตีลึกด้วย

แคว้นจ๊กก๊ก (1)

ผู้เขียนต้องขอออกตัวก่อนเลยว่า ไม่ได้เป็นผู้เชี่ยวชาญ ทั้งประวัติศาสตร์จีน หรือนวนิยายสามก๊ก แต่ประสงค์ จะเขียนเรื่องราวของจีนและสามก๊กในมุมมองของ ตนเองจากนิสัยที่ชอบค้นคว้าและรักการอ่านเป็นชีวิต จิตใจ จึงอยากจะนำสิ่งที่ตนเองรับรู้จากการอ่านมา ถ่ายทอดเกร็ดความรู้ตลอดจนเรื่องราวต่าง ๆ ที่น่า สนใจในประวัติศาสตร์จีน เพื่อสร้างความตระหนักรู และเรียนรู้สิ่งที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ของจีนซึ่ง ผู้เขียนมองว่าจะเป็นประโยชน์กับเยาวชนและประเทศ เรา ฉบับนี้จึงขอพาไปทำความรู้จักกับ “แคว้นจ๊กก๊ก”

“จ๊กก๊ก” เป็นชื่อในอดีตของมณฑลเสฉวน ภาษาจีนกลางเรียกว่า “สฺกัว่อ” (蜀国) หรือ “สฺกฺฮั่น (蜀汉)” นักอ่านชาวไทยทั้งหลายอาจจะรู้จัก “จ๊กก๊ก” กันดีในนวนิยายสามก๊กของจีนอันเลื่องชื่อ

“จ๊กก๊ก” เป็นหนึ่งในสามก๊กของจีนอันได้แก่ (1) จ๊กก๊ก (สฺ - 蜀) ซึ่งปกครองโดยเล่าปี่ มีเฉิงตูเป็นเมืองหลวง (2) ง่อก๊ก (อู๋ - 吴) ซึ่งปกครองโดยซุนกวน มีเมืองเจี้ยนเย่ (นครหนานจิงในปัจจุบัน) เป็นเมืองหลวง (3) วุยก๊ก (เว่ย - 魏) ซึ่งปกครองโดยโจโฉ โดยมีเมืองลั่วหยางเป็นเมืองหลวง

เมื่อดูในแผนที่ในยุคสามก๊กตามบันทึกทางประวัติศาสตร์ของจีน (ค.ศ. 220-280) เทียบกับแผนที่ปัจจุบันของจีน

แคว้นจ๊กก๊กของเล่าปี่จะกินอาณาบริเวณมณฑลเสฉวน มณฑลกุ้ยโจว มณฑลยูนนาน เขตปกครองตนเองชนชาติกวางสีจ้วง และพื้นที่บางส่วนของมณฑลส่านซี ไปจรดชายแดนประเทศเมียนมาร์ สปป. ลาว และไทย โดยมีนครเฉิงตูเป็นศูนย์กลาง การเมืองการปกครอง แคว้นจ๊กก๊กสร้างขึ้นโดยเล่าปี่ ในช่วงปลายราชวงศ์ฮั่นตะวันออก (ค.ศ. 221-263) ซึ่งเล่าปี่เป็นกษัตริย์องค์แรก แคว้นจ๊กก๊กมีอายุเพียง 42 ปี มีกษัตริย์เพียง 2 พระองค์ ก็ล่มสลายลงโดยถูกแคว้นวุยก๊กตีแตกเป็นแคว้นแรก และถูกรวมเป็นแผ่นดินเดียวกับแคว้นวุยก๊ก

มณฑลเสฉวนมีสมญานามว่า “เทียนฝูจื่อกว่อ” (天府之国) ซึ่งหมายถึง “ดิน

แดนแห่งสวรรค์” ที่มีชื่อเรียกนี้เนื่องจากเสฉวนเป็นพื้นที่ที่อุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรทางธรรมชาติ ทั้งป่าไม้ แม่น้ำ ทิวทัศน์ที่สวยงาม อาหารเลิศรส เหมาะแก่การดำรงชีวิต ที่สำคัญเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยสาวงาม จนมีสำนวนว่า “เมื่อหนุ่มไม่ควรอยู่เสฉวน เมื่อแก่ไม่ควรจากเสฉวน” (少不入川，老不出蜀) ความหมายก็คือ ดินแดนสวรรค์แห่งนี้จะทำให้คนวัยหนุ่มหลงระเริงกับชีวิตความเป็นอยู่ที่สบาย ไม่สามารถสร้างเนื้อสร้างตัวหรือคิดทำการใหญ่ได้สำเร็จ แต่สำหรับผู้สูงอายุ ที่นี่เป็นดังสวรรค์ที่สามารถใช้ชีวิตได้อย่างปรารถนา

ฉันได้ยินสำนวนนี้ครั้งแรกมาจากเพื่อนชาวจีนท่านหนึ่ง เขาเป็นชาวเสฉวน เมื่อยัง

หนุ่มพ่อกับแม่พยายามให้ไปเรียนต่างถิ่น เพื่อจะได้หลีกเลี่ยงกับความสบายที่เสฉวน คำจึงไปเลือกเรียนภาษาไทยที่นครกว่างโจว เมื่อเรียนจบก็ทำงาน ต่อมาก็แต่งงานกับสาวเฉิงตู แล้วกลับมาทำงานที่เสฉวน เพื่อนคนนี้ยอมรับว่า สำนวนนี้ยังได้ใช้จริงในชีวิตปัจจุบันนี้ หากท่านผู้อ่านได้โอกาสมาเที่ยวเสฉวน จะรู้เลยว่า มณฑลเสฉวน เป็นอย่างที่ว่ากันว่าจริง ๆ โดยเฉพาะด้านอาหาร และหญิงงามในเสฉวนอันเลื่องชื่อ ซึ่งใครมาที่นี้ต่างก็ต้องออกปากชมกันเลยทีเดียว

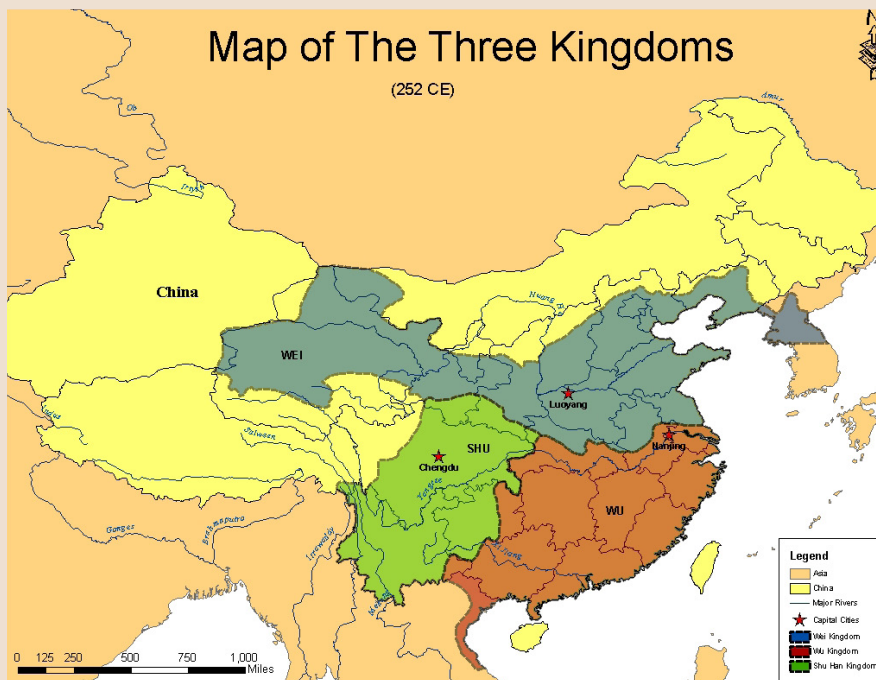
เสฉวนมีความสำคัญตั้งแต่ในอดีต จวบจนปัจจุบัน ในวรรณกรรมจีนอิงประวัติศาสตร์สามก๊กเขียนไว้ว่า เมื่อครั้งที่เล่าปี่ กวนอู และเตียวหุย เดินทางไปเชิญขงเบ้งให้มาช่วยราชการเพื่อกอบกู้ราชวงศ์ซัน ขงเบ้งได้กล่าวกับเล่าปี่ว่า “หากท่านต้องการเป็นใหญ่ โจโฉปกครองภาคเหนือซึ่งมีความได้เปรียบด้านสภาพอากาศ ชุนกวนปกครองภาคใต้ซึ่งมีความได้เปรียบด้านภูมิประเทศ ท่านต้องสร้างความได้เปรียบโดยสร้างความสามัคคีเป็นหนึ่งเดียวของประชาชน ยึดครองเมืองเกงจิ๋ว (เมืองจิงโจว ปัจจุบันอยู่มณฑลหูเป่ย์) เป็นฐานที่มั่น หลังจากนั้นก็เข้าปกครองเสฉวน เพื่อคานอำนาจสามฝ่าย

(หมายถึง สร้างสมดุลทางอำนาจระหว่างแคว้นจ๊กก๊ก แคว้นง่อก๊ก และแคว้นวุยก๊ก) จึงจะสามารถยึดครองจงหยวนได้ (หมายถึงการรวมจีนเป็นปึกแผ่นได้)”

ขงเบ้งเป็นนักปกครองและนักยุทธศาสตร์ที่เก่งกาจ เป็นผู้ช่วยเล่าปี่ในการยึดเมืองเกงจิ๋ว (荊州-เมืองจิงโจว) จนได้เข้าไปปกครองเสฉวนในที่สุด ในสมัยนั้นเสฉวนถูกมองว่า เป็นดินแดนที่อุดมสมบูรณ์ เหมือนที่ได้รับสมญานามว่า “ดินแดนแห่งสวรรค์” และปกครองโดยเจ้าเมืองที่มีเชื้อสายของกษัตริย์ราชวงศ์ซัน (ตระกูลหลิว) จึงเหมาะกับการเข้าไป

ปกครองและตั้งรกรากเพื่อเป็นฐานที่มั่นสำหรับไปตีแคว้นอื่น ๆ เพื่อรวมแผ่นดินจีน สิ่งซึ่งขงเบ้งกล่าวกับเล่าปี่นั้น สามารถจับใจความสำคัญจาก 3 คำ ได้แก่ สภาพอากาศ (天时- เทียนสี่อ) ภูมิประเทศ หรือชัยภูมิ (地利-ตี้ลี่) และการพิชิตหัวใจประชาชนให้รวมเป็นหนึ่งเดียว (人和-เหรินเหอ) แนวความคิดนี้มีที่มาจากนักปราชญ์ผู้ยิ่งใหญ่ของจีนซึ่งมีชื่อเรียกว่า “เมิ่งจื่อ” เมิ่งจื่อเป็นนักคิดนักปราชญ์ลัทธิขงจื้อในด้านการเมืองการปกครองซึ่งมีชีวิตอยู่ในยุคสงครามของจีน (ระหว่างปีก่อน ค.ศ. 289 - 372) ในด้านยุทธวิธีการทำงานสงคราม เมิ่งจื่อเห็นว่า “สภาพอากาศที่เอื้อต่อการทำสงคราม เทียบไม่ได้กับการมีภูมิประเทศหรือชัยภูมิที่เอื้อต่อการทำสงคราม การมีภูมิประเทศที่เอื้อต่อการทำสงคราม ก็ไม่สามารถเทียบได้กับการพิชิตหัวใจประชาชนให้รวมเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งมีความสำคัญที่สุด”

เมิ่งจื่อ เป็นบุคคลในประวัติศาสตร์จีน ซึ่งเกิดก่อนขงเบ้งกว่า 500 ปี แต่ปรัชญาด้านการเมืองการปกครองของเมิ่งจื่อ ยังคงมีชีวิต และถูกนำมาใช้อย่างแพร่หลายในหลายยุคหลายสมัยต่อมาของจีน ปัจจุบันก็เช่นกัน เราปฏิเสธไม่ได้ว่าการปกครองโดยให้ความสำคัญต่อ “การสร้างความปลอดภัยสามัคคีในหมู่ประชาชน” เป็นแนวคิดที่สอดคล้องกับสถานการณ์บ้านเมืองของเราในขณะนี้อย่างยิ่งยวด

ปัญญาวิจิตร VS ปัญญาประดิษฐ์

Man vs Machine

“The measure of intelligence is the ability to change.”

“ความฉลาดวัดกันที่วิธีรับมือกับความเปลี่ยนแปลง”

อัลเบิร์ต ไอน์สไตน์

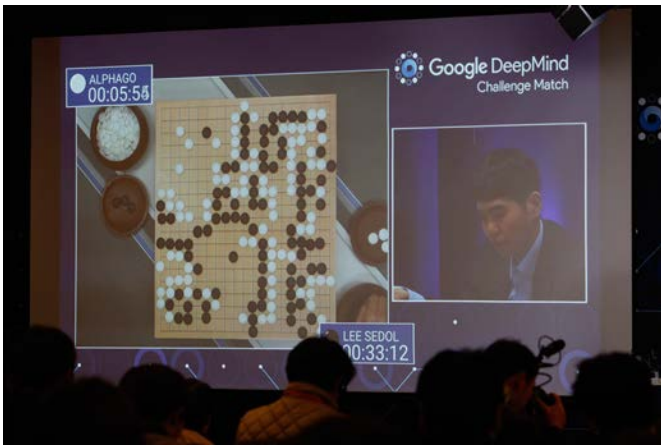
“If you must play, decide on three things at the start:

the rules of the game, the stakes, and the quitting time”

“เมื่อต้องลงแข่ง จงรู้สามสิ่ง กติกา เกมพัน และจังหวะจบเกม”

สุภาวิชิต

ตื่นตะลึงกันไปทั่วโลก!! เมื่อเครื่องจักรเอาชนะมนุษย์อย่างขาดลอย ในเกมที่มีผู้เชื่อมั่นมาตลอดว่า จะไม่มีโปรแกรมคอมพิวเตอร์ใด เล่นเกมนี้ชนะมนุษย์ได้ เกมอะไร? สำคัญอย่างไร? และเครื่องจักรเอาชนะมนุษย์ ผู้มีปัญญาวิจิตรได้อย่างไร? สองดอกเตอร์จะมาชี้แจงแถลงไขให้ฟัง

วันประวัติศาสตร์ The History Made!

12 มีนาคม ค.ศ. 2016 คงเป็นวันที่ประวัติศาสตร์ของวงการคอมพิวเตอร์จะจารึกชัยชนะครั้งสำคัญของการพิสูจนถึงความชาญฉลาดของเครื่องจักร เมื่อโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ชื่อว่าอัลฟาโก (AlphaGo) ได้เอาชนะแชมป์เซียนหมากกระดานโกะในยุคนี คือ ลี ซีดอล (Lee Sedol) รวดสามเกมแรก ในการแข่งขันกัน 5 เกม แม้ว่าสองวันถัดมา คุณลี้จะเอาชนะได้ในเกมที่ 4 แต่อัลฟาโกก็กลับเอาชนะได้อีกในเกมสุดท้ายในอีกสองวันถัดมา นั่นคือรวมแล้วอัลฟาโกได้ 4 ใน 5 เกม เครื่องจักรเป็นฝ่ายมีชัย!!

ผู้สร้าง The Creator

อัลฟาโกถูกพัฒนามาจากบริษัทดีพมายด์ (Deep Mind) ซึ่งถูกก่อกำเนิดขึ้นโดยบริษัทอื่น ๆ อีกทีหนึ่ง เมื่อพูดถึงกูเกิล คงไม่มีใครไม่รู้จักว่าเก่งกาจเรื่องเสิร์ชเอนจิน (Search Engine) ขนาดไหน รวมถึงตำนานวิธีการจ้างงานและดูแลพนักงานที่แปลก แตกต่างกว่าบริษัทอื่นๆ

เช่น คำถามสัมภาษณ์ที่ดูไร้สาระ แต่จริงๆ แล้วเป็นการดูกระบวนการคิด การให้สวัสดิการพนักงานอย่างสุดๆ ได้แก่ อาหารสามมื้อฟรี รักษาพยาบาลพบแพทย์รวมทำฟันฟรี ตัดผมหวัดตัวฟรี ห้องปิงปอง โรงยิม สระว่ายน้ำ ซาวน่า รถยนต์ ฟรีหมด รวมถึงการทำให้ที่ทำงานเป็นเหมือนสนามเด็กเล่น การดูแลถึงขนาดนี้ทำให้พนักงานอยากมาทำงานทุกๆ วัน และให้ผลลัพธ์

การทำงานที่ยอดเยี่ยมสุดๆ
ดังนั้น การที่ทีมเฉพาะทางของกูเกิล จะสร้างโปรแกรมอันยอดเยี่ยมนี้ขึ้นมาจึงเป็นสิ่งที่คาดหวังได้ ว่ากันตามจริงแล้ว การที่โปรแกรมคอมพิวเตอร์แข่งขันเอาชนะมนุษย์ได้ ครั้งนี้ก็ไม่ใช่อะไรครั้งแรก แต่ทำการชนะครั้งนี้จึงแตกต่าง และน่าตื่นตึ่งยิ่งกว่าครั้งที่ผ่านมา เราลองติดตามกันดู

ปัญญาประดิษฐ์ AI-Artificial Intelligence

เมื่อกล่าวถึงโปรแกรมชาญฉลาด คงจะไม่กล่าวถึงปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence หรือ AI) ไม่ได้ ศาสตร์นี้เกิดขึ้นในปี ค.ศ. 1956 โดยมีนิยามที่แสนคลุมเครือว่าคือ การศึกษาวิธีการทำให้คอมพิวเตอร์ทำงานบางอย่างที่ “ชาญฉลาด” โดยความชาญฉลาดหมายถึงสิ่งที่มนุษย์มักจะทำได้ดีกว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์ในขณะนั้น เช่น การเล่นเกม การสนทนา การมองเห็นและได้ยิน การใช้เหตุผล และการใช้ความรู้ในการแก้ปัญหาต่างๆ เป็นต้น

ดังนั้น นิยามนี้จึงครอบคลุมแสนกว้างขวาง โดยเป้าหมายสุดท้ายก็คงเป็นหุ่นยนต์ AI ที่ฉลาดเท่าเทียม หรือยิ่งกว่ามนุษย์!!!

ลึกล้ำน้ำเงินเข้ม.. IBM Deep Blue

ดีพบลู คือชื่อของโปรแกรมเล่นหมากรุกที่เอาชนะแชมป์เซียนหมากกรุก คือแกรี แคสแปโรฟ Garry Kasparov ได้ในปี ค.ศ. 1997 อย่างไรก็ตาม การแข่งขันครั้งนั้น

และครั้งก่อนหน้าในปี 1996 มีการผลัดกันรุกผลัดกันรับพอสสมควร และเป็นการชนะคะแนนแบบเฉียดฉิว คือ 3.5 ต่อ 2.5 จาก 6 เกม และแม้ว่าคุณแคสแปโรฟได้ขอทำชิงใหม่ แต่ไอบีเอ็มก็ไม่ยอมส่งดีพบลูมาแข่งต่อ ดังนั้น ถึงจะถูกจารึกในประวัติศาสตร์ แต่การที่โปรแกรมคอมพิวเตอร์เอาชนะมนุษย์ได้ในครั้งนั้น ก็ยังค้างคาใจผู้คนในวงการเสมอมา

วัตสันนักตอบ.. IBM Watson

ประวัติศาสตร์ครั้งที่สองที่โปรแกรมคอมพิวเตอร์เอาชนะมนุษย์ไม่ใช่เกมหมากกระดาน แต่เป็นเกมแข่งขันตอบคำถามความรู้รอบตัว โดยแข่งเรื่องความเร็วในการกดปุ่มขอตอบด้วย เกมนี้ชื่อ เจพาร์ดี (Jeopardy!) เป็นรายการทีวีเกมโชว์ที่ฮิตต่อเนื่องยั่งยืนในประเทศอเมริกาอย่างยาวนาน เรียกว่า รู้จักกันดีทุกครัวเรือน

คอมพิวเตอร์วัตสันมีขนาดใหญ่โตมาก นอกจากบรรจุความรู้มหาศาลแล้วใช้โปรแกรมวัตสันยังประยุกต์ศาสตร์ปัญญาประดิษฐ์หลายแขนงเข้าร่วมด้วยช่วยกันทำงาน ได้แก่ การประมวลผลภาษา การค้นคืนข้อความ การแทนความรู้ การใช้เหตุผล และการเรียนรู้อัตโนมัติ มันได้ถูกทดสอบอย่างหนักหน่วงเป็นเวลาหลายปี

จนเมื่อพร้อมแล้ว ไอบีเอ็มจึงทำชิงแชมป์เซียนเกมเจพาร์ดีในขณะนั้นคือ แบรด รัทเทอร์ (Brad Rutter) กับเคน เจนกินส์ (Ken Jennings) และนี่เป็นอีกครั้งหนึ่งที่เครื่องจักรชนะมนุษย์ได้ โปรแกรมวัตสันกำชัย ได้เงินรางวัลไป 1 ล้านเหรียญ ใน

ปี ค.ศ. 2011!

แม้ว่าโปรแกรมวัตสันจะชนะ แต่จากการวิเคราะห์เกม พบว่า บางคำถามง่ายๆ วัตสันกลับตอบผิดอย่างไม่น่าเชื่อ ทำให้ดูเหมือนว่าวัตสันจะยังโง่งมกว่ามนุษย์อยู่พอสมควร

เกมโกะ: The Go Game

เกมโกะเป็นเกมที่มีต้นกำเนิดมาจากจีนโบราณ มิงงานเขียนกล่าวถึงเกมโกะตั้งแต่ 400 ปีก่อนคริสต์ศักราช และมีหลักฐานการขุดค้นพบหมากกระดานเกมโกะในมณฑลส่านซี จากยุคสมัยราชวงศ์ชั้น คือประมาณ 200 ปีก่อนคริสต์ศักราช

นอกจากนี้ เกมโกะยังเป็นหนึ่งในสี่ศิลปศาสตร์ที่บัณฑิตจีนควรต้องรอบรู้ด้วย ศิลปศาสตร์นั้นได้แก่ การตีพิณ การเล่นเกมโกะ การเขียนอักษรด้วยพู่กัน และการวาดภาพงานศิลป์

ปัจจุบัน เกมโกะได้แพร่ขยายและนิยมไปทั่วโลก ความพิเศษของเกมโกะ คือความเรียบง่ายแต่ลึกล้ำสุดหยั่งคาด!

ความเรียบง่ายคือ กติกาที่เรียบง่าย หมากขาวดำที่เรียบง่าย เนื้อที่บนกระดานที่สามารถวางหมากได้มากมาย และการเอาชนะที่ต้องไม่อาศัยความรุนแรงใจร้อน แต่ใช้ความใจเย็นอดทน แต่เล่นเกมใช้เวลานาน ใช้สมองและกลยุทธ์ระยะยาวมากกว่าระยะสั้น แต่ก็ไม่มีกลยุทธ์ใดที่ตายตัว

ความลึกล้ำคือ ความได้เปรียบเสียเปรียบบนกระดาน แปรเปลี่ยนไปตั้งสายน้ำไหลตลอดเวลา หมากบนกระดานแม้หนึ่งก็เหมือนเคลื่อนไหว แม้ตั้งรับก็เหมือนโจมตี กล่าวกันว่า ไม่มีเกมโกะสองเกมใดๆ เลย ที่เหมือนกันปะๆ ลึกครั้งเดียว

เนื่องจากความพิเศษเฉพาะตัวเหล่านี้ ทำให้เกมโกะเป็นหนึ่งในปัญหาในกลุ่มฮาร์ด (Hard Problem) ที่หากแก้ได้คือเอาชนะมนุษย์ได้ ก็หมายถึงว่า คอมพิวเตอร์ได้ล้ำหน้าไปอีกขั้นหนึ่ง ซึ่งก็หมายถึงว่า ใกล้เคียงเวลาที่คอมพิวเตอร์จะฉลาดจนสามารถครองโลกได้จริงๆ แล้ว!!

Neural Network Learning เรียนรู้ด้วยโครงข่ายประสาท

ตอนนี้ ท่านผู้อ่านบางท่านคงสงสัยว่า โปรแกรมอัลฟาโก (AlphaGo) ทำงานอย่างไร เมื่อเปรียบเทียบกับโปรแกรมตีพอบลูและวัตสันแล้ว อัลกอริทึมของอัลฟาโกจะใช้ทำงานกับปัญหาต่างๆ ไปได้มากกว่า คือใช้โครงข่ายประสาทเทียมเชิงลึก (Deep Neural Networks) หลากๆ โครงข่ายมาช่วยกันทำงาน ซึ่งเป็นการเลียนแบบการทำงานของสมองมนุษย์เรานั่นเอง!

ในสาขาปัญญาประดิษฐ์ โครงข่ายประสาทเทียมมักจะใช้ในการรู้จำตัวเลขและตัวอักษร โดยเฉพาะลายมือเขียน หรือใช้รู้จำเสียง ลายนิ้วมือ จดจำใบหน้า และอื่นๆ ซึ่งจะเห็นว่า เป็นงานรู้จำรูปแบบ (Pattern Recognition) บางอย่างที่คล้ายคลึงแต่ไม่เหมือนกันทีเดียว

ตัวโครงข่ายประสาทเทียมจะเรียนรู้จากข้อมูลฝึกสอน และปรับตัวให้ทำงานได้เมื่อพบข้อมูลอื่นๆ ที่คล้ายคลึงกัน

ในการฝึกสอนหรือเทรนอัลฟาโก มีการนำเกมของแชมป์เปี้ยนมาเป็นตัวอย่าง นอกจากนั้น ยังมีการให้ตัวโปรแกรมจำลองตัวเอง และจำลองเกมใหม่ๆ มากมาย มาแข่งขันกับตัวเองไปเรื่อยๆ จำนวนมาก ทำให้อัลฟาโกเรียนรู้และปรับตัวเองให้เล่นเก่งขึ้น เก่งจนถึงขั้นสามารถเอาชนะแชมป์เปี้ยนมนุษย์ได้ในที่สุด!

คอมพิวเตอร์ใกล้จะครองโลกแล้วหรือไม่? ศาสตร์ปัญญาประดิษฐ์ AI จะทำให้เครื่องจักรฉลาดขึ้น ฉลาดกว่ามนุษย์ผู้สร้าง ผู้มีปัญญาวิจิตรจริงๆ แล้วใช่ไหม? น่ากลัวมาก!!

Silk Road

ส่องค้าสดใสในยุคองซาน ซูจี

กลางปีที่ผ่านมา ขณะกำลังรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งให้กับพรรค NLD อย่างเหน็ดเหนื่อยเข้มข้น อดองซาน ซูจีผู้นำพรรคฝ่ายค้านของเมียนมา อุตสาหกิจจัดเวลาเดินทางไปเยือนปักกิ่ง และเข้าพบสนทนากับประธานาธิบดีสีจิ้นผิง ต่อมาเมื่อพรรค NLD ขึ้นมาจัดตั้งรัฐบาลและเข้ารับหน้าที่เมื่อวันที่ 1 เมษายน สีจิ้นผิงก็ส่งจดหมายแสดงความยินดีไปถึงประธานาธิบดีจิ้นจ่อสหายสนิทของเธอทันที อีกไม่ถึงหนึ่งสัปดาห์ต่อจากนั้น ก็ส่งนายหวังอี้รัฐมนตรีต่างประเทศเดินทางไปเยือนเมียนมา ได้เป็นแขกต่างประเทศคนแรกของนางองซาน ซูจี

เมียนมาตกอยู่ใต้การปกครองของ

รัฐบาลทหารมานานเกือบ 5 ทศวรรษ การขึ้นครองอำนาจของพรรค NLD ครั้งนี้ ถือเป็นการพลิกหน้าประวัติศาสตร์ครั้งใหญ่ ที่โลกพากันคาดเดาไปล่วงหน้าถึงการเปลี่ยนแปลงของเมียนมา ที่แน่ ๆ คือด้านนโยบายต่อต่างประเทศ เพราะนางซูจีเก็บตำแหน่งรัฐมนตรีต่างประเทศ รัฐมนตรีประจำสำนักประธานาธิบดี และที่ปรึกษารัฐสภา เอาไว้กับตัวเองหมด เรียกว่ากุมหัวใจทั้งงานต่างประเทศและในประเทศไว้ไม่มีอโดยเบ็ดเสร็จ เพราะเธอรู้ว่าการมีนโยบายต่างประเทศที่ยืดหยุ่นและชาญฉลาดจะก่อเกิดประโยชน์ทั้งต่อเศรษฐกิจ การเมือง และความมั่นคงของประเทศ

การรีบเดินทางไปเยือนจีนก่อนที่พรรคของเธอจะได้รับชัยชนะ กับการรีบเดินทางไปเยือนเป็นการตอบแทนของนายหวังอี้ชี้ให้เห็นว่าทั้ง 2 ฝ่ายต่างกระตือรือร้นที่จะพูดคุยกันถึงทิศทางความสัมพันธ์ที่จะพัฒนาต่อไปในอนาคต กระตือรือร้นที่จะหารือปัญหาต่าง ๆ ที่ค้างคามาคั้งแต่รัฐบาลชุดก่อน หวังอี้เคยกล่าวถึงความสัมพันธ์จีนกับเมียนมาก่อนหน้านี้ว่าเป็นความสัมพันธ์ที่ “แข็งแกร่งและมีศักยภาพในการปรับเปลี่ยน” (strong and dynamic) เพราะต่างมองเห็นว่าความสัมพันธ์ที่ดีมีแต่จะสร้างคุณประโยชน์ให้กับทั้ง 2 ฝ่าย

จีนกับเมียนมามีรั้วบ้านใกล้ชิดติดกัน เป็นระยะทางกว่า 2,000 กิโลเมตร ในอดีตไม่เพียงแต่ใกล้ชิดยังสนิทกันมากด้วย เมื่อฝ่ายหนึ่งได้รับความเดือดร้อนอีกฝ่ายก็ให้ความช่วยเหลือด้วยความบริสุทธิ์ใจ เช่น เมื่อสาธารณรัฐประชาชนจีนตั้งขึ้นใหม่ในปี 1949 และถูกนานาชาติคว่ำงัดแซงชั้นจนไม่มีที่ยืนในสากล เมียนมาเป็นประเทศแรก ๆ ในโลกที่ให้การรับรองสถานะของจีน ต่อมาเมื่อเมียนมาถูกนานาชาติรวมหัวกันบอยคอตต์ด้วยข้อหาว่าปกครองโดยระบอบเผด็จการทหาร จีนก็เป็นฝ่ายลุกขึ้นยืนเคียงข้างในที่ประชุมองค์การสหประชาชาติ ยังมีช่วงหนึ่งเมื่อต้นทศวรรษที่ 1950 หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติใหม่ ๆ ประเทศในโลกถูกมหาอำนาจปลุกปั่นให้แตกแยกเป็นฝักฝ่ายด้วยลัทธิการเมืองที่ปฏิบัติต่อกัน จีนกับเมียนมา (รวมทั้งอินเดีย) ก็ได้ร่วมกันผลักดันให้ที่ประชุมกลุ่มประเทศไม่ฝักใฝ่ฝ่ายใด ประกาศปฏิญญาร่วมกันว่าด้วย “หลักการ 5 ประการแห่งการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ” เพื่อให้เป็นหลักการค้ำจุนสันติภาพโลก

จีนกับเมียนมาต่างภาคภูมิใจที่ได้สร้างแบบอย่างให้โลกเห็น ว่าประเทศที่มีอุดมการณ์ต่างกันก็สามารถอยู่ร่วมกันและช่วยเหลือกันได้ ทุกครั้งที่ปัญหาข้อขัดแย้งจึงมักหรือพื้นประเพณีอันดีงามนี้ขึ้นมาเตือนใจกันเสมอ

แต่ด้วยความจริงที่ทั้ง 2 ฝ่ายมีพรมแดนติดต่อกันยาวเหยียด โอกาสที่จะใช้ความเป็นเพื่อนบ้านอำนวยความสะดวกให้แก่กันก็มีมาก โอกาสที่จะมีเรื่องระหองระแหงกันก็มีไม่น้อย ทุกวันนี้ 1 ใน 3 ของสินค้าออกของเมียนมาขนถ่ายผ่านพรมแดนไปขายให้จีน ขณะที่ 1 ใน 3 ของทุนจีนก็ส่งข้ามพรมแดนไปลงทุนที่เมียนมา นี่คือตัวอย่างของประโยชน์

จากการเป็นเพื่อนบ้านใกล้ชิด

ในทางกลับกัน.. การค้าขายเสพติดผิดกฎหมาย การค้ามนุษย์ การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า การลักลอบขนอาวุธข้ามพรมแดน การกระทบกระทั่งจากปัญหาชนกลุ่มน้อยตามแนวชายแดน ฯลฯ ก็เป็นปัญหาให้ทั้ง 2 ฝ่ายต้องคอยเจรจาความกันอยู่บ่อย ๆ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อจีนเปิดตัวโครงการ One Belt, One Road เมื่อ 3 ปีก่อน การรักษาสัมพันธภาพที่ดีต่อกันก็ไม่ง่ายเหมือนแต่ก่อน เพราะมีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้องทั้ง 2 ฝ่าย One Belt, One Road เป็นยุทธศาสตร์เศรษฐกิจของจีนที่ตั้งอยู่บนมิตรภาพ ความเชื่อถือและความร่วมมือที่จีนจะต้องสร้างขึ้นมาให้ได้กับทุกประเทศ โครงการเดินไปถึงไหนจีนก็ต้องเดินตามหลังด้วยการทูตชั้นเทพกับประเทศนั้น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับเพื่อนบ้านเมียนมา เพราะพิมพ์เขียว One Belt, One Road ระบุชัดเจนว่าเมียนมาไม่เพียงแต่ถูกขีดเส้นให้เป็นส่วนหนึ่งของ One Belt, One Road โดยภาพรวมเท่านั้น ยังเป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญที่จีนเล็งไว้ให้เป็นทางผ่านของเส้นทางสายไหมทางทะเลด้วย (Maritime Silk Road of the 21st Century) One Belt, One Road ทำให้เมียนมาเกิดบทบาทเป็นทวีคูณขึ้นทันที จนแทบจะต้องกล่าวว่า ถ้าจีนต้องการเห็นอภิมะกะโปรเจ็คของตนไปให้ถึงฝั่ง... จีนจะขาดเมียนมาไม่ได้ และต้องพยายามทำให้เมียนมารู้สึกว่าขาดจีนไม่ได้ด้วย

ทำไม? เพราะเมียนมาตั้งอยู่บนโลเคชันที่เหมาะสมอย่างยิ่ง ข้างบนอยู่ติดจีน ข้างล่างเปิดออกสู่มหาสมุทรอินเดีย จึงเป็นจุด

ผ่านลัดสั้นที่สุดหากจีนตัดถนนหรือสร้างทางรถไฟจากมณฑลยูนนานเข้าไปทางเมียนมาก็จะตัดตรงข้ามมหาสมุทรอินเดียได้เลย ต่อจากนั้นจะใช้เรือขนถ่ายสินค้าไปยุโรป ออสเตรเลีย อเมริกา ถึงไหน ๆ ก็ใช้เส้นทางสายนี้ได้ ช่วยย่นระยะทาง ลดเวลา ลดค่าใช้จ่ายได้มากกว่าเส้นทางเก่าที่จีนใช้อยู่ คือเส้นทางเลียบชายฝั่งทะเลจีนใต้ เข้าช่องแคบมะละกา แล้วค่อยไปโผล่ออกมหาสมุทรอินเดียซึ่งอ้อมกว่าเป็นไหน ๆ

ที่สำคัญกว่านั้น เส้นทางสายนี้เป็นเส้นทางที่มั่นคงปลอดภัยที่สุดสำหรับจีน เพราะเส้นทางเก่าที่ไปออกทะเลจีนใต้ สถานการณ์ไม่น่าไว้วางใจเสียแล้ว トラบไตที่ข้อพิพาทเรื่องดินแดนระหว่างจีนกับเพื่อนบ้านในทะเลจีนใต้อาจหาข้อยุติไม่ได้ อเมริกากับญี่ปุ่นก็ยังปั่นเปี้ยนอยู่ไม่ไกลอย่างไรเสียจีนก็ต้องเสาะหาเส้นทางใหม่ให้ปลอดภัยให้กับตัวเองให้ได้ และเพราะจีนมองว่าเส้นทางใหม่ปลอดภัยสำหรับจีน จึงตั้งใจจะใช้เป็นเส้นทางลำเลียงน้ำมันและก๊าซธรรมชาติจากแอฟริกาและกลุ่มประเทศอาหรับเข้าไปให้จีนใช้ด้วย

2-3 ปีที่ผ่านมา รัฐบาลจีนจึงทุ่มงบประมาณลงไปเป็นจำนวนมากให้กับการสร้างเครือข่ายโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่าง ๆ ในเมียนมา รวมทั้งโครงการความร่วมมืออื่น ๆ กับรัฐบาลยุคของประธานาธิบดีเต็ง เส่ง แต่อย่างทีนักวิเคราะห์ชี้ให้เห็นอยู่เสมอว่า บนเส้นทาง One Belt, One Road สายนี้มีทั้ง “โอกาส” และ “ความเสี่ยง” บน ๆ กันอยู่ ความเสี่ยงหลัก ๆ ที่จีนจะต้องเผชิญ เช่น การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองของประเทศที่จีนไปลงทุน ความไม่แน่นอนในการกำหนดนโยบายของรัฐบาล (กรณีรถไฟไทย-จีนเป็นตัวอย่าง)

อิทธิพลและการแทรกแซงของประเทศที่สาม สงครามกลางเมือง ลัทธิหัวรุนแรง และการก่อการร้าย นโยบายกีดกันทางการค้า และการลงทุนของต่างชาติ ความคิดชาตินิยมในหมู่ประชาชนที่ต้องการปกป้องผลประโยชน์ของท้องถิ่น ซึ่งอาจขยายตัวเป็นกระแสต่อต้านจีนได้ ฯลฯ

แล้วในที่สุด จีนก็ต้องเผชิญกับปัจจัยความเสี่ยงหลายอย่างในเมียนมา เมื่อรัฐบาลของนายเต็ง เส่งสั่งระงับโครงการก่อสร้างเมกะโปรเจกต์หลายโครงการที่จีนให้การสนับสนุนอยู่ ระงับโครงการสร้างเขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำ Myitsone มูลค่า 3,600 ล้านดอลลาร์ที่ทางเหนือของเมียนมา สร้างความเสียหายและความไม่พอใจให้กับรัฐบาลจีนไม่น้อย โครงการเหมืองทองแดง โครงการวางท่อน้ำมันและก๊าซ ก็มีชาวบ้านในท้องถิ่นออกมาประท้วงหลายครั้ง ขณะที่กระแสต่อต้านทุนจีนก็เริ่มก่อตัวขึ้นและสื่อเค้าว่าจะทวีความรุนแรงขึ้นเช่นกัน

รัฐบาลจีนรีบส่งสัญญาณเร่งด่วนถึงนักลงทุนจีนในเมียนมา ขอให้ทุกคนเคารพกฎหมายและกฎระเบียบของเมียนมา ให้ใช้ความจริงใจและโปร่งใสในการทำธุรกิจ พยายามสร้างงานให้คนท้องถิ่นมากขึ้น ให้ถือความรับผิดชอบต่อสังคมท้องถิ่นเป็นความสำคัญอันดับหนึ่ง ช่วยกันคุ้มครองสิ่งแวดล้อม หาทางผูกมิตรกับองค์กรและสมาคมท้องถิ่นต่างๆ ให้มากๆ แม้แต่สถานทูตจีนที่กรุงย่างกุ้งก็รับนโยบายมาปฏิบัติ ด้วยการเปิดเฟซบุ๊กเป็นช่องทางสร้างปฏิสัมพันธ์กับคนเมียนมา

ส่วนมาตรการแก้ปัญหาระยะยาวต้องทำในระดับผู้นำ จีนส่งหวังอี้ไปเยือนเมียนมาครั้งนี้ก็เพื่อพูดคุยกับนางซูจี เพื่อหาทางประสานปัญหาต่าง ๆ ที่ค้างคา มาจากรัฐบาลชุดก่อน เช่น กรณีระงับโครงการก่อสร้างเขื่อนมิตโซน จีนก็ขอให้เมียนมาปรับฟื้นโครงการขึ้นมาใหม่ เพราะสัญญาเก่ายังมีผลบังคับใช้ โครงการก่อสร้างโรงกลั่นน้ำมัน ท่อลำเลียงน้ำมัน รวมไปถึงท่าเรือขนถ่ายพลังงานที่รัฐบาลเมียนมาดึงเกมมาหลายปี ครั้งนี้นางซูจีเซ็นอนุมัติให้ทันที ให้เป็นการร่วมทุนระหว่างเอกชน 2 ฝ่ายในสัดส่วน 70-30

หวังอี้ให้สัมภาษณ์ก่อนกลับว่า การที่ 2 ประเทศมีความสัมพันธ์ทางการค้าและเศรษฐกิจใกล้ชิดกันเช่นนี้ เป็นธรรมดาที่จะเกิดปัญหาไม่เข้าใจกันบ้าง แต่ทุกอย่างหาทางออกได้แล้วผ่านการหารือฉันมิตรกับนางซูจี เมียนมาต้องการพัฒนาเศรษฐกิจและปรับปรุงชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน จีนก็พร้อม

ที่จะไปลงทุนให้มากขึ้น

ขณะนี้คงยังเร็วเกินไปที่จะฟันธงว่าเพื่อนบ้านคู่นี้จูงมือเข้าประตูวิวาห์กันแล้ว จากนั้นก็จะเป็นการฮันนีมูนจูบปากกันต่อ เพราะอย่างน้อยฝ่ายเจ้าสาวหมาด ๆ ก็เพิ่งทำงานเพียงสัปดาห์เดียว แต่ถ้าให้เดาโดยดูจากประวัติของเธอ ก็มีเหตุผลชวนให้เห็น

คล้ายตามได้เหมือนกัน ว่าความสัมพันธ์ 2 ประเทศเพื่อนบ้านคู่นี้ น่าจะมีแนวโน้มที่สดใส รัฐบาลเมียนมาในยุคของเธอก็คำนึงถึงประโยชน์ประชาชนเหนือสิ่งอื่นใด เหตุผลที่ชวนให้คิดเช่นนั้นก็คือ....

หนึ่ง.. เธอเป็นเจ้าของรางวัล “โนเบลไพรซ์สาขาสันติภาพ”

สอง.. เธอต่อสู้มาทั้งชีวิตก็เพื่อวันนี้ที่ดีกว่าของคนเมียนมา

ไม่เชื่อจะยกตัวอย่างดี ๆ ให้ดูอีกหนึ่งตัวอย่าง.. หลังนั่งเก้าอี้ได้ไม่กี่วัน เธอก็ใช้ตำแหน่งรมต.ประจำสำนักประธานาธิบดี ออกคำสั่งหลายข้อปิดช่องการทุจริตคอร์รัปชันในวงราชการ หนึ่งในนั้นเป็นข้อห้ามไม่ให้เจ้าหน้าที่รัฐรับของขวัญของกำนัลมูลค่าเกิน 600 บาท

คนไทยติดนิสัยชอบบววงก้ามใส่เพื่อนบ้าน คิดว่าตัวเองเก่งกว่าเสมอ.. อ่านเรื่องนี้จบแล้วปรับทัศนคติใหม่ก็ยังไม่ทันนะ !!

อีก 5 ปี คนจีน จะมีชีวิตเปลี่ยนไปอย่างไร ? (1)

วันนี้จะมาชวนท่านผู้อ่านคุยเรื่องการประชุม 2 สภาของจีนที่เพิ่งผ่านไปสด ๆ ร้อน ๆ คิดว่าทุกท่านที่สนใจเรื่องจีนคงเคยผ่านหูผ่านตากับคำว่า “2 สภา” มาแล้ว แต่เพื่อให้แน่ใจว่าความเข้าใจของเราตรงกัน จะขอเล่าที่มาที่ไปและการทำหน้าที่ของ 2 สภาแบบลัดสั้นให้ฟังก่อน

ทุกปีในเดือนมีนาคม รัฐบาลจีนจะเปิดประชุมประจำปีครั้งใหญ่ที่กรุงปักกิ่ง เรียกว่า “การประชุมสภาประชาชนแห่งชาติ” (National People’s Congress) เรียกสั้น ๆ ว่า “2 สภา” หรือ “เหลียนชู่ยี่” เพราะมี 2 สภามาประชุมพร้อมกันแต่แยกกันประชุม สภาที่หนึ่งคือ “สภาบริหารการเมือง” เริ่มเปิดประชุมก่อน 2 วัน สภานี้มีหน้าที่สรุปสภาพปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม พร้อมเสนอข้อคิดเห็นเป็นแนวทางให้รัฐบาลแก้ไข ตลอด 2 วันแรกที่สภานี้ประชุมกันอยู่ ฝ่ายบริหารคือคณะรัฐบาลต้องเข้าร่วมรับฟังด้วย

สภาที่สองคือ “สภาผู้แทนประชาชน” เริ่มประชุมในวันที่ 3 แล้วว่ายาวคู่ขนานกันไปกับสภาที่หนึ่ง แต่ปิดหลังสภาที่หนึ่ง 2 วัน ทั้ง 2 สภาจึงมีเวลาประชุมเท่ากัน ระหว่างนั้นสภาที่หนึ่งจะมาร่วมประชุมกับสภาที่สองก็ได้ทั้งในห้องประชุมใหญ่ หรือที่ประชุมกลุ่มย่อยที่แยกออกไปตามหัวข้อสัมมนาที่ตั้งขึ้น หรือตามท้องถิ่นที่ตนสังกัดอยู่แล้วแต่กรณี

หน้าที่สำคัญของที่ประชุมใหญ่สภาผู้แทนประชาชน คือ รับฟังรายงานและออกความคิดเห็นขณะที่รัฐบาลสรุปรายงานด้านต่าง ๆ ในรอบปีที่ผ่านมา แต่งานหลักจริง ๆ ซึ่งใช้เวลาประชุมมากที่สุด คือช่วยกันอภิปรายนโยบายและแผนที่รัฐบาลนำเสนอ ซึ่งเมื่อผ่านความเห็นชอบจากสภาแล้วจะมีผลบังคับใช้ต่อไป

สภาผู้แทนประชาชนประกอบด้วย ส.ส. ปีนี้มี 2,943 คน วิธีได้มาซึ่งส.ส.ของจีนนั้นใช้วิธีเลือกตั้งทางอ้อมตั้งแต่ระดับท้องถิ่นขึ้นไปเป็นชั้น ๆ จนถึงระดับมณฑล สภาปรึกษาการเมืองปีนี้มีสมาชิก 2,337 คน ผ่านการเลือกตั้งทางอ้อม

“ตลอด 2 สัปดาห์ในระหว่างสมัยประชุม สื่อทางการจีนจะเป็นฝ่ายหยิบประเด็นจากที่ประชุมมารายงานพร้อมวิเคราะห์เจาะลึกเป็นเรื่อง ๆ โซวี่ได้เห็นความกล้าหาญและมั่นอกมั่นใจของผู้นำจีน ว่าทั้งหมดที่ถกกันอยู่ในสภานั้น ไม่ใช่ราคาคุย เป็นเรื่องที่จีน “พูดแล้วต้องทำได้”

จากท้องถิ่นขึ้นไปเช่นเดียวกันกับส.ส. สภาปรึกษาการเมืองประกอบด้วยผู้แทนจากหลากหลายภาคส่วนของสังคม เช่น จากพรรคการเมืองเล็ก ๆ ที่กฎหมายจีนยังให้การรับรอง ปัจจุบันมีอยู่ 8 พรรค รวมกับผู้แทนองค์กรทางสังคมอื่น ๆ เช่น สมาคมธุรกิจ องค์กรชาวจีนโพ้นทะเล องค์กรเยาวชน องค์กรสตรี องค์กรทางศาสนา และ องค์กรชนกลุ่มน้อยชาติพันธุ์ต่าง ๆ ฯลฯ สมาชิกทั้ง 2 สภาต่างอยู่ในวาระ 5 ปีเท่ากัน

ถ้าดูจากจำนวนผู้สื่อข่าวต่างชาติที่เดินทางมาทำข่าวทุกปี ๆ ละกว่าพันคน คงสรุปได้อย่างเดียวว่าการประชุม 2 สภาของจีนเป็นเหตุการณ์หนึ่งที่คนทั่วโลกให้ความสนใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประชุม 2 สภาที่เพิ่งผ่านไปครั้งนี้ เป็นครั้งที่ถูกจับตามองเป็นพิเศษ เพราะปีนี้เป็นปีที่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม 5 ปีฉบับที่ 13 (2016 - 2020) หากผ่านสภาแล้วจะนำไปปฏิบัติทันทีเป็นปีแรก แผนฉบับนี้ก็เป็นฉบับที่ใคร ๆ มองว่าท้าทายความสามารถของผู้นำจีนมากที่สุด เพราะนับแต่นี้ต่อไปอีกอย่างน้อย 5 ปี จีนจะต้องเผชิญกับจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมอีกครั้งหนึ่งจีนจะไปทางไหน? รอดหรือไม่? แผน 5 ฉบับนี้จะเป็นตัวบอกใครก็ตามที่ติดตามการเปลี่ยนแปลงของจีนไม่ว่าด้านไหน จึงต้องทำความเข้าใจแผนพัฒนาฉบับที่ 13 นี้ให้ถ่องแท้

ซึ่งการจะทำความเข้าใจก็ไม่ใช่ว่าเรื่องยาก เพราะจีนเองพร้อมที่จะให้ข่าวอยู่แล้ว ตลอด 2 สัปดาห์ในระหว่างสมัยประชุม สื่อทางการจีนจะเป็นฝ่ายหยิบประเด็นจากที่ประชุมมารายงานพร้อมวิเคราะห์เจาะลึกเป็นเรื่อง ๆ โซวี่ได้เห็นความกล้าหาญและมั่นอกมั่นใจของผู้นำจีน ว่าทั้งหมดที่ถกกันอยู่ในสภานั้นไม่ใช่ราคาคุย เป็นเรื่องที่จีน “พูดแล้วต้องทำได้”

ช่วงนั้นข่าว 2 สภาท่วมทันจนผู้เขียนเองก็ไม่มีปัญญาอ่านจนวันหนึ่งไปสะดุดตากับกราฟพิศวงๆ ชวนอ่านในเว็บไซต์ People.com สื่อออนไลน์ของหนังสือพิมพ์ People's Daily กระบอกเสียงสำคัญของพรรคคอมมิวนิสต์จีน พาดหัวตัวโตว่า “HOW OUR LIVES WILL CHANGE IN FIVE YEARS” กราฟพิศทั้งหมดเป็นการไฮไลท์แผน 5 ปีของจีนเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอยู่ของประชาชน ซึ่งจะเปลี่ยนไปอย่างไรแน่นอนหากรัฐบาลทำได้ตามแผน

ผู้เขียนจะคัดลอกกราฟพิศทั้งหมดจากต้นฉบับมาลงโดยไม่แปล แต่จะขอทำหน้าที่ขยายความทั้ง 2 ส่วนเพื่อเป็นข้อมูลเพิ่มเติม มีทั้งหมด 10 ด้าน.. “Plan” คือแผนที่รัฐบาลวางไว้ “Outcome” คือมาตรการจำเป็นต่าง ๆ ที่ต้องทำเพื่อให้บรรลุแผน อ่านแล้วใครจะมองว่าเป็นเรื่องฝัน ๆ ก็ได้ หรือจะจินตนาการตามไปว่าถ้าฝันเหล่านี้เป็นจริง ชีวิตคน 1300 ล้านจะสุขสิโตมรสรสักแค่ไหน ? ขออย่างเดียว.. อ่านแล้วห้ามอิจฉาเขา อยากมีอยากเป็นอย่างเขาบ้าง

ตามแผนที่วางไว้ รัฐบาลจะทำให้คนจีนมีเงินในกระเป๋าเพิ่มขึ้นปีละ 6.5% หลังหักภาษีแล้วพอครบ 5 ปีเมื่อถึงปี 2020 คนจีนทุกคนทั้งในเมืองและชนบทจะมีรายได้เป็น 2 เท่าของรายได้ที่ตนเคยได้เมื่อ 10 ปีก่อน

การทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นมาตรการสำคัญ

รองรับเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ของจีน เพราะเงินอยู่ในระหว่างหัวเลี้ยวหัวต่อของการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ จากที่เคยให้ความสำคัญกับการลงทุนและการส่งออกสินค้า มาเป็นเศรษฐกิจที่เน้นการบริโภคของคนทั้งประเทศแทน ด้านหนึ่งเพื่อให้ประชาชนมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น อีกด้านหนึ่งเพื่อให้การบริโภคของประชาชนเป็นตัวจักรขับเคลื่อนเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ซึ่งเศรษฐกิจรูปแบบใหม่จะเห็นผลก็ต่อเมื่อประชาชนต้องมีกำลังซื้อ จึงเป็นหน้าที่ของรัฐบาลที่จะต้องทำให้เงินในกระเป๋าของประชาชนงอกเงยมากพอสำหรับใช้จ่ายใช้สอย

ที่เห็นในภาพจะเห็นว่า ณ ปี 2010 คนจีนมีรายได้เฉลี่ยปีละ 4,605 US\$ ปี 2015 ขึ้นมาอยู่ที่ 7,924 US\$ อีก 5 ปีข้างหน้าถ้ารัฐสามารถกระจายรายได้ให้พลเมืองมีเงินในกระเป๋าเพิ่มขึ้นปีละ 6.5% ตามแผนที่วางไว้ รายได้จะเพิ่มขึ้นเป็น 13,815 US\$ ต่อปี ตัวเลขนี้สูงกว่าเกณฑ์ 10,000 US\$ ที่ธนาคารโลกตั้งไว้เป็นมาตรฐานสำหรับวัดว่าประเทศไหนเป็นประเทศรายได้ปานกลาง (middle-income) ส่วนเงินเองนอกจากแสดงว่าเข้าข่ายประเทศที่มีรายได้ปานกลางแล้ว ยังใช้ตัวเลขนี้เป็นเกณฑ์วัดว่าได้บรรลุภาระหน้าที่นำพาประชาชนไปสู่ “สังคมมีกินมีใช้” (moderately prosperous society) ซึ่งเป็นเป้าที่จีนตั้งไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 12 เมื่อ 5 ปีก่อน

ความหมายสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่เงินต้องการทำให้ถึงตัวเลขนี้ก็ คือ เป็นเครื่องแสดงว่าเงินได้ก้าวข้าม “กับดักรายได้ปานกลาง” (middle-income trap) หลุมพรางที่เคยทำให้ประเทศจำนวนมากในโลกหยุดอยู่กับที่ก้าวต่อไปไม่ได้ ยกตัวอย่างประเทศไทยเราเองก็แต่ละตัวเลขนี้มานานแต่ก้าวข้ามไปไม่ได้

จีนใช้มาตรการหลากหลายอย่างที่ จะทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นตามเป้า ซึ่งล้วนอยู่บนหลักการพื้นฐานเดียวกันคือ “ลดรายจ่ายเพิ่มรายได้” ให้กับประชาชน เช่น ให้มีการปรับขึ้นวงเงินเดือนขึ้นต่ำปีละ 2 ครั้ง เพิ่มค่าลดหย่อนภาษีหัก ณ ที่จ่ายโดยนำภาระในรอบครัวที่ผู้นั้นต้องแบกรับมาคำนวณด้วย แม้กระทั่งเงินกู้ที่ยังผูกพันอยู่ก็ให้ถือเป็นภาระอย่างหนึ่ง ปรับลดอัตราค่าประกันสังคมที่รัฐเคยจัดเก็บ ลดค่าไฟฟ้า ขยายการศึกษาฟรีให้กับนักเรียนสายอาชีพะ เพิ่ม

HOW OUR LIVES WILL CHANGE IN FIVE YEARS

Editor's note: The draft outline of the country's 13th Five-Year Plan (2016-20) is currently being reviewed by top legislators participating in the annual session of the 12th National People's Congress in Beijing. The blueprint depicts what people's life will be five years down the line.

INCOME

Per capita income will double from 2010 level

Plan

The per capita income of both rural and urban residents will double by 2020 compared to 2010.

Outcome

Based on an annual growth rate of 6.5 percent over the next five years, by 2020:

30,000
yuan
(\$4,605)

Per capita
disposable income

90,000
yuan
(\$13,815)

Annual income of a
family of three

Reach medium- and
high-income country level

ทุนค่าเล่าเรียนให้กับครอบครัวที่มีรายได้น้อย ลดภาษีให้กับผู้ประกอบการธุรกิจ หนุนช่วยเกษตรกรให้เข้าถึงเทคโนโลยีทันสมัย เพิ่มผลผลิต ฯลฯ

มาตรการทั้งหมดที่กล่าวมาจะปฏิบัติได้ รัฐเองก็ต้องมีเงินในกระเป๋า ต้องทำให้เศรษฐกิจประเทศเติบโตอย่างต่ำในอัตราเดียวกัน คือปีละ 6.5% ข้อนี้ประธานาธิบดีสีจิ้นผิงประกาศชัดเจนด้วยตัวเองว่า

“6.5% คือตัวเลขต่ำสุดของ GDP จีนตลอด 5 ปีข้างหน้า เป็นเป้าหมายที่เงินมั่นใจว่าทำได้”

เป้าหมายที่ตั้งไว้สำหรับ 5 ปีต่อจากนี้คือ คนจีนจะมีอายุยืนขึ้น 1 ปี อัตราการตายก่อนวัยอันควรจากโรคเรื้อรังลดต่ำลง 10% ค่ารักษาพยาบาลสำหรับโรคร้ายแรงและโรคเรื้อรังลดลงด้วย

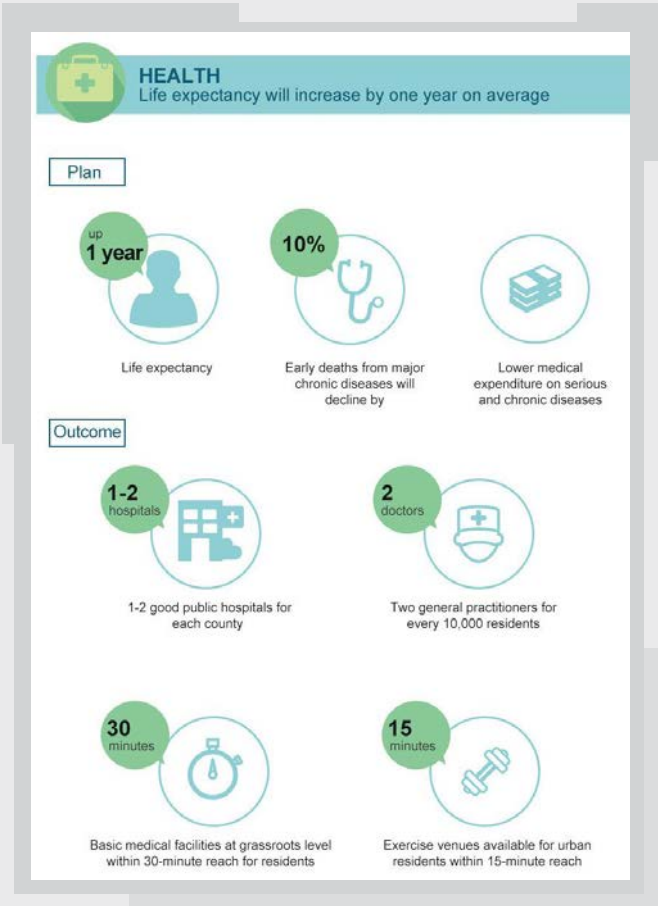
เพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว ภายใน 5 ปีทุกตำบลจะต้องมีโรงพยาบาลรัฐ 1-2 แห่ง ต้องมีแพทย์ 2 คนรับผิดชอบประชากร 10,000 โดยเฉลี่ย คนชนบทต้องเข้าถึงการแพทย์พื้นฐานภายในเวลา 30 นาทีจากที่พัก คนในเมืองจะต้องเข้าถึงอุปกรณ์บริหารร่างกายภายในเวลา 15 นาที

อายุขัยเฉลี่ยของคนจีน ณ ปี 2015 อยู่ที่ 76 ปี เป็นตัวเลขเดียวกับประเทศระดับรายได้ปานกลางโดยทั่วไป ถ้ารัฐตั้งเป้าจะให้พลเมืองมีอายุยืนขึ้นอีก 1 ปี ต้องพร้อมอัดฉีดทุนให้กับระบบสุขภาพ การรักษาพยาบาล และการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุอย่างพอเพียง

ที่ประชุมมีมติให้ประกาศใช้ “แผนปฏิบัติการสุขภาพแห่งชาติ” (Action Plan for the Health of China) ซึ่งมี

“เพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าว ภายใน 5 ปีทุกตำบลจะต้องมีโรงพยาบาลรัฐ 1-2 แห่ง ต้องมีแพทย์ 2 คนรับผิดชอบประชากร 10,000 โดยเฉลี่ย คนชนบทต้องเข้าถึงการแพทย์พื้นฐานภายในเวลา 30 นาทีจากที่พัก คนในเมืองจะต้องเข้าถึงอุปกรณ์บริหารร่างกายภายในเวลา 15 นาที”

เนื้อหาเกี่ยวกับการปฏิรูประบบสุขภาพให้กว้างและลึกยิ่งขึ้นอีก พลเมืองทุกคนต้องมีสิทธิ์เข้าถึงระบบสุขภาพขั้นพื้นฐานอย่างทั่วหน้า มาตรการด้านต่าง ๆ มารองรับเพื่อให้ชนชาติหันมาสนใจสุขภาพ มีสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อรูปแบบชีวิตที่ถูกต้องไม่สร้างพิษภัยให้กับตัวเอง ด้วยเป้าหมายสุดท้ายคือ “จีนเป็นประเทศที่แข็งแรง” (Healthy China) คนจีนมีอายุยืนขึ้นอีก 1 ปี

เมื่อศึกษารายละเอียดของแผนพัฒนาสุขภาพในข้อนี้แล้ว จะพบว่า จีนใช้หลักคิดเดียวกับแผนเพิ่มเงินในกระเป๋าให้ประชาชนตามที่กล่าวมาในข้อ 1 คือทำให้ผลสำเร็จของเป้าหมายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับแผนปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ ซึ่งจีนได้เริ่มเบนเข็มจากการพัฒนาอุตสาหกรรมหนักและการลงทุนไปหาเศรษฐกิจที่อาศัยการบริโภคของประชาชนเป็นตัวขับเคลื่อนหลัก โดยมองว่าเมื่อคนจีนมีเงินในกระเป๋าเพิ่มขึ้นแล้ว ปัจจัยที่จำเป็นต่อชีวิตก็หามาจนครบบริบูรณ์แล้ว สุขภาพจะเป็นปัจจัยต่อไปที่ผู้คนพร้อมลงทุนเพื่อแสวงหาชีวิตที่มีคุณภาพดีขึ้น อายุยืนขึ้น

สร้าง “ประเทศจีนที่แข็งแรง” (Healthy China) เป็นเป้าหมายและคำขวัญที่จีนบรรจุลงในแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 13 นี้เป็นครั้งแรก ซึ่งถือว่าเป็นจังหวะเวลาที่เหมาะสมที่สุด เพราะตัวนี้จะเป็นตัวขับเคลื่อนธุรกิจทุกด้านที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพให้เติบโตใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการและการดูแลสุขภาพผู้สูงอายุ ซึ่งปัจจุบันจีนมีประชากรในส่วนนี้อยู่ถึง 222 ล้านคน และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นเป็น 500 ล้านคนในปี 2050 ผู้สูงอายุแต่ละคนล้วนมีฐานะพอที่จะจับจ่ายใช้สอยอย่างสบายมือ ถ้าภาครัฐออกแรงเต็มที่ ภาคเอกชนก็ตอบรับนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะเสริมแรงกันพากันไปถึงเป้าหมายที่ต่างฝ่ายต่างต้องการ ผู้เขียนคิดว่านี่คือความชาญฉลาดของผู้นำจีนที่มองทะลุเศรษฐกิจในภาพรวม จึงกล้าวางแผนการพัฒนาและตั้งเป้าด้วยตัวเลขที่เป็นรูปธรรมได้ขนาดนี้

“ถ้าภาครัฐออกแรงเต็มที่ ภาคเอกชน ก็ตอบรับนโยบายอย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะเสริมแรงกันพากันไปถึงเป้าหมายที่ต่างฝ่ายต่างต้องการ ...นี่คือความชาญฉลาดของผู้นำจีนที่มองทะลุเศรษฐกิจในภาพรวม”

การดูแล + การรักษาสุขภาพ (health care) เป็นห่วงโซ่ที่ยาวมากในเชิงธุรกิจ กิจกรรมที่เกี่ยวกับสุขภาพครอบคลุมไปถึงอุตสาหกรรมการผลิตและอุตสาหกรรมบริการให้บริการต่าง ๆ มากมาย ข้อมูลจาก Pricewaterhouse Cooper พิมพ์เผยแพร่เมื่อเดือนธันวาคม 2015 ที่ผ่านมามีสถิติการใช้จ่ายเพื่อสุขภาพเพิ่มขึ้นทุกปี ๆ ละ 17% คาดว่าในอีก 5 ปีข้างหน้า มูลค่าในส่วนที่เกี่ยวกับสุขภาพจะขึ้นไปมากกว่า 10 ล้าน ๆ หยวน หรือ 1.54 ล้าน ๆ ดอลลาร์สหรัฐ

เห็นชัด ๆ ว่า เงินที่ได้จากการบริโภคเพื่อสุขภาพของประชาชนก่อนหน้านี้แหละ เป็นก้อนหนึ่งที่จะไปช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจทั้งประเทศให้เติบโตบรรลุเป้า ขณะเดียวกันก็เป็นปัจจัยหนึ่งปัจจัยที่ไปเสริมแรงให้กับการอัดฉีดความช่วยเหลือจากภาครัฐ พาให้นโยบาย “ประเทศจีนที่แข็งแรง” บรรลุเป้าไปด้วย

มันคือนโยบาย “ยิงปืนนัดเดียวให้ได้นกสองตัว” ชัด ๆ

ประชุมสภาประชาชนปีนี้ ส.ส.ชียาถูกบังคับให้ถอดบุหรี่

ปักกิ่งประกาศกฎหมายห้ามสูบบุหรี่ในที่สาธารณะตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายนปีที่แล้ว ต่อมาได้ขยายกฎให้ครอบคลุมไปถึงพื้นที่สาธารณะในอาคารและสำนักงาน รวมถึงพื้นที่กลางแจ้งอีกจำนวนหนึ่ง เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล สนามกีฬา ร้านอาหาร ฯลฯ ใครฝ่าฝืนกฎหมายใหม่บังคับปรับ 200 หยวน เจ้าของอาคารสถานที่ที่เข้าข่ายเป็นพื้นที่สาธารณะ หากปล่อยให้คนเข้าไปสูบบุหรี่ก็มีโทษถูกปรับสูงถึง 10,000 หยวน

การประชุมสภาประชาชนแห่งชาติของจีนจัดขึ้นที่กรุงปักกิ่งทุกปี ปีนี้ได้เอากฎเหล็กห้ามสูบบุหรี่ภายในอาคารสาธารณะของกรุงปักกิ่งมาใช้อย่างเหนือความคาดหมาย ปีที่แล้วยังจัดมุมสูบบุหรี่ให้พวก ส.ส.และนักการเมืองชียาอดบุหรี่ได้เป็นบางจุด แต่ปีนี้นอกจากพื้นที่ภายในหอประชุมทั้งหมดจะถูกขีดให้เป็นเขตปลอดบุหรี่แล้ว แม้แต่โรงแรมที่ใช้เป็นห้องพักรับรองก็ถูกประกาศเป็นเขตงดสูบบุหรี่ด้วย บรรดาแม่บ้านและบริการ นักร้อยคนทำให้บริการ ถูกสั่งให้ทำหน้าที่ตักเตือน บรรดานักการเมืองและ ส.ส.ผู้ทรงเกียรติไม่ให้สูบบุหรี่ ใครทอนไม่ไหวใกล้ลงแดงเต็มที.. มีทางเดียวออกไปสูบบนถนนนอกตัวอาคาร

ข่าวรายงานว่าเมื่อคั้งกฏเหล็กไม่ไหว ลิงห้อมควันหลายคนหันมายืมผู้ พุดเสียงอ่อย ๆ กับผู้สื่อข่าวว่า.. “ก็เป็นเรื่องดีนะ ผมคงจะเลิกบุหรี่ได้คราวนี้แหละ”

สตาร์บัครับและ..คนจีนรุ่นใหม่ที่เสพติดกาแฟ

ลองเดินเข้าร้านสตาร์บัคที่เมืองจีนดูแล้วจะต้องตั้งคำถาม.. “นี่หรือเศรษฐกิจซบเซา?” คิวก็ยาว.. ที่นั่งก็เต็มจนล้น เงิน 30 หยวนสำหรับลาเต้ร้อน ๆ 1 ถ้วยดูน้อยค่าเกินไปสำหรับชนชั้นกลางรุ่นใหม่ของจีน แม้ในยามที่ใคร ๆ บอกว่าเศรษฐกิจจีนจะซบเซา

สตาร์บัคเปิดร้านแรกในตลาดจีนเมื่อปี 1999 แล้วเปิดเพิ่มอีกเรื่อย ๆ จนขณะนี้มากกว่า 1,900 สาขาใน 99 เมืองใหญ่ แต่จุด ๆ ร้านแรกและร้านที่ 2 ของสตาร์บัคที่ CBD (Central Business District) .ใจกลางกรุงปักกิ่งก็ปิดกิจการลงเสียเฉย ๆ เกิดเสียงร่ำลือไปในทำนองว่าสตาร์บัคสู้ค่าเช่าไม่ไหว ลูกค้าน้อยเพราะเศรษฐกิจไม่ดี

ความจริงถูกเปิดเผยในเวลาต่อมา ว่าที่สตาร์บัคปิด 2 สาขาแรกไปนั้นไม่ได้เกี่ยวกับเศรษฐกิจประเทศหรือรายได้บุคคลแต่อย่างใด เมื่อแรกเริ่มสตาร์บัคไม่เคย

มีความคิดว่าตลาดจีนจะใหญ่โตมโหฬารขนาดนี้ จึงลงทุนทำร้านขนาดย่อม ๆ ไปก่อนป้องกันความเสี่ยง มาบัดนี้ร้านเหล่านั้นดูเล็กจ้อยลงไปถนัดตา สตาร์บัคจึงปิดร้านเก่าแก่ 2 ร้านแรกแล้วไปเปิดร้านใหม่ใหญ่กว่าในทำเลใกล้ ๆ กันเอาโปรดักใหม่ ๆ มาวางล่อหลอตาได้มากขึ้น ลูกค้าน้อยเข้าเดินออกคึกคักตลอดวัน

วันนี้แม้เศรษฐกิจจีนจะซบเซา แต่สตาร์บัคกลับขยายตัวพร้อมความมั่นใจมากกว่าเก่า เพราะรู้ว่าเศรษฐกิจจีนยุคใหม่เป็นเศรษฐกิจที่เน้นการบริโภคของ

ประชาชน ตั้งเป้าขนาดว่าจะเปิดสาขาให้ครบ 3,400 สาขาให้ได้ภายในปีหน้า ซึ่งก็เท่ากับว่า..

..ทุกวันจะมีร้านสตาร์บัคเปิดใหม่ในประเทศจีนเพิ่มขึ้นวันละ 1 ร้าน !!

ตำนานล่าปีศาจน้อย

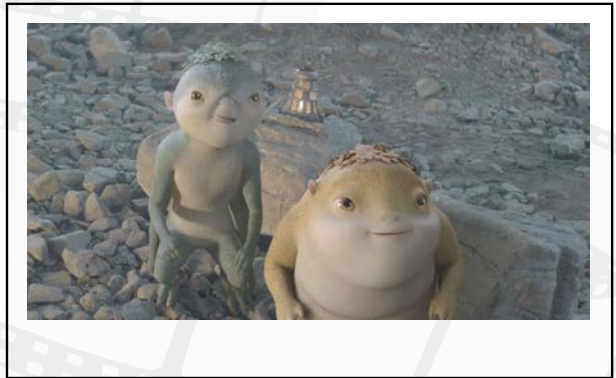
“หุบป่า”

เมื่อพูดถึงหนังแอนิเมชัน คนไทยส่วนใหญ่คงคุ้นเคยกับหนังของค่ายยักษ์ใหญ่จากฟากฮอลลีวูดอย่าง DreamWorks Disney Pixar หรือไม่กี่ค่าย Ghibli จากญี่ปุ่น แต่ถ้าเป็นหนังแนวจอมยุทธ์ หนังกำลังภายใน แน่นนอนว่าต้องยกให้เจ้าตำรับจากเกาะฮ่องกงและจีนแผ่นดินใหญ่

ถ้าคุณผู้อ่านท่านใดเป็นคอหนังหรือละครจอมยุทธ์ อาจจะเคยคิดเล่นๆ เหมือนผู้เขียนว่า หากมีการนำเทคนิคแอนิเมชันสมัยใหม่เข้าไปช่วยในการทำหนังจอมยุทธ์ ก็น่าจะทำให้บรรดาเซียน เทพ จอมมาร รวมไปถึงการแสดงอิทธิฤทธิ์ปาฏิหาริย์ต่างๆ ในหนังดูสนุก สมจริง และสวยงามมากขึ้น และแล้วเมื่อช่วงเดือนกรกฎาคมปีที่ผ่านมาก็มีหนังจีนแบบที่ผู้เขียนคิดไว้เล่นๆ ออกฉายจริงๆ

หนังจีนเรื่องที่คุณผู้อ่านพูดถึงก็คือหนังเรื่อง “จ้าว เย่า จี้” หรือ Monster Hunt หนังเรื่องนี้กำกับการแสดงโดย สวีเจิงอี้ หรือ Raman Hui ผู้กำกับชาวฮ่องกงที่เติบโตในสหรัฐอเมริกา สวีเจิงอี้เป็นคนทำหนังแอนิเมชันที่เคียวกร้าประสบการณ์กับค่าย DreamWorks มานานปี เขามีส่วนร่วมในแอนิเมชันชื่อดังทั้งเรื่อง “Shrek the Third” “Kung Fu Panda” และ “Puss in Boots”

“จ้าว เย่า จี้” เป็นหนังที่คนแสดงร่วมกับแอนิเมชัน ตัวละครที่เป็นคนทั้งหมดแสดงโดยนักแสดงจริง ส่วนเหล่าปีศาจทั้งหลายที่ปรากฏในหนังสร้างจากเทคนิคแอนิเมชัน เนื้อเรื่องและรูปร่างหน้าตาของเหล่าปีศาจในหนังเรื่องนี้ได้รับแรงบันดาลใจมาจาก “เหลียวโจ้วอี้” ผลงานวรรณกรรมรวมเรื่องสั้นชื่อดังในสมัยราชวงศ์ชิงของ ฝูซงหลิง (หนังที่สร้างจากวรรณกรรมเรื่องนี้ที่คนไทยคุ้นเคยก็คือเรื่อง “ไปเยไปโยเย”)

หนังเรื่องนี้เป็นเรื่องราวของการไล่ล่าปีศาจที่เกิดขึ้นในสมัยบรรพกาลของจีน ในยุคนั้น มนุษย์กับเหล่าปีศาจยังอาศัยอยู่ในโลกใบเดียวกัน มนุษย์จำกัดให้เหล่าปีศาจอาศัยอยู่ในดินแดนห่างไกลที่เป็นหุบเขาและป่าลึก ห้ามออกมาสร้างความวุ่นวายในเขตแดนของมนุษย์

แต่แล้ววันหนึ่ง ปีศาจกลุ่มใหม่ขึ้นมาเรื่องอำนาจ พวกมันจึงตามไล่ล่าสองเขาที่กำลังตั้งครุฑราชทายาทปีศาจของกลุ่มอำนาจเก่า สองเขาต้องหนีเอาชีวิตรอดโดยมีคูรักองค์หนึ่งคือ เจ้าปีศาจไม้ไผ่กับเจ้าปีศาจหิ่งห้อยร่างดุนัยคอยคุ้มกัน ทั้งสามหนีหัวซุกหัวซุนมาถึงหมู่บ้านหย่งหนิง

ซ่งเทียนอิน (แสดงโดยจิ้งป๋วหฺรฺราน) เด็กหนุ่มเขาเป่ซึ่งมีตำแหน่งเป็นถึงผู้ใหญ่บ้านของหมู่บ้านหย่งหนิงแต่ลูกบ้านกลับไม่เคารพ เขามีหน้าที่เป็นเหมือนคนซักผ้า เย็บผ้า ทำกับข้าวมากกว่าผู้นำชุมชนวันหนึ่ง เขาได้เจอกับปีศาจไม้ไผ่กับปีศาจหิ่งห้อย พร้อมกับ ฮั่วเสี่ยวหลาน (แสดงโดยไป๋ปายเหอ) นักล่าปีศาจหญิง ฝ่ายปีศาจนั้นตามมาคุ้มกันสองเขาของตน ส่วนฮั่วเสี่ยวหลานต้องการล่าปีศาจเพื่อนำไปขาย

เมื่อเจ้าของภักดาการสวรรคตที่เสิร์ฟแต่เมนูเปิบพิสดารได้ทราบข่าวการปรากฏตัวของสองเขาปีศาจที่กำลังตั้งครุฑ ก็ได้ประกาศให้รางวัลแก่เหล่านักล่าปีศาจที่สามารถนำตัวสองเขาพร้อมรัชทายาทปีศาจมาให้เขาได้ เหล่านักล่าปีศาจออก

ไล่ล่าสองเขา และนักล่าส่วนหนึ่งมาถึงหมู่บ้านหย่งหนิง

ท่ามกลางความซุลมุนวุ่นวาย หมู่บ้านหย่งหนิงถูกเผาจนวอดวาย ด้านสองเขาที่หนีตายจนรู้ว่าตัวเองคงไม่รอดก็จำเป็นต้องนำลูกในครรภ์ฝากให้ซ่งเทียนอินช่วยอุ้มบุญแทน

ฮั่วเสี่ยวหลานพาซ่งเทียนอินซึ่งกำลังอุ้มท้องรอนแรมข้ามป่าข้ามเขาเพื่อนำปีศาจน้อยในท้องไปขายในเมือง ซ่งเทียนอินคลอดปีศาจน้อยระหว่างทางและตั้งชื่อให้ว่า "หุปา" ในที่สุดฮั่วเสี่ยวหลานก็นำปีศาจน้อยไปขายให้กับภักดาการสวรรคตได้ตามที่ตั้งใจไว้

แต่ด้วยความรักความผูกพันของฮั่วเสี่ยวหลาน ซ่งเทียนอิน และหุปา ทำให้ฮั่วเสี่ยวหลานและซ่งเทียนอินตัดสินใจกลับไปช่วยเจ้าปีศาจน้อย "หุปา" และที่ภักดาการสวรรคตนั่นเองที่ซ่งเทียนอินได้ทราบต้นกำเนิดของตัวเอง นำไปสู่การคลี่คลายปมในใจของเขา

แรกเริ่มเดิมที ผู้กำกับออกแบบเจ้ารัชทายาทปีศาจ "หุปา" ไว้หลายแบบด้วยกัน แต่สุดท้ายเขาก็เลือก "หุปา" ทารกปีศาจเพศชายที่มีรูปร่างเหมือนหัวไซเท้า มี 4 แขน 2 ขา และมีผมคล้ายหญ้าอ่อนอยู่กลางศีรษะ ส่วนภาษาที่ "หุปา" รวมถึงเหล่าปีศาจใช้สื่อสารกันเป็นภาษาที่สร้างขึ้นใหม่ โดยนักภาษาศาสตร์ได้ดัดแปลงมาจากภาษาของชนชาติส่วนน้อยของจีนหลายกลุ่ม เช่น ทิเบต และจ้วง เป็นต้น

นอกจากความน่ารักน่าชังของ "หุปา" ยังมีนักแสดงชื่อดังมากฝีมือมาร่วมสร้างสีสันให้หนังเรื่องนี้อีกหลายต่อหลายคน ไม่ว่าจะเป็นนักแสดงฮ่องกงอย่าง เจิงจื้อเหว่ย และ อู่จวินหฺรู ที่มารับบทปีศาจไม้ไผ่กับปีศาจหิ่งห้อยในร่างคน นอกจากนี้ยังมีนักแสดงรับเชิญอย่าง เหยาเจิน ดาราสาวชื่อดังของฝั่งจีนแผ่นดินใหญ่ รวมไปถึง ทั้งเหว่ย ดาราสาวที่เคยโด่งดังจากบทวาทพวามในหนังเรื่อง Lust, Caution

ความจริงแล้วหนังเรื่องนี้มีกำหนดเข้าฉายในจีนตั้งแต่ช่วงตรุษจีน ปี 2015 แต่ไปๆ มาๆ ต้องเลื่อนมาฉายในเดือนกรกฎาคมปีเดียวกัน เนื่องจาก เคอเจิ้นตง นักแสดงนำชายในบท ซ่งเทียนอิน ถูกจับ

ในข้อหาขายยาเสพติดเมื่อเดือนสิงหาคม ปี 2014 ก็เลยถูกโทษแบนจากทางการจีนไม่ให้มีการเผยแพร่ผลงานของนักแสดงคนนี้ไปตามระเบียบ

ด้านผู้กำกับถึงกับต้องกุมขมับ เพราะหนังถ่ายทำเสร็จเรียบร้อยแล้วแต่กลับไม่ได้ฉาย แต่แล้วเขาก็ต้องฮึดสู้ด้วยการหานักแสดงนำชายคนใหม่มาแทน ซึ่งก็คือ จิ้งป๋วหฺรฺราน เรียกได้ว่าต้องลงแรงถ่ายทำใหม่กว่าคอนเรื่อง แล้วก็ต้องควักกระเป๋าเพิ่มอีก 70 ล้านหยวน แต่เดชะบุญที่หนังเรื่องนี้สามารถกวาดรายได้มากเป็นประวัติการณ์รวมกว่า 2,400.35 ล้านหยวน โคนแซมปีหนังทำเงินสูงสุดอย่าง Lost in Thailand หรือ "แก๊งม่วนป่วนไทยแลนด์" ลงได้

ต้องขอบอกว่าหนังเรื่องนี้สนุก พล็อตดี ภาพสวย แกรมยังคงเอกลักษณ์และอรรถรสของหนังจอมยุทธไว้ครบถ้วน ไม่เสียแรงที่ผู้กำกับไปฝึกวิद्याยุทธมาจากฮอลลีวูดและใช้เวลาบ่มเพาะหนังเรื่องนี้ที่อยู่เกือบ 5 ปี แต่น่าเสียดายที่คอนหนังแอนิเมชันและหนังจอมยุทธบ้านเราไม่มีโอกาสได้ดูหนังเรื่องนี้ในโรง

ฮกเกี้ยน..เที่ยวไปเขียนไป

เกือบถูกหลอก... ให้ป็น ร้วมหา'ลัยเซี่ยเหมิน !

ใครคิดจะไปเที่ยวจีนเองโดยให้ทัวร์จองโรงแรมให้อย่างที่จีนแนะนำ อย่าลืมบอกเขาด้วยว่า ช่วยหาโรงแรมที่ไปมาสะดวก ยิ่งใกล้สถานีรถไฟได้ก็ยิ่งดี เพราะสถานีรถไฟที่นั่นไม่เหมือน สถานีหัวลำโพงของเรา ทุกสถานีตั้งอยู่ใจกลางเมือง เป็นจุดศูนย์รวมการขนส่งคมนาคม ทุกชนิด จะไปมาในเมืองก็มีรถเมล์ผ่านเกือบทุกสาย ถ้าจะไปนอกเมืองก็ยิ่งสะดวก มีรถไฟ ความเร็วสูงวิ่งเข้าออกตลอดเวลา พักข้างสถานีรถไฟนี้แหละค่ะฉลาดที่สุด ไม่ต้องเที่ยวไป เที่ยวมาประหยัดค่ารถได้หลายตั้งค์

ไปสัปดาห์นี้บริษัททัวร์ที่เมืองไทยจัดให้เราพักโรงแรมระดับ 3 ดาว ไม่แพงค่ะคืนละ 2,000 กว่า ๆ แต่ทำเลนี้เจ๋งสุด ๆ อยู่ติดด้านข้างของสถานีรถไฟเชียงใหม่เลย จะกินจะช้อปปิ้งมีครบภายในรัศมีไม่เกิน 100 เมตร ตลอด 6 วันยกเว้นวันที่ออกเที่ยวนอกเมือง เรา 2 คนจึงมุดขึ้นมุดลงระหว่างห้างบนดินกับห้างใต้ดินแถว ๆ สถานี ไม่ทันไปไหนก็หมดเวลาซะก่อน

ภายในล็อบบี้ของโรงแรมเกือบทุกแห่ง จะมีโต๊ะท่องเที่ยวตั้งไว้ที่มุมหนึ่งมุมใดสำหรับให้บริการแขกที่มาพัก พอเช็คอินเอากระเป๋าเข้าห้องเสร็จจ่าย 4 โมง เรารีบตรงไปที่โต๊ะท่องเที่ยวทันที ถามหารถเมลล์ที่จะพาเราไป “มหาวิทยาลัยเชียงใหม่” (เรียกย่อ ๆ ว่า “เซี่ยต้า” ชื่อเต็มว่า “เซี่ยเหมินต้าเสวีย”) ก่อนมาได้อ่านข้อมูลแล้ว น่าสนใจมากค่ะต้องจัดเวลาไปดูให้ได้

เขาบอกให้เรานั่งรถเมลล์สาย 3 จากหน้าโรงแรมทอดเดียวถึงเซี่ยต้าเลย ดีใจจังรีบจำออกไปที่ป้ายรถเมลล์ ป้ายนี้เป็นป้ายใหญ่มีรถเมลล์ผ่านเยอะมาก ผู้โดยสารจะต้องรู้ว่ารถเมลล์ที่ตัวรถจะมาจอดตรงจุดไหน จะได้ไม่ต้องวิ่งหน้าตั้งเหมือนอย่างเราตอนไปขึ้นรถเมลล์ที่ป้ายอนุสาวรีย์ชัยฯ คนขับบ้านเรานึกอยากจอดที่ไหนก็จอดซะงั้น แต่ของเขาจะมีป้ายตั้งเรียงไว้หลาย ๆ ป้าย ให้รู้ว่ารถสายไหนเข้าเทียบป้ายไหน เราไปยืนรอให้ตรงป้ายก็เรียบร้อย

ไม่ทันจะถึง 10 นาทีรถเบอร์ 3 ตัวเป้ง ๆ ก็เข้ามา แหม.. ประสิทธิภาพดีอะไรขนาดนั้น แถมค่ารถก็ถูกถูก หยวนเดียว (5 บาท) นั่งยาวตลอดสาย พูดถึงเรื่องขึ้นรถเมลล์ในเมืองจีนแล้วมันเป็นอะไรที่สนุกและมีสีสันสุด ๆ ครั้งไหนไปแบ็คแพ็ค ดิฉันจะถือโอกาสนั่งรถเมลล์เยอะ ๆ เพราะรสชาติรถเมลล์ที่เมืองจีนมันเปลี่ยนไปตลอดเวลา คราวหน้านะคะดิฉันจะเอาเรื่องรถเมลล์มาเล่าให้ฟังโดยเฉพาะ ครั้งนี้ขอติเตไว้ก่อนเพราะเย็นย่ำ

ตะวันตกดินแล้ว ขึ้นซักข้าวอดเที่ยวเซี่ยต้าแน่ ๆ

รถเมลล์สุดทางที่ลานกว้างหน้ามหา'ลัยพอดิ เราจำอ้าวตามเคยตรงดิ่งไปที่ประตู เห็นตัวหนังสือขนาดใหญ่ 4 ตัว “เซี่ยเหมินต้าเสวีย” ติดอยู่บนซุ้มโค้งเหนือประตู ขณะนั้นทุกคนทั้งรถกำลังเคลื่อนตัวเข้าออกกันขวักไขว่ เราเคลื่อนตามฝูงชนไปข้างหน้าอย่างมั่นอกมั่นใจ !! ทันใดนั้น...เซี่ยมัยว่ายามในเครื่องแบบคนหนึ่งอุตสาห์ดูออกว่าเราเป็นคนแปลกหน้า เป่านกหวีดดัง “ปรี๊ด” ดังจนแก้วหูแทบแตก แล้วเดินรี่เข้ามาเป่าซ้ำ ๆ ..ปรี๊ด..ปรี๊ด..ปรี๊ดอีกหลายครั้ง โบกมือโบกไม้ทำท่าให้รู้ว่าเข้าไม่ได้ ดิฉันไม่ฟังเสียงเดินปราดเข้าหาแล้วยื่นพาสปอร์ตให้ดูส่งภาษาบอกให้รู้ว่าฉันเป็นคนต่างชาตินะขอเข้าไปชมข้างในหน่อยไม่ได้หรือ ? อีตานั่นไม่พูดไม่จา โบกมือไล่ลูกเดียว

แหม.. จะพูดจาให้รู้ประสาคนไหนไม่ได้ไร.. ว่าทำไมถึงเข้าไม่ได้ ? ทีมมหา'ลัยบ้านฉันยังเปิดให้ใครต่อใครเข้าได้เลย สถานศึกษาเป็นเขตหวงห้ามคนนอกไปตั้งแต่เมื่อไหร่กันเนี่ย ? ยอมรับว่าตอนนั้นหัวเสียมาก ไม่รู้เหตุผลแต่ก็ทำอะไรไม่ได้ เดินคอคตกออกไปยืนสงบอารมณ์อยู่บนฟุตบาท พักใหญ่ ๆ ก็เหลือบไปเห็นซุ้มเล็ก ๆ ซุ้มหนึ่งคล้ายซุ้มขายล็อตเตอรี่บ้านเราตั้งอยู่ห่างออกไปนิดเดียว มีคนเข้าคิวอยู่หน้าซุ้ม 7-8 คน.. เรียกสติกลับมาแล้วก็ย่องเข้าไปสอดแนม ได้ความมาว่า.. คนพวกนี้มาลงทะเบียนขอเข้าชมมหา'ลัยกันค่ะ ! อ้าว.. จะเข้าต้องลงทะเบียนด้วยหรื ? ไซ้ค่ะ ชาวบ้านบอกว่าต้องไปเซ็นชื่อที่ซุ้มก่อนแล้วรอเวลาจนถึง 5 โมงครึ่งถึงจะเข้าได้ เพราะก่อนหน้านั้นยังมีการเรียนการสอน คนนอกเข้าไปแล้วจะยุ่ง

ฟังจบเรา 2 คนก้มดูนาฬิกาที่ข้อมือพร้อมกัน.. “อีกตั้งครึ่งช.ม.เนาะ จะรอมั๊ย ?” ดิฉันส่ายหน้าซ้ำ ๆ ค่อนไปทางปฏิเสธ แต่ยังไม่อยากตัดสินใจเพราะยังเสียดายโอกาสอยู่

“ที่นี่เหมินเหลี่ยเย่าจิ้นซีลือมา ?” (คุณ 2 คนอยากเข้าไปไหม้ย ?) ชายคนหนึ่งรีเข้ามาประชิดตัวแล้วถามด้วยเสียงที่ไม่ถือว่เบานัก พักเดี๋ยวก็มียอีกหลายคนรวมทั้งผู้หญิงด้วยรุมกันเข้ามาถามด้วยคำถามเดียวกันจนฟังไม่ได้ศัพท์ ดิฉันยึดเจ้าคนแรกนี่แหละเป็นคู่สนทนาถามกลับปว่ว่า.. “แล้วต้องทำไถ่ละถึงจะเข้าได้ ?”

“เอ๋อร์ลือไควอี๋เอี๋ริน” (คนละ 20 หยวน) อ้อ.. เข้าใจแล้วจะเอาตังค์ !! แต่ก็ยังไม่หายงเง้ง เลยตั้งคำถามกลับไปเป็นชุด.. 20 หยวนแล้วเข้าได้เลยหรือ ? ไม่ต้องรอ 5 โมงครึ่งหรือ ? เดินเข้าไปหน้าตาเฉยหรือไถ่ ? แล้วไถ่ยาม 2-3 ตัวที่ยืนอยู่มันจะยอมให้เข้าหรือ ? เมื่อตะก็ซันฟังถูกมันไล่ออกมาณะ !

“ไม่ต้องรอ..จ่าย 20 หยวนเข้าได้เลย.. เข้าไปแล้วจะไปไหนก็ได้.. เทียวได้ทั้งวัน”

โห.. มันเป็นอะไรที่ฟังดูน่ากลัวมากกว่าน่าเชื่อ ก่อนอื่นรู้โดยสามัญสำนึกทันทีว่ามันต้องเป็นอะไรที่ไม่ถูกกฎบัตรกฎหมายเน่ ๆ

“นี่..นามบัตรผม ในนี้มีเบอร์โทรศัพท์ผมด้วย ถ้าไม่ยอมเข้าวันนี้ก็ได้ วันไหนอยากเข้าก็โทรมาหาผมก็แล้วกัน เบอร์นี้เลย”

เจ้านี่คงรู้ว่าเหยื่อรายนี้ซุบไม่ไถ่ง่าย ๆ พอให้นามบัตรเสร็จก็ตีกรรเชียงจากไปอย่างไม่มีไถ่ อารมณ์น้อยอยากเทียวเซี่ยต้าของดิฉันเกือบถูกมันกระชากติดไปด้วย ยืนล้งเลใจอยู่พักใหญ่ว่าจะไปเซ็นชื่อเข้ากะเค้ามัย ? ถ้าไม่..คือไม่ได้เข้า..เท่ากับมาเสียเทียว ถ้าเข้าละจะได้อะไร ? ก็ได้เห็นคน เห็นตึก เห็นวิวทิวทัศน์ที่ว่ากันว่าเซี่ยต้าสวยติดอันดับหนึ่งของประเทศ.. ก็เท่านั้น !! ตัดสินใจแล้ว.. ไปเดินเล่นริมหาดกันดีกว่า !!

ประตูใหญ่ด้านหน้าของเซี่ยต้าอยู่ติดกับวัดผู้โถ้ว วัดศักดิ์สิทธิ์เก่าแก่ของเซี่ยเหมิน แต่ด้านข้างติดทะเลหันหน้าเข้าหาช่องแคบไถ่หัววัน ชายหาดช่วงนี้เป็นหาดทรายสีขาวกว้างมากยาวมากด้วย หน้าร้อนคนเซี่ยเหมินจะพากันมาเล่นน้ำ หน้าหนาวอย่างตอนนี่ที่เราไป ก็มีคนมาเดินเล่นพักผ่อนกันเต็มชายหาด

จากหน้าประตูมหา ลัยเดินอ้อมไปหน่อยเดี๋ยวกัถึงทะเล ขณะนั้นพระอาทิตย์กำลังตกดิน แสงสีทองทาบทาบขอบฟ้า ทะเลกระทบแสงอาทิตย์อัสดงเป็นระลอกคลื่นแวววับ แลเห็นเกาะน้อยใหญ่อยู่ลึบ ๆ กลางทะเล มีเรือประมงนับสิบลำแล่นเข้าแล่นออกจากฝั่งเต็มชีวิตชีวาให้ทิวทัศน์ตรงหน้าที่แลดูแสนจะสงบนิ่ง ยิ่งตึกภาพที่เห็นก็ยิ่งสวยจับใจด้วยแสงไฟที่พากันจุดขึ้นมาจากเกาะโน้นเกาะนี้เห็นอยู่ลึบ ๆ และจากเรือที่มองเห็นเป็นดวงไฟเคลื่อนที่ได้กระจายอยู่กลางทะเล เราต่างยกกล้องขึ้นระดมยิงภาพกันใหญ่ มุมนั้นมุมนี้ ไม่จุใจก็หมุนกลับมามุมเดิมอีกถ่ายซ้ำถ่ายชากแข่งกับเวลาก่อนที่ความมืดสนิทจะกลืนกินความงามไปจากเราจนหมด

ถ่ายจนพอใจก็ละสายตาจากทะเลหันมาดูบนชายหาด เห็นผู้คนมากมายวิ่งเล่นกันคึกคัก สนุกสนาน เป็นบรรยากาศอีกอย่างหนึ่งที่ต่างจากวิวธรรมชาติสงบล้งัดเหนือท้องทะเล.. เด็ก ๆ กำลังวิ่งเล่นกับพ่อแม่ ชายคนหนึ่งกำลังพรมนิ้วลงบนกีตาร์หน้าสแตนด์ที่มีโน้ตค้างอยู่ ครวญเพลงไปด้วยอย่างสบายอกสบายใจไม่สนว่าใครจะฟังไม่ฟัง หนุ่มสาวในวัยเดียวกันนั่งเล่นเดินเล่นกันเป็นกลุ่ม ๆ ดิฉันอดเดาไม่ได้ว่าน่าจะเป็นนักศึกษาเซี่ยต้าเน่ ๆ เลิกเรียนก็ออกมาพักผ่อนริมหาด ก็แค่ก้าวออกจากประตูมหา ลัยก็ถึงแล้วนี่นา.. น่าอิจฉาจริง ๆ

ก่อนจะลืม ขอเรียนให้ทราบว่ภาพทั้งหมดที่เล่าให้ฟังข้างต้น ดิฉันบันทึกเป็นภาพมาให้ดูด้วย ท่านผู้อ่านดูเอาเองดีกว่านะคะ เพราะชายหาดเซียเหมินในคืนนั้นมันเกินความสามารถที่ดิฉันจะถ่ายทอดให้ท่านฟังได้จริง ๆ !!

ดิฉันถือคากว่อยากรู้อะไรต้องขย่นถาม แต่จะถามใครล่ะคนมากมายขนาดนั้น ? สอดสายสายตาจนในที่สุดก็เห็นเด็กสาว 3 คนกำลังเดินทอดน่องไปตามชายหาด หมายตาไว้แล้วก็เดินเข้าไปทัก ไซ่จริง ๆ ด้วย.. เป็นนักศึกษาปีที่ 2 ของเซียต้า เลยถือวิสาสะเดินไปด้วยโดยไม่สนใจว่พวกเขาจะไปไหน ขอเพียงให้ได้ตามแล้วได้ถามก็พอใจแล้ว สาวน้อยร้อยซ่งทั้ง 3 ก็ตอบรับไมตรีเดินคุยไปกับเราอย่างสนิทสนม

เดาออกไซ่มั้ยคะค้ถามค้ใจค้ถามแรกของดิฉันคืออะไร ? ไซ่แล้วคะ...หนูจำทำไม้ป่าถึงเข้ามหา'ลัยของหนูไม้ได้ ? แล้วทำไม้จ่าย 20 หยวนก็เดินเข้าได้หน้าเฉยตาเฉยละ ? พวกเขาได้ฟังก็หัวเราะกันคึกคัก

“อย่าไปเซียนะคะ..พวกนั้นเป็นพวกฮุยเลื้อยคะ ค้จะพาคูณป่าปีนกำแพงเข้าไปนะขอบอก”

ดิฉันฟังแล้วเชื่อครึ่งไม้เชื่อครึ่ง.. ผิดก.ม.นะซัวร์ แต่ขนาดมีนามบัตร มีเบอร์โทรค้พท์ติดต่อได้ ทำเป็นธุรกิจขนาดนั้น รับรองว่ไม้พ่าปีนกำแพงเข้าไปแน่ ๆ ต้องเข้าด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งที่ปลอดภัย โดยมีคนในเป็นใจปล่อยให้เข้า

“ฮุยเลื้อย”.. แปลตรง ๆ ว่ “สีเทา” ไซ่หมายถึงถึงการทำมาหากินแบบกึ่ง ๆ ผิดก.ม. ซึ่เป็นเรื่องชวนมหัศจรรย์ใจอย่างย้งสำหรับดิฉัน เพราะมาก็ครั้ง ๆ ก็ต้องเจอ ด้วยรูปแบบวิธีหลากหลายแตกต่างกัน

ครั้งก่อนไปซื้อหนังสือร้านดังที่ปักกิ่ง ขณะกำลังจะจ่ายสตังค์ก็มีคนรุมกันเข้ามาถามว่เป็นสมาชิกร้านหนังสือนี้หรือเปล่า บอกว่เปล่า ค้าก็รีบเสนอให้ใช้บัตรสมาชิกของค้าซึ่งจะให้เราได้ส่วนลด ส่วนค้าก็ได้สะสมคะแนนไว้แลกเงิน เชื่อมั้ยคะว่การเจรจาทั้งหมดเราทำกันที่หน้าโต๊ะแคชเชียร์ สาวแคชเชียร์ได้ยื่นเติมสองหู ตอนนั้นดิฉันก็ไม้สนแล้วฮุยเลื้อยไม้ฮุยเลื้อย รับบัตรค้ามาไซ่ทันทีเพราะคิดแล้วไม้แต่ได้ไม้มีเสีย ไม้สร้างความเดือดร้อนให้ใคร ค้่นี้พอใจแล้ว

อีกครึ่งหนึ่งก็ปักกิ่งเหมือนกัน รอแท็กซี่ตรงจัตุรัสเทียนอันเหมินอยู่นานมาก ถนนก็ว่างแต่ไม้มีแท็กซี่ผ่านมาเลย ลักพักก็มีรถป้ายดำคันหนึ่งแลบเข้ามาจอด คนขับเปิดกระจกแล้วบอกเราว่ ตอนนีถนนหลายสายถูกปิดเพราะกำลังเตรียมงานต้อนรับแขกเมือง จะไปไหนเขาจะไปส่งคิดหัวละ 50 หยวน ว่แล้วก็เปิดประตูหลังให้เราขึ้นไปนั่ง ในนั้นมีชายคนหนึ่งนั่งอยู่ก่อน ระหว่างทางย้งแวะรับอีก 1 ราย วันนั้นดิฉันคิดดูแล้วจ่าย 50 หยวนคุ้ม ดีกว่ยืนต่อแถวไม่รู้เหนือรู้ใต้.. เมื่อยตาย

“ฮุยเลื้อย” เกือบจะเป็นเรื่องปกติสำหรับสังคมนจีน ขนาดมีค้พท์ไซ่เรียกกันโดยเฉพาะ เช่น “ฮุยเลื้อยเหยีย” แปลว่ธุรกิจสีเทา “ฮุยเลื้อยไซ่วู่” แปลว่รายได้จากการทำธุรกิจสีเทา เรื่องพวกนี้ไม้ไซ่ทางการเขาไม้รู้ณะคะ ปิดตาข้างหนึ่งมากกว่า คิดดูซิประเทศจีนกว้างใหญ่แค้ไหน บางเรื่องบางราวที่ไม้เสียหายเกินไปก็ต้องเปิดช่องให้ชาวบ้านได้หากินบ้าง พวกเขาฮุยเลื้อยเกือบทั้งหมดเป็นพวกเขาเข้ากินค้าณะคะ แต่ธุรกิจกระจอก ๆ ของพวกเขา ก็มีส่วช่วยบรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนแทนรัฐบาลได้

เหมือนกัน เช่น ขายตัวผีให้คนที่จำเป็นต้องขึ้นรถไฟจริง ๆ แต่ซื้อตัวไม่ได้ ที่ดิฉันยกมาทั้ง 3 ตัวอย่างก็เหมือนกันคะ เป็นธุรกิจสีเทาที่ขอสรุปว่า... ไม่ได้ต้มตุ๋นใครแต่ก็ไม่ถูกกฎหมาย!!

ดิฉันถามถึงชีวิตความเป็นอยู่ พวกเขาบอกว่าพักอยู่ที่หอพักของมหา'ลัย 1 ห้องพักได้ 4 คนเป็นเตียง 2 ชั้น ค่าหอพักตกปีละ 2500 หยวน ค่าเล่าเรียนอีกปีละ 5000 หยวน ถามถึงนักศึกษาต่างชาติ พวกเขาบอกว่ามีนักศึกษาไทยเรียนอยู่ที่นั่นหลายสิบคน ส่วนใหญ่มาด้วยทุนแลกเปลี่ยนและทุนของสถาบันขงจื้อ

เดินคุยกันอยู่เกือบชั่วโมงระยะทางประมาณ 3 กิโลเมตร สุดท้ายพวกเขาตายาย 2 คนนี้ไปไหน

อยากทราบมั๊ยคะ ? พวกเขาเดินไปจนสุดปลายแหลมของเกาะเซี่ยเหมินคะ ที่นี่เคยเป็นหมู่บ้านชาวประมงมาก่อน แต่ตอนนี้กลายเป็นตลาดซีฟู้ดสว่างไสวด้วยแสงไฟตลอดคืน มีอาหารทะเลสด ๆ กุ้งตัวใหญ่ ๆ หอยเชลล์ตัวโต ๆ ปู ปลา วางใส่จานไว้ล่อน้ำลายพนักงานขายก็ออกมาโบกธงเชียร์แซกกันโหวกเหวก

ก่อนจากเราถ่ายรูปร่วมกันเป็นที่ระลึก พวกเขาเคยไปหาของอร่อย ๆ กินกันต่อ แต่สองตายายยังไม่รู้สึกหิว เดินออกไปปรอรรถเมล์เบอร์เดิม ไปหาอะไรกินแถวโรงแรมดีกว่า แล้วรีบพักเอาแรงไว้ทำภารกิจวันพรุ่งนี้

มารู้จัก “เซี่ยต้า” และ “XUM” วิทยาเขตในมาเลเซีย

“เซี่ยต้า” ตั้งขึ้นในปี 1921 โดยชาวจีนโพ้นทะเลเลียดรักชาติคนหนึ่งชื่อ “เจินเจียเกิง” (ค.ศ. 1874 -1961) เขาเกิดที่เซี่ยเหมินแต่บิดาไปทำมาค้าขายที่สิงคโปร์จนถึงแก่กรรมทิ้งหนี้สินไว้ข้างหลังมากมาย เขาต้องไปสะสางหนี้และฟื้นฟูกิจการแทนพ่อ ไม่นานก็กลายเป็นเจ้าสัวใหญ่มีเงินทองมากมาย ตลอดเวลาเขาไม่เคยลืมแผ่นดินถิ่นเกิด เมื่อเกิดการปฏิวัติของดร.ซุนยัดเซ็นเขาให้ความสนับสนุนเต็มที่ เมื่อเกิดสงครามกลางเมืองระหว่างพรรคก๊กมินตั๋งกับพรรคคอมมิวนิสต์ เขาเสี่ยงชีวิตเดินทางไปเยือนฐานที่มั่นของเหมาเจ๋อตงที่เยนอาน เพื่อพิสูจน์ความจริงให้เห็นกับตา สุดท้ายเมื่อพคจ.เป็นฝ่ายชนะเขาตัดสินใจย้ายตัวเองกลับบ้านเกิดอย่างถาวร ได้รับยกย่องจากรัฐบาลให้เป็นแบบอย่างชาวจีนโพ้นทะเลผู้รักชาติ และได้รับเชิญให้เข้าร่วมกิจการทางการเมืองหลายอย่าง ตำแหน่งสุดท้ายเป็นรองประธานสภาปรึกษาการเมือง

หวงชาน

มนต์เสน่ห์แห่งขุนเขาที่สวยงามที่สุดในจีน

สวรรค์บนดินที่ถูกรโอบล้อมด้วยธรรมชาติอันสวยงามงดงามแห่งนี้ เป็นขุนเขาที่ถูกแต่งแต้มจากสีเขียวขจีของต้นสนไซบีเรีย มีหินรูปร่างแปลกประหลาดกลาดเกลื่อนอยู่เต็มพื้นเสมือนหล่นลงมาจากฟากฟ้า ท้องนภาพปรากฏภาพทะเลหมอกที่กำลังโอบกอดขุนเขาสูงต่ำสลับกันไป แม้กระทั่งการบันทึกภาพก็ไม่อาจทดแทนความรู้สึกที่เห็นด้วยตาตัวเองได้ สมกับสุภาษิตที่ว่า ...สิบปากว่า ไม่เท่าตาเห็น

‘ขุนเขาหวงซาน’ มนเสน่ห์แห่งมรดกโลก

ขุนเขาที่มีนามว่า “หวงซาน” นี้ มีวิทิวทัศน์ที่สวยงามสุดแสนจะบรรยาย ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของมณฑลอานฮุย เป็นขุนเขาที่ประกอบไปด้วยหินแกรนิตสีดำเข้ม และมีต้นสนแปลกตากระจายอยู่ตามยอดเขาต่างๆ ทั้งยังขึ้นชื่อลือชาเรื่องทะเลหมอกที่เมื่อประกอบกับภาพของขุนเขาทะเลหมอกแล้ว ยิ่งทำให้เกิดความสวยงามแบบพาโนรามา ไม่ว่าจะหันไปทางไหนก็มีความตระการตา จนองค์การยูเนสโกได้ขึ้นทะเบียนให้เทือกเขาหวงซานเป็นมรดกโลก เมื่อปี 2533 ขุนเขาแห่งนี้จึงได้ชื่อว่า เป็นภูเขาที่สวยงามที่สุดในประเทศจีน

สิ่งที่ทำให้ขุนเขาหวงซานเป็นสุดยอดขุนเขา ก็เพราะเปรียบเสมือนภูเขาที่ได้รวบรวมความงดงามและความสง่างามของภูเขาหลายแห่งของประเทศจีนมาไว้ด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็น ภูเขาไท่ซานในมณฑลซานตง ภูเขาหัวซานในมณฑลส่านซี ภูเขาเอียนตั้งซานในมณฑลเจ้อเจียง ภูเขาเอ๋อเหมยซานในมณฑลเสฉวน และภูเขาเหิงซานในมณฑลหูหนาน เป็นต้น จนมีสำนวนในภาษาจีนที่ว่า “เที่ยว 5 เทือกเขามาแล้วก็ไม่ต้องไปเที่ยวภูเขาอื่น เที่ยวภูเขาหวงซานมาแล้วก็ไม่ต้องไปเที่ยว 5 เทือกเขาอีก”

ขุนเขาหวงซาน มียอดเขาที่มีความสูงถึง 1,860 เมตรจากระดับน้ำทะเล และมียอดเขาที่มีชื่อเสียงถึง 72 ยอด และถึงแม้ภูเขาจะประกอบไปด้วยหินแกรนิตสีดำ แต่ที่ได้ชื่อ “หวงซาน” หรือแปลว่า “ภูเขาเหลือง” นั้น เนื่องจากเป็นเกียรติแก่จักรพรรดิเหลืองหรือ “หวงตี้” ซึ่งชาวจีนทุกคนถือว่าเป็นลูกหลานสืบต่อมาตั้งแต่โบราณกาล

ขุนเขาในฝันของนักท่องเที่ยว

ด้วยเหตุผลที่ว่า “หวงซาน” เป็นภูเขาแห่งหนึ่งที่ยอดนิยมเรื่องความสวยงามที่สุดในประเทศจีน จึงไม่แปลกที่แหล่งท่องเที่ยวแห่งนี้จะเป็นวิมานในฝันของเหล่าบรรดานักท่องเที่ยวจากทั่วทุกมุมโลก ทิวทัศน์ธรรมชาติ และทะเลหมอกที่งดงามราวกับภาพวาด ทำให้มณฑลอานฮุยสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวจีนมากถึงปีละ 153.5 ล้านคน และนักท่องเที่ยวต่างชาติอีกปีละ 2 ล้านคน รวมทั้งนักท่องเที่ยวจากฮ่องกง มาเก๊าและไต้หวันรวมกันอีกกว่า 8.1 แสนคนเลยทีเดียว

นอกจากนี้ ยังเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับนักวาดภาพ นักเขียน และจิตรกรมานานหลายพันปี โดยขุนเขาหวงซานเป็นขุนเขาที่ปรากฏในภาพวาดของจีนทุกยุคทุกสมัย เรียกได้ว่าการมาเยี่ยมชมความงามของภูเขาหวงซานนี้จะทำให้สามารถรังสรรค์ผลงานด้านศิลปะออกมาให้เป็นที่ประจักษ์ได้อย่างไม่น่าเชื่อ

ครั้งหนึ่งในชีวิต กับการพิชิตขุนเขาหวงซาน

ไม่มีสิ่งใดได้มาโดยง่ายตาย ยิ่งเป็นการได้สัมผัสกับทิวทัศน์แห่งขุนเขาที่สูงเสียดฟ้าอย่าง “หวงซาน” แล้ว ขอบอกว่าไม่ใช่เรื่องกล้วยๆ แม้จะมีให้เลือกทั้งเดินเท้าขึ้น และนั่งกระเช้าไฟฟ้า แต่ก็อย่างที่บอกว่ามันไม่ถ่ยเลย

ขุนเขาหวงซาน มากไปด้วยยอดเขานับร้อยยอดลับซับซ้อน สูงต่ำตามสภาพ ซึ่งจะต้องขึ้นไปถึงยอดหนึ่งแล้วกลับลงมาเพื่อขึ้นไปอีกยอดหนึ่ง ยอดแล้วยอดเล่า ในรัศมีนับพันตารางกิโลเมตร ดังนั้น การเดินเท้าขึ้นไปสู่ยอดเขาหวงซานจึงลำบากเอากการ ต้องเดินย้าเท้าขึ้น-ลงยอดเขาในระยะทางกว่า 10 กิโลเมตร มีขั้นบันไดให้ลื่นลอดไปตามซอกหน้าผาและโขดหิน ...เดิน เดิน และก็เดินไปตั้งแต่ราว 9 โมงเช้า ถึง 5 โมงเย็น จึงจะถึงจุดหมายระหว่างทางก็ได้สัมผัสกับธรรมชาติอย่างใกล้ชิดทั้งหินรูปร่างแปลกและต้นสนที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน แต่ใครที่เลือกเดินทาง

ด้วยวิธีนี้ ควรพิตร่างกายมาให้พร้อม มิเช่นนั้นอาจเป็นทริปการเดินทางที่ไม่สนุกนัก

มาถึงตรงนี้ การจะขึ้นไปยังยอดเขาสูง เราก็สามารถเลือกได้ 2 แบบ หากเดินเท้าจะใช้เวลาประมาณ 3-4 ชั่วโมง หรืออีกหนึ่งวิธีที่ช่วยลดระยะเวลาและความเหนื่อยล้าได้นั้นก็คือ นั่งกระเช้าไฟฟ้า ซึ่งจะกินเวลาประมาณ 20 นาทีเท่านั้น

ทั้งนี้ ล่าสุดได้มีการสร้างกระเช้าไฟฟ้าขึ้นมาใหม่อีกด้านหนึ่งของภูเขา จึงทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางขึ้นมาพิชิตขุนเขาหวางซานได้ง่ายมากขึ้น ที่สำคัญจะได้เห็นทัศนียภาพที่แปลกตาและสวยงามของทะเลหมอก เป็นสิ่งมหัศจรรย์ของธรรมชาติที่ยากจะพรรณนาให้เห็นถึงความสวยงามนั้นได้ โดยเฉพาะในยามที่แสงตะวันสาดส่องมากระทบกับยอดเขา เป็นประกายสีทอง รับกับสนสีเขียวและหมอกสีขาว...นี่แหละคือขุนเขาหวางซานที่หลายคนวาดฝันไว้ และตั้งเป้าไว้ว่าสักครั้งหนึ่งในชีวิต จะได้ขึ้นไปพิชิตขุนเขาหวางซาน

สาระน่ารู้

ขุนเขาหวางซานมีต้นสนรูปร่างแปลกพิสดารกระจายอยู่ตามยอดเขาต่างๆ โดยต้นสน 3 ต้นที่มีชื่อเสียงคือ สนรับแขก สนรอแขก และ สนส่งแขก โดย “สนรับแขก” เป็นต้นสนที่มีชื่อเสียงที่สุดของหวางซาน รวมทั้งยังมีต้นสนอีกกว่า 51 ต้น ที่ได้รับการเรียงเข้าบัญชีรายชื่อมรดกโลกทางธรรมชาติ เช่น สนสามัคคี, สนกระดานหมากรุก, สนกิเลน, สนหงส์, สนมังกรคู่, สนมังกรหลับ, สนเลือดดำ ฯลฯ นอกจากนี้ยังมีหินพิสดาร เช่น หินบิน จะเป็นหินทรงรี สูง 12 เมตร หนัก 544 ตัน ตั้งอยู่บนหวางซาน ส่วนล่างไม่เชื่อมกับภูเขา จึงดูคล้ายกับว่าเป็นหินที่ตกลงมาจากท้องฟ้า

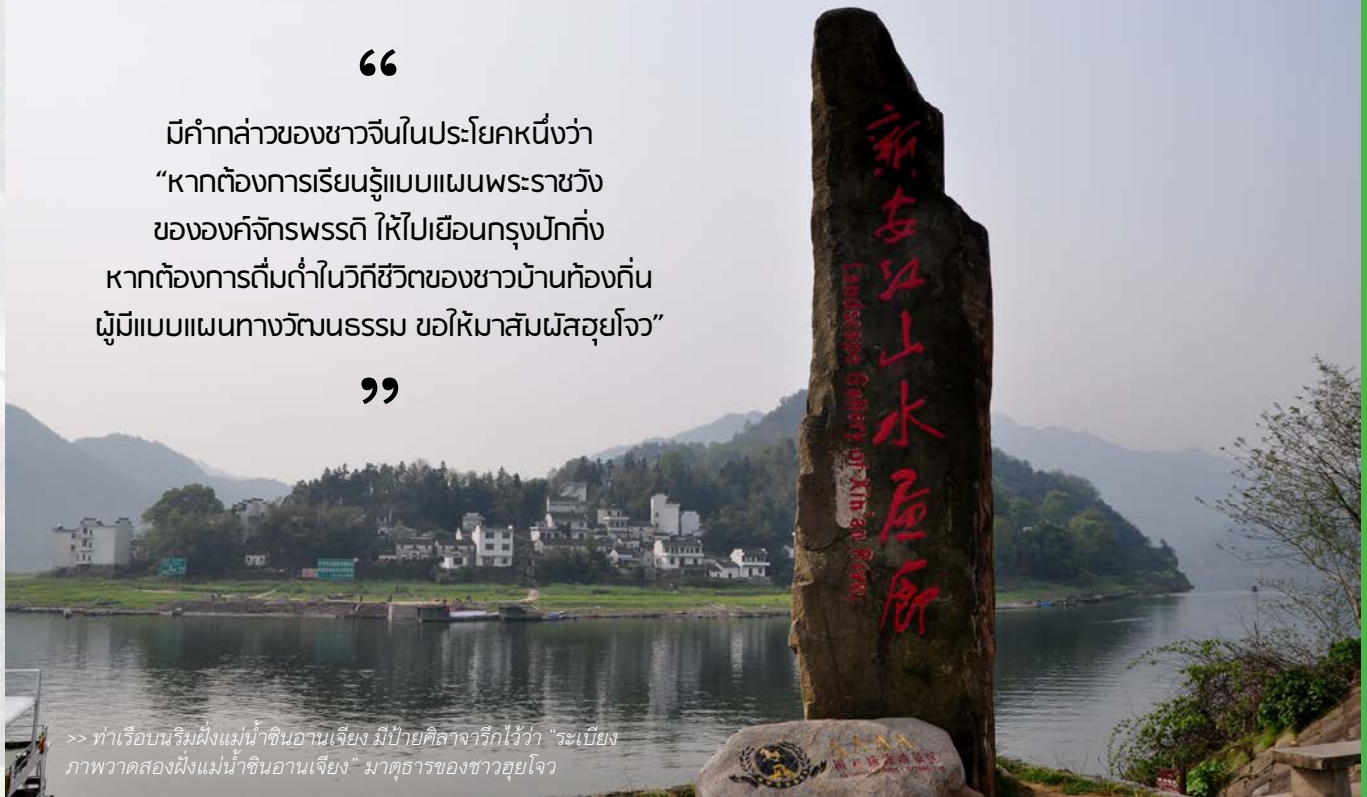
เสนางาม แดนเจียงหนาน

ฮุยโจว

“

มีคำกล่าวของชาวจีนในประโยคหนึ่งว่า
“หากต้องการเรียนรู้แบบแผนพระราชวัง
ขององค์จักรพรรดิ ใ้ไปเยือนกรุงปักกิ่ง
หากต้องการดื่มด่ำในวิถีชีวิตของชาวบ้านท้องถิ่น
ผู้มีแบบแผนทางวัฒนธรรม ขอให้มาสัมผัสฮุยโจว”

”

>> ท่าเรือบนริมฝั่งแม่น้ำซินอันเจียง มีป้ายศิลปะจารึกไว้ว่า “ระเบียง
ภาพวาดสองฝั่งแม่น้ำซินอันเจียง” มาตุธารของชาวฮุยโจว

ณ ดินแดนทางตอนใต้ของแม่น้ำแยงซีและหุบเขาหวงชานอันกว้างใหญ่ของมณฑลฮุยโจว Anhui เชื่อมต่อกับทางตอนเหนือของมณฑลเจียงซี Jiangxi ในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของจีน เป็นที่ตั้งของดินแดนอันเสนางามทั้งธรรมชาติและวิถีวัฒนธรรม มีนามว่า “ฮุยโจว Huizhou” แบ่งเขตการปกครองเป็น ๖ อำเภอ คือ เซอเลี่ยน จีเลี่ยน ชิวหนิง ฉีเหมิน อี้เลี่ยน และวูหยวน ได้รับการเรียกขานว่าเป็น “หมู่บ้านในสวนดอกท้อบาน” หรือ “หมู่บ้านในภาพวาดพู่กันจีน” มีเอกลักษณ์อันโดดเด่นสะท้อนถึงภูมิหลังทางด้านภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ วัฒนธรรม คติความเชื่อ และสังคมท้องถิ่น อันมีเคยเปลี่ยนแปลงมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์ซ่ง หยวน หมิง และชิง จนได้รับการยกย่องให้เป็น ๑

ใน ๓ วิชาวัฒนธรรมท้องถิ่นศึกษาสำคัญของแผ่นดินจีนอันไพศาล (ร่วมกับ วิชาทิเบตศึกษา และตุนหวงศึกษา)

การเยือนถิ่นฐานวัฒนธรรมฮุยโจวในครั้งนี้ เพื่อศึกษาการตกผลึกทางวัฒนธรรมที่ได้รับการกล่าวขานว่า ชาวฮุยโจวสามารถอนุรักษ์แบบแผนบ้านเรือน ศาลบูชา บรรพบุรุษ ชุมประดุกีรติยศ และวิถีวัฒนธรรมแบบขงจื้อไว้ได้อย่างสมบูรณ์ที่สุดของจีน โดยมีจุดเริ่มต้นที่สองฝั่งลำน้ำซินอันเจียง ที่เปรียบเสมือนสายเลือดสายชีวิตของชาวฮุยโจว แล้วเข้าสู่เมืองโบราณฮุยโจว และสองหมู่บ้านตัวแทนวัฒนธรรมฮุยโจว ที่มีชื่อเสียงคือ หมู่บ้านหลงชาน (ในอำเภอจีเลี่ยน) และหมู่บ้านเจิงคัง (ในอำเภอเซอเลี่ยน) ซึ่งจะบอกเล่าเรื่องราวความงามคู่วัฒนธรรมให้กับเรา

1 ระเบียงภาพวาดซินอันเจียง สายธารจากพราก

วิถีชีวิตของชาวฮุยโจวในหลายอำเภอ มีความผูกพันกับแม่น้ำสายหนึ่ง ที่นำพาพวกเขาก้าวเดินออกจากหมู่บ้านกลางป่าดงดอย ไปสู่เมืองใหญ่ใกล้ชายฝั่งทะเลทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งเพื่อการศึกษาค้นคว้าความรู้จนสำเร็จชั้นบัณฑิต หรือไม่กี่เพื่อฝึกปรือวิชาการพาณิชยกรรมเป็นที่เลื่องลือ แล้วนำความเจริญกลับมาพัฒนาหมู่บ้านตนให้อยู่คู่วัฒนธรรมท้องถิ่นตนได้อย่างลงตัวเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าสี่ถึงห้าศตวรรษ สายน้ำนี้มีชื่อเรียกว่า “ซินอันเจียง Xin'an Jiang” เส้นเลือดหลักของชาวฮุยโจว มีต้นธารจากเขตป่าไม้อันอุดม

>> สายธาร ชุนเขา บ้านผนังขาว หลังคาสามชั้น แปลงผัก เสน่ห์หลักของแดนฮุยโจว

สมบูรณ์ทางภาคตะวันตก ไหลรวมกับลำธารสาขาน้อยใหญ่ ผ่านไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือลงสู่แม่น้ำเจียนฉางเจียงและแม่น้ำฉางเจียง (แยงซี) ตามลำดับ มีความยาวตลอดลำน้ำ ๓๗๓ กม. สองฝั่งลำน้ำมีหมู่บ้านผนังขาวหลังคาเขียวแกมดำสูงสามชั้นอันเป็นเอกลักษณ์โดดเด่นตั้งเรียงราย สลับด้วยสวนผีผา (นำมาสกัดทำยาแก้ไอ ที่เรารู้จักกันดีในชื่อ “ปีเป๋ก้อ”) อันร่มรื่นแปลงโหยวไซฮวา (ผักน้ำมัน) ที่จะออกดอกเหลืองสะพรั่งในช่วงเดือนมีนาคม รวมไปถึงต้นจิ้ง (การบูร) ไม้เนื้อหอมยืนต้นโบราณของท้องถิ่น ฯลฯ ด้วยทิวทัศน์ที่งดงามไปด้วยขุนเขา แมกไม้ สายธาร บ้านเรือนเช่นนี้เอง จึงได้รับการเรียกขานว่า “ระเบียบภาพวาดสองฝั่งชินอานเจียง” หรือ “ชินอานเจียงฮว่าหลาง” Xin'an Jiang Hualang

ท่าว่า ในเวลาเดียวกัน สายน้ำนี้ได้ถูกกล่าวขานว่า เป็นสายธารจากพรากคนรักของหญิงสาวให้เธอต้องจากพี่น้อง เพื่อนรัก หรือกระทั่งถึงคนรักหลังวันแต่งงานไม่นาน...

ทำไมจึงต้องเป็นเช่นนั้น?

ด้วยสภาพภูมิประเทศของฮุยโจวล้อมรอบด้วยขุนเขา พื้นที่ราบมีน้อย ดั่งคำเปรียบเปรยว่า

“เจ็ดส่วนคือภูเขา หนึ่งในส่วนคือเทือกสวันไร่นา ที่เหลือคือทางน้ำและหมู่บ้าน”

จึงเป็นแรงผลักดันให้ผู้ชายฮุยโจวตั้งแต่วัยหนุ่มต้องจากบ้านเกิดเมืองนอน บ้างออกไปศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จ สอบเข้ารับราชการมีตำแหน่งยศศักดิ์ จนทุกหมู่บ้านมีบัณฑิตระดับชั้นจิ้นลือ จวีเหริน ไปจนถึงจอหงวนมากมาย ดังจะเห็นได้จากซุ้มประตูเกียรตินิยมอันอย่างงามสง่าตั้งอยู่ใน

หลายหมู่บ้าน

ในขณะที่บางส่วนก็ออกไปฝึกปรีวิชาทหารพาดินชัยจนเชี่ยวชาญ เป็นที่เลื่องลือในเมืองใหญ่ทางภาคตะวันออก โดยล่องเรือตามลำน้ำสายนี้ออกสู่โลกกว้าง ไปยังนครหังโจว ซูโจว หยางโจว และเมืองอื่น ๆ ในแดนเจียงหนานอันขึ้นชื่อลือชาเรื่อง

การค้าขาย กระทั่ง ต่อมาได้รับการเรียกขานว่า “ฮุยซาง” Huishang หรือ “พ่อค้าชาวฮุยโจว” เมื่อการค้าประสบความสำเร็จ ฮุยซางจะมีวิถีปฏิบัติที่จะนำทรัพย์สินเงินทองที่ได้กลับมาพัฒนาถิ่นฐานบ้านเรือนสร้างหอบูชาบรรพบุรุษ ศาลเจ้า โรงเรียน และสิ่งสาธารณประโยชน์อื่น ๆ ให้แก่ชุมชนของตนสืบต่อเนื่องกันมาหลายร้อยปี

ดังนั้น ในอดีตชาวฮุยโจวมักเรียกชื่อท่าเรือบนสองฝั่งแม่น้ำชินอานเจียงตลอดสายที่มีมากถึงราว ๓๐๐ แห่งนี้ว่า “เมย์ทาน” Meitan หรือ “หาดน้องสาว” เพราะหญิงสาวชาวฮุยโจวมักจะเดินทางมาส่งญาติพี่น้องหรือเพื่อนที่ชายฝั่งน้ำนี้ โดยเฉพาะหญิงสาวที่อำลาจากคนรักที่เพิ่งแต่งงานกันไม่นาน เพราะชายหนุ่มต้องลงเรือไปทำการค้าที่ต่างเมือง

ดังมีคำกล่าวที่สะท้อนชีวิตของหญิงสาวชาวฮุยโจวในประโยคหนึ่งที่ว่า...

“หนึ่งชีวิตคู่ อยู่ร่วมกันเพียงสามปีครึ่งสิบปีของชีวิตรัก เก้าปีเดียวตาย”

ฉะนั้น ณ ท่าเรือชายฝั่งน้ำนี้ จึงมิเป็นเพียงจุดเริ่มต้นของเส้นทางสัญจรและการค้าการขายเท่านั้น หากแต่ยังเป็นสถานที่จากพรากคนรักของหญิงสาวชาวฮุยโจวอีกด้วย

การล่องเรือบนสายน้ำชินอานเจียงที่ไหลเอื่อยอย่างแช่มช้ากลางสายลมหนาวและหมอกจาง ๆ นอกจากจะทำให้เราได้เห็นถึงความงามของสองฟากฝั่งอันแสนงาม วิถีชีวิตที่ไม่เร่งรีบและเพลิดเพลินใจยิ่งแล้ว ริมสายธารนี้ยังมีหมู่บ้านโบราณเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง มีนามว่า จังถานชุน Zhangtan Cun ให้เราชื่นแะเยิ้มชมชม ภายในหมู่บ้านมีหอจัดแสดงประเพณีการแต่งงานของ

หญิงสาวชาวฮุยโจว ทั้งขบวนเกี้ยวเจ้าสาวอันใหญ่โตหรูหรา ชุดเจ้าบ่าวเจ้าสาวเตี้ยนอนแกะสลักอย่างวิจิตรบรรจง รวมไปถึง ยังมี โรงอุปรากรจีนหวงเหมยซี Huangmei Xi อันเป็นจังหวัดถิ่นฮุยโจวอันขึ้นชื่อ ท่วงทำนองของดนตรีหวงเหมยซีได้รับการดัดแปลงนำไปเป็นเพลงประกอบภาพยนตร์จีนย้อนยุคของซอว์บราเดอร์ที่โด่งดังในอดีต เช่น จอมใจจักรพรรดิ ม่านประเพณี สามยิ้มพิมพิไล เป็นต้น ที่ยังคงมีการจัดแสดงแบบพื้นบ้านให้อาคันตุะผู้มาเยือนได้ชมเป็นรอบ ๆ อย่างอบอุ่นและเป็นกันเอง

2 หมู่ซุ้มประตูเกียรตินิยมและศาลชิงอี้ถาง

กล่าวกันว่า ถิ่นฐานชาวฮุยโจวมี ๓ สิ่งสุดยอดในแผ่นดินจีน ที่มีอาจหาได้จากท้องถิ่นใด คือ ซุ้มประตูเกียรตินิยม ศาลบูชาบรรพบุรุษ และแบบแผนบ้านเรือนอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ และทั้งสามสิ่งนี้เองจะทำให้เราเข้าใจถึงวิถีวัฒนธรรมชาวฮุยโจว

หมู่ซุ้มประตูและศาลบูชาบรรพบุรุษของตระกูลเป้า Baojia Ci ได้รับการกล่าวขานกันว่า คือหนึ่งในความภาคภูมิใจของชาวฮุยโจว เพราะตระกูลนี้มีความเจริญรุ่งเรืองต่อเนื่องยาวนานถึง ๑๘ ชั่วรุ่น ในช่วงระยะเวลากว่า ๕๐๐ ปี ประจักษ์พยาน

>> หอชิงอี้ถาง ศาลบูชาบรรพบุรุษตระกูลเป้าแห่งฮุยโจวเพียงหนึ่งเดียวของแผ่นดินจีน

ที่ยังปรากฏให้เห็นเด่นชัด คือ หมู่ซุ้มประตู ถังเยว่ Tangyu Paifang ที่เรียงราย ๗ ซุ้ม อยู่เคียงข้าง ศาลบุชบาบรรพบุรุษคุณเป็น ถาง Tunben Tang (สำหรับสุภาพบุรุษ) และศาลบุชบาบรรพสตรีชิงอีถาง Qingyi Tang (สำหรับสุภาพสตรี) ทั้ง ๗ ซุ้มประตู เกียรติยศ และศาลบุชบาบรรพสตรีอยู่เคียง ข้างบรรพบุรุษนี้ นับสิ่งวิเศษเพียงหนึ่งเดียว ของแผ่นดินมังกร

หมู่ซุ้มประตูเกียรติยศหรือไผ่ฝางฉวินนี้ มีประวัติการสร้างมาตั้งแต่สมัยราชวงศ์หมิง จนถึงราชวงศ์ชิง ซุ้มประตูที่เก่าแก่ที่สุด นับอายุได้ถึง ๔๘๐ ปี ไปจนถึงซุ้มประตูที่ สร้างขึ้นหลังสุด ก็ผ่านอายุมายาวนานแล้ว ไม่น้อยกว่า ๒๓๐ ปี หมู่ซุ้มประตูทั้งหมดนี้ ได้รับการโปรดเกล้าพระราชทานจากองค์ จักรพรรดิในแต่ละรัชกาลให้สร้างขึ้น มีทั้ง ประเภทพระราชทานเงินหลวงให้สร้างเรียก อวิจวี่ (Yuzhi) กับประเภทใช้เงินของท้อง ถิ่นส่วนกลางสร้างเรียก เอ็นหรง (Enrong) และสุดท้ายคือ ประเภทใช้เงินของส่วนตัว ของผู้ได้รับโปรดเกล้าสร้างเรียก ชิงจวี่อ (Shengzhi)

หมู่ซุ้มประตูถังเยว่ทั้งเจ็ดนี้ สร้างขึ้น เพื่อเชิดชูเกียรติแก่เหล่าบรรพชนตระกูล เป้าในอดีต ผู้ได้ร่วมกันสร้างชื่อเสียงที่ เปี่ยมไปด้วยวิถีแห่งคติธรรมของบรมครู ขงจื้อและปราชญ์ขูซี (Zhuxi ผู้มีชีวิต อยู่ในระหว่างปีค.ศ.๑๑๓๐-๑๒๐๐ สมัยราชวงศ์ซ่งได้ เจ้าสำนัก Neo-Confucius ผู้ มีบทบาทต่อคตินิยมหลักของสังคมชาว ฮุยโจว) อย่างต่อเนื่องมาหลายร้อยปี เหนือ ซุ้มประตูมีตัวอักษรจารึกถ้อยคำสรรเสริญ ผู้ได้รับการยกย่อง พร้อมชื่อประวัติโดยย่อ จารึกอยู่บนแผ่นหินด้านล่าง โดยทั้งเจ็ดซุ้ม ประตูนี้สามารถเรียงลำดับคุณธรรมอันโดดเด่นของบุคคลที่ได้รับการเชิดชูเกียรติดังนี้

ซุ้มที่ ๑ - จง (ซื่อตรง จงรักภักดี), ซุ้มที่ ๒ - เลี้ยว (กตัญญูกตเวที), ซุ้มที่ ๓ - เจี้ย (เกียรติภูมิ ศักดิ์ศรี), ซุ้มที่ ๔ - อี้ (คุณธรรม ความซื่อสัตย์), ซุ้มที่ ๕ - เจี้ย, ซุ้มที่ ๖ - เลี้ยว และ ซุ้มที่ ๗ - จง

โดยเฉพาะประตูที่ ๓ และ ๕ นั้น สร้างขึ้นเพื่อเชิดชูยกย่องสตรีอย่างไม่เคยปรากฏ มาก่อนในสังคมศักดินาจีนทั่วไป

>> หมู่ซุ้มประตูเกียรติยศถังเยว่เรียงราย ๗ ซุ้มสมัยราชวงศ์หมิงและชิง เกียรติภูมิอันสูงล้ำของชาวตระกูล เป้าแห่งฮุยโจว ผู้ยึดขนบจารีตของท่านบรมครูขงจื้อและปราชญ์ขูซีมายาวนานหลายศตวรรษ

ยิ่งกว่านั้น บริเวณด้านข้างของซุ้มประตู ที่หนึ่ง เป็นที่ตั้งของสองศาลบุชบาบรรพบุรุษ และสตรีอยู่เคียงคู่กัน คือ คุณเป็นถาง และ ชิงอีถาง ความน่าสนใจอยู่ที่ ชิงอีถาง เพราะ ถือเป็นศาลบุชบาบรรพสตรีหรือ หนี่วี่ฉือ เพียงแห่งเดียวของจีน ซึ่งบอกให้เราทราบว่า สตรีของตระกูลเป้าในอดีตมีบทบาทอย่าง ไม่น้อยในสังคม จึงได้รับการยกย่องให้สร้าง ซุ้มประตูประกาศเกียรติยศและศาลบุชบา บรรพสตรีขึ้นเช่นนี้

ชื่อของศาลแห่งนี้ให้ความหมายที่ลึกซึ้ง สามารถอธิบายเรื่องราวอันน่าภาคภูมิใจ ของสตรีในอดีตที่ได้รับการยกย่อง โดยคำว่า “ชิง” 清 หมายถึงบริสุทธิ์ “อี้” 懿 คำนี้มี สามตัวอักษรอยู่ในคำ ๆ เดียว คือ 壹 แปลว่า หนึ่ง 次 แปลว่า ครั้ง 心 แปลว่า ใจ รวม ความแล้วหมายถึง “ใจหนึ่งที่บริสุทธิ์” กล่าวกันว่า สตรีในวัฒนธรรมโบราณ ของจีนที่ยึดถือจารีตตามคำสอนของบรมครูขงจื้อนั้น จะต้องมีความ “เงิน และ

เจี้ย” คำว่า “เงิน” หมายถึง หญิงสาวพึงรักษา พรหมจรรย์ หญิงสาว ไตที่ได้หมั้นกับชายหนุ่ม แล้ว ต่อมา หากฝ่ายชาย ได้เสียชีวิตลงก่อนวัน แต่งงาน หญิงสาวผู้เสีย สละรักษาพรหมจรรย์ ของตน ไม่แต่งงานใหม่ แล้วยังดูแลพ่อแม่ของ แฟนเป็นอย่างดี หาก ปฏิบัติได้เช่นนั้น ถือว่า เป็นการรักษา “เงิน” ไว้ได้

ส่วนคำว่า “เจี้ย” นั้น หมายถึง หญิงที่ แต่งงานแล้ว ต่อมาสามี ได้เสียชีวิตลง เธอผู้นั้น ไม่แต่งงานใหม่ แล้วได้ ยังเลี้ยงดูอบรมกุลบุตร กุลธิดา ดูแลพ่อแม่สามี เป็นอย่างดี จนได้รับการยกย่องในสังคมวงศ์

ตระกูล หากปฏิบัติได้เช่นนี้ ถือว่าเป็นการ รักษา “เงิน” ไว้ได้

สตรีที่รักษา “เงิน” และ “เจี้ย” ได้อย่าง ดีเด่น เมื่อถึงแก่กรรมลง ผลงานของนาง จะได้รับการเสนอเข้าสู่ที่ประชุมของวงศ์ ตระกูล หากได้รับการยอมรับจากคณะกรรมการประจำตระกูล ชื่อของนางจะถูก จารึกไว้บนแผ่นป้ายสถิตวิญญานประจำ ศาลชิงอีถาง กรณีที่มีผลงานและประวัติอัน โดดเด่นน่าเชิดชูยิ่ง จะได้รับการเสนอชื่อ ไปยังราชสำนัก เพื่อสดุดีชีวประวัติและขอ พระราชทานสร้างซุ้มประตูให้เป็นกรณีพิเศษ ซึ่งตามประวัติของตระกูลเป้า ๕๐๐ ปี มีสตรี ๒ ท่าน ที่ได้รับการเชิดชูอย่างสูงยิ่งเช่นว่านั้น

>> เกี้ยวเจ้าสาวอันดั่งหนึ่งของจีนสมัยราชวงศ์หมิง จัดแสดงที่หมู่บ้านจ้งถานซุน รีมิ่งแมน่้านิฮานเจียง

3

ฮุยโจวกู่เจิง หัวใจของชาวฮุยโจว

ศูนย์กลางของท้องถิ่นฮุยโจวโบราณ แต่ครั้งรัชสมัยจักรพรรดิซ่งฮุยโจวแห่งราชวงศ์ซ่งเหนือ (ในปีค.ศ.๑๑๒๑) ตั้งอยู่ที่เมืองฮุยโจว (ที่ได้รับพระราชทานชื่อเมืองจากองค์จักรพรรดิ) ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของตัวอำเภอเซอเลี่ยน ได้รับการยกย่องว่าเป็น ๑ ใน ๔ เมืองโบราณของจีนที่ได้รับการอนุรักษ์ไว้ได้ดีที่สุด เคียงคู่กับเมืองโบราณลี่เจียง ของมณฑลหยุนหนาน เมืองโบราณผิงหยาว ของมณฑลชานซี และ เมืองโบราณล่างงของมณฑลชื้อชวน (เสฉวน)

มรดกทางวัฒนธรรมสำคัญในเขตเมืองโบราณฮุยโจวได้แก่ กำแพงเมืองโบราณ และหอบนเซิงเทินกำแพงเมืองที่ยังคงรักษารูปแบบสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือไว้ได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ บริเวณใจกลางเมืองยังมี ซุ้มประตูเกียรตินยศร์วี่กั๋ว Xuguo Paifang เป็นซุ้มประตูแปดเสาสี่ด้านเพียงหนึ่งเดียวของจีนที่ยังคงสภาพสมบูรณ์ยิ่ง สร้างขึ้นตั้งแต่ปีค.ศ.๑๕๗๐ รัชกาลจักรพรรดิวันลี่ แห่งราชวงศ์หมิง เพื่อสดุดีท่านส่วกั๋ว ขุนนางชั้นผู้ใหญ่ของฮุยโจว ผู้รับใช้ราชสำนักต่อเนื่องมาถึงสามรัชกาล มีตำแหน่งสูงสุดชั้นต้าเสวี่ยซือ เทียบเท่าคณะรัฐมนตรีในปัจจุบัน เหนือซุ้มประตูทั้งด้านหน้าและหลังมีตัวอักษรด้านละสี่ตัวจารึกไว้สะท้อนถึงอุดมคติของชาวฮุยโจวในอดีตว่า "เขียนเสวี่ยไฮ่ฉิน" หมายถึง "ศึกษาเล่าเรียนเพื่อเป็นขุนนาง (รับใช้บ้านเมือง)" และ "ช่างไถหยวนเหล่า" หมายถึง "รับราชการจนเป็นรัฐบุรุษอาวุโส"

จากเมืองโบราณฮุยโจวเดินทางขึ้นเหนือ เพื่อไปเยือนสองหมู่บ้านแบบฉบับวัฒนธรรมชาวฮุยโจวที่ได้รับการอนุรักษ์ไว้ได้อย่างดีเยี่ยม คือ หมู่บ้านเจิงคัน ในเขตอำเภอเซอเลี่ยนของชาวตระกูลหลัว ได้รับการกล่าวขานว่าเป็น "หมู่บ้านอันดับหนึ่งของแดนเจียงหนาน" และ

>> ซุ้มประตูและกำแพงเมืองโบราณฮุยโจว บอกยุคสมัยราชวงศ์ซ่งเหนือที่มีความจำเริญต่อเนื่องมายาวนานเกือบหนึ่งพันปี

>> ซุ้มประตูเกียรตินยศร์วี่กั๋ว เป็นซุ้มประตูแปดเสาสี่ด้านเพียงหนึ่งเดียวของจีนที่ยังคงสภาพสมบูรณ์ยิ่ง สร้างขึ้นในราชวงศ์หมิง ใจกลางเมืองโบราณฮุยโจว

หมู่บ้านหลงชวน ในเขตอำเภอจีเลี่ยนของชาวตระกูลหลัว เป็นถิ่นฐานของบรรพชนของท่านอดีตประธานาธิบดีหูจิ่นเทา อดีตผู้นำจีนที่ได้นำหลักรัฐศาสตร์ธรรมาภิบาลของบรมครูขงจื๊อกลับมาใช้กับสังคมจีนอีกครั้งหนึ่ง

4

เจิงคันซุน หมู่บ้านปา-กั๋วซุน แดนฮุยโจว

หมู่บ้านเจิงคัน Chengkan Cun หนึ่งในหมู่บ้านแสนงามราวภาพวาดฝีมือพู่กันจีนของแดนฮุยโจว เจิงคันซุนได้รัยยกย่องจากปราชญ์จูชิวี่ว่าเป็น "หมู่บ้านอันดับหนึ่งของแดนเจียงหนาน" เป็นถิ่นฐานของชาวตระกูลหลัว (Luo หรือ แซ่ล่อ) มีประวัติการก่อตั้งมายาวนานที่สุดแห่งหนึ่งของเขตฮุยโจว คือตั้งแต่ปลายสมัยราชวงศ์อันตะวันออก (ก่อนยุคสามก๊กเล็กน้อย) และยังคงอนุรักษ์แบบแผนบ้านเรือนโบราณสมัยราชวงศ์

หมิงและชิงไว้ได้อย่างสมบูรณ์ จนได้รับยกย่องว่าเป็นหนึ่งใน "พิพิธภัณฑ์แบบแผนบ้านเรือนแดนฮุยโจว"

เจิงคันซุนตั้งอยู่ในเขตอำเภอเซอเลี่ยน ห่างจากเมืองเก่าฮุยโจวขึ้นไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือราว ๒๐ กิโลเมตร ชื่อของหมู่บ้านมาจากคัมภีร์อี้จิง ที่ว่า "คัน คือ หยาง" และ "เจิง คือ หยิน" สองพลังรวมประสาน "ฟ้าดินเป็นหนึ่งเดียว" ออกแบบวางผังหมู่บ้านเป็นรูปแผนภูมิแปดทิศปา-กั๋ว หรือ ปิ่ยช่วยบนสองธารน้ำ ถนนห้าสาย แก้วสิบเก้าชอย อิงขุนเขา แนบสายน้ำ ประหนึ่งเขาวงกตอันน่าทึ่งและน่าค้นหาหยิ่งนัก

เจิงคันซุนได้รับการออกแบบวางผังบ้านเรือนด้วยหลักภูมิลักษณะชั้นเลิศ มีภูเขาล้อมรอบทั้งแปดทิศตามแผนภูมิปา-กั๋ว เหนือได้มีลำธารไหลผ่ากลางเป็นรูปโค้ง คล้ายหยินหยาง โดยฝั่งหนึ่งเป็นที่ดอนลาดเอียงจากสูงลงต่ำ ใต้ตั้งถิ่นฐานบ้านเรือน (หยาง) อีกฝั่งหนึ่งเป็นที่ราบลุ่ม ใสสอยประโยชน์เป็นเทือกสวนไร่นา (หยิน) มีฝายทดน้ำลำธารจั้งชวนทั้งเหนือใต้ เพื่อป้องกันอุทกภัยและสำรองน้ำไว้ใช้ในฤดูแล้งได้อย่างพอเพียง

ทุกวันนี้หมู่บ้านเจิงคัน ยังอนุรักษ์บ้านเรือนสมัยราชวงศ์หมิงชิงไว้ได้ ๑๔๐ หลัง ได้รับการขึ้นทะเบียนอนุรักษ์ไว้ ๒๐ หลัง มีประชากรอาศัยอยู่ประมาณ ๒,๗๐๐ โดยมีศาลาบูชาบรรพบุรุษหลัวตงชู เป็นหมุดหมายเอกในหมู่บ้าน

เจิงคันซุนนับเป็นอีกหนึ่งหมู่บ้าน

>> หมู่บ้านเลิงคินซุน หนึ่งในหมู่บ้านที่งดงามราวภาพวาดที่ผิงจิน ปิงน้ำอันนิ่งใส สะพานโค้ง บ้านเรือน ทุ่งนา จัดวางต้องตามภูมิลักษณะอันหย่างอันงามวิเศษ

>> ภาพสลักบนประตูไม้เป็นรูปดอกบัวสีบาน อันเปี่ยมด้วยความหมาย เป็นเครื่องเตือนใจ อนุชนชาวตระกูลหลัวให้ยึดถือปฏิบัติ

วัฒนธรรมสุขุขใจ ที่นักศึกษาวิชาศิลปะจากนครหังโจว ซูโจว หยางโจว จะมาเก็บตัวใช้ชีวิตอยู่หลายสัปดาห์จนถึงนานนับเดือน เพื่อวาดภาพงามที่อยู่ตรงหน้าลงบนแผ่นกระดาษนำเสนอผลงานทางศิลปะที่ออบอวลไปด้วยผืนน้ำ สะพานศิลา บ้านเรือน ผู้คน สายธาร แมกไม้ วิถีชีวิต ไปจนถึง งานประเพณีต่าง ๆ ที่ชวนให้เรียนรู้ได้ไม่รู้จบ โดยเฉพาะฉากหน้าหมู่บ้านบริเวณทะเลสาบหย่งซิงแห่งนี้ เป็นอีกหนึ่งเสน่ห์ล้ำลึกของหมู่บ้านที่งดงามลงตัวไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าทะเลสาบหนานหูที่หมู่บ้านหงซุนอันโด่งดัง ในเขตอำเภออีเลี่ยนเลยแม้แต่น้อย

หนึ่งในบ้านเรือนเก่าที่ได้รับการอนุรักษ์สมัยราชวงศ์ซิง และเจ้าของบ้านเดิมยังคงอาศัยอยู่อย่างเรียบง่ายน่ารักยกย่องชื่นชม คือ บ้านหลัวฉุนฟู LUO Chunfu อาคารบ้านไม้สองชั้นหลังนี้สร้างขึ้นตั้งแต่ปีค.ศ.๑๗๓๐ รัชกาลจักรพรรดิหย่งเจิ้งแห่งราชวงศ์ซิง หรือมีอายุราว ๒๘๔ ปีมาแล้ว ตัวบ้านยังคงอนุรักษ์แบบแผนบ้านเรือนไว้อย่างดี มีลวดลายจำหลักไม้ทั้งประตู หน้าต่าง เสา คาน ที่ยังคงความงดงามอย่างสมบูรณ์น่าชื่นชมทุกวันนี้ คุณลุงหลัวในวัย ๗๘ ปี ยังคงยึดอาชีพเป็นกัลบก ตัดผมให้กับชาวบ้านในหมู่บ้านที่รู้จักคุ้นเคยกัน

เดินลัดเลาะต่อไปบนถนนศิลาเรียบธาราไหลเขียวในหมู่บ้าน สักพักหนึ่งก็มาถึงศาลาบูชาบรรพบุรุษอันขึ้นชื่อและงดงามที่สุดแห่งหนึ่งของสุขุขใจ หนึ่งในงานช่างฝีมือท้องถิ่นชั้นครูในสมัยราชวงศ์หมิงมีอายุมาเกือบห้าศตวรรษ และหนึ่งในมรดกวัฒนธรรมอันสูงค่าของประเทศจีน คือ ศาลาบูชาบรรพบุรุษหลวงซู LUO

Dongshu หรือเรียกกันในอีกชื่อหนึ่งว่า เป่าหลุนเก้อ (Baolun Ge ตำนานเป่าหลุน) สร้างขึ้นในสมัยจักรพรรดิเจิ้งเจิ้งแห่งราชวงศ์หมิง (ปีค.ศ.๑๕๓๙) ใช้เป็นที่สถิตป้ายวิญญาณบรรพบุรุษตระกูลหลัว ๒๒ ชั่วรุ่น ตำนานเป่าหลุนเก้อมีขนาดความกว้างถึง ๒๕.๙๖ ม. ลึก ๒๑ ม. สูงถึง ๑๓ ม. ก่อสร้างด้วยไม้เนื้อแข็งหนานมูหายากจากแดนใต้ แกะสลักลวดลายอย่างวิจิตรบรรจง อีกทั้งยังคงเหลือลวดลายงานเขียนสีบนเพดาน คาน เสา ฯลฯ แม้สีสันทันจะเจือจางลงด้วยกาลเวลาที่ผ่านไปยาวนาน หากแต่เส้นสายและลวดลายยังคงสื่อให้เห็นความประณีตอ่อนช้อยที่กาลเวลามิอาจลดทอนความตราตรึงของผู้ชมได้แม้แต่น้อย

หรือ แซ่อ้าว) มากกว่า ๔๘ ชั่วรุ่น ในช่วงระยะเวลายาวนานกว่า ๑,๖๐๐ ปี พวกเขาเรียกขานหมู่บ้านของตนตามชื่อของลำธารว่า “หลงชวนซุน” Longchuan Cun หรือ หมู่บ้านธารมังกร มี ๔๐๐ หลังคาเรือนผนังขาวหลังคาสูงสามชั้น เช็ดหัวม้า มีประชากรราว ๒,๓๐๐ คน มีสภาพภูมิประเทศ “๘ ส่วนเป็นภูเขาและทางน้ำ หนึ่งส่วนเป็นไร่นา ที่เหลือเป็นบ้านพักอาศัยและสวนครัว” จึงได้รับสมญาว่า “หลังคาแห่งสุขุขใจ”

เดินเลียบตามลำธารมังกร ที่แบ่งหมู่บ้านออกเป็นสองฝั่ง ดอกเซอริกำลังบานชมพูสะพรั่งต้น ช่วยเสริมส่งให้หมู่บ้านนี้งดงามขึ้นอีกไม่น้อย ครั้นพอมาถึงกลางหมู่บ้าน เราจะเห็นซุ้มประตู

>> ยามเย็น ณ ริมฝั่งแม่น้ำแดงชาน หน้าหมู่บ้านหลงชวน อันแสนสงบงาม

จีซีเป็น ๑ ใน ๖ อำเภอของถิ่นวัฒนธรรมสุขุขใจที่ตั้งอยู่ทางตอนเหนือสุดของหุบเขาหวงชานตอนใต้ ในอำเภอจีซีมีสายธารหนึ่งที่ไหลผ่านกลาง สร้างความอุดมสมบูรณ์ให้กับพื้นที่สองฟากฝั่ง ลำธารนี้มีชื่อเรียกว่าหลงชวน Longchuan หรือ ธารมังกร ณ ริมสองฝั่งของหลงชวน เป็นถิ่นฐานบ้านเกิดของคนในตระกูลหู (Hu

เกียรติยศหลังหนึ่ง ตั้งตระหง่านอยู่ริมธารกลางลานหมู่บ้าน

ชาวท้องถิ่นบอกเล่าด้วยความภาคภูมิใจว่า บรรพชนของตนในสมัยราชวงศ์หมิง “สืบทอดตำแหน่งรัฐมนตรีมาสองชั่วรุ่น หนึ่งบ้านมีสามบัณฑิตชั้นจิ้นลือ” ดังนั้น จึงได้มีการสร้างซุ้มประตูเกียรติยศนี้ขึ้นเพื่อสรรเสริญพู่และหูกงเขียน สอง

ปูหลานผู้ดำรงตำแหน่งช่างซูชั้นสูง (เทียบเท่าเสนาบดีดูแลหกกระทรวง-ลิวปูช่างซู) ในสองรัชกาลสมัยราชวงศ์หมิง

บุคคลที่มีชื่อเสียงท่านต่อมาของหมู่บ้าน คือ หูเสวี่ยหยาน-พ่อค้าหวมกแดง ผู้มีบทบาททางการค้าอย่างสูงยิ่งในนครหวังโจว และภาคกลางของจีนในสมัยปลายราชวงศ์ชิง และท่านอดีตประธานาธิบดีหูจิ่นเทา ก็มีบรรพชนมาจากหลงชานชุมชนนี้เช่นเดียวกัน

ฝั่งตรงข้ามกันไม่ไกล เป็นที่ตั้งของศาลบูรพาบรรพบุรุษตระกูลหูแห่งหลงชาน สร้างขึ้นในปีค.ศ.๑๕๔๗ รัชกาลจักรพรรดิเจียจิ้ง แห่งราชวงศ์หมิง โดยหูจงเซี่ยน เป็นผู้นำร่วมกับชาวบ้านตระกูลหูช่วยกันรังสรรค์ขึ้นอย่างงดงาม แม้จะผ่านระยะเวลาที่ยาวนานกว่า ๔๖๗ ปีแล้ว ภายในยังคงสง่างามอลังการยิ่ง ได้รับการยกย่องว่าเป็น “อัญมณีแห่งงานจันทน์ไม้ของฮุยโจว” และเป็นหนึ่งในศาลบูรพาบรรพบุรุษที่ยังคงเก็บรักษางานฝีมือของช่างไม้สมัยราชวงศ์หมิงไว้ได้ดีที่สุด ทั้งบนผนัง คานไม้ หัวเสา บานประตู หน้าต่าง ฯลฯ ครอบคลุมทั้งภายนอกภายใน มีพื้นที่รวมกว้างขวางถึง ๑,๕๖๔ ตร.ม.

ผลงานที่มีชื่อเสียงมากที่สุดของศาลนี้คือ ชุดบานประตูแกะสลักบานเป็นรูปดอกบัว (เหอฮวา) สี่บาน ใต้ดอกบัวมีสัตว์สี่ประเภทคือ กุ้ง ปู กบ และนกเป็ดน้ำ นอกจากนี้จะงดงามด้วยงานฝีมือเชิงช่างอันประณีตแล้ว ยังสื่อความหมายตามคำสอนของท่านบรมครูขงจื้อไว้อย่างแนบเนียน โดยเลียนเสียงของภาพว่า สังคมต้องมี “เหอเสี่ย” (ปรองดอง สมานฉันท์) ครอบครั

>> หอบูชาบรรพบุรุษตระกูลหูแห่งหลงชาน สร้างขึ้นในสมัยราชวงศ์หมิง ได้รับความนิยมงานจันทน์ไม้ของฮุยโจว อันโอ้ออลังการยิ่ง

ต้องมี “เหอเหมย” (รักใคร่กลมเกลียว) ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ต้องมี “เหอซุน” (สภาพอ่อนโยนต่อกัน) และบานสุดท้าย มวลสรรพสิ่งบนโลกจะต้องส่งลำเนียงเป็นหนึ่งเดียวกัน “เหอหมิง” (สรรพลำเนียงเดียวกัน) ฯลฯ

ห่างจากศาลบูรพาบรรพบุรุษไปเพียงไม่กี่ห้อง ตึก มีการสาธิตการทำกระดาษจากหญ้าหลงเฉ่า อันเป็นพืชท้องถิ่นของฮุยโจว ที่บรรพชนในอดีตได้นำหญ้าชนิดนี้มาผลิตเป็นกระดาษเชวียนจื่อ สำหรับเขียนพู่กันจีน บันทึกรูปภาพแรกของตระกูล อันเป็น “หนึ่งในสี่ทรัพย์สินล้ำค่าในห้องหนังสือ” ได้แก่ กระดาษ พู่กัน แท่นฝนหมึก และหมึก ชาวฮุยโจวมียุทธศาสตร์ในการผลิตสี่ทรัพย์สินล้ำค่านี้มาตั้งแต่ครั้งยุคราชวงศ์ถัง โดยเฉพาะกระดาษ (เชวียนจื่อ-จากหญ้าหลงเฉ่า) แท่นฝนหมึกชั้นยอด (เซอเอี่ยน-จากหินชั้นยอดในอำเภอเซอเอี่ยน) และหมึกดำ (ฮุยม่อ - ด้ สีด้าจากการเผาเปลือกสนบนเขาหวางชาน) อันมีชื่อเสียงสูงสุดและเป็นที่หมายปองของนักการศึกษาในสังคมวัฒนธรรมจีนโบราณ

ซินอานเจียง บ้านผนังขาวหลังคาสามชั้นรูปทรงขุนเขา ที่ทอดเงาลงบนแผ่นน้ำ เคียงคู่กับหลังคาไม้สีดำเชิดปลายแหลมสูงสามชั้นของศาลบูรพาบรรพบุรุษกับซุ้มประตูศิลปะเกียรตียศอันน่าภาคภูมิใจของหมู่บ้าน สามสิ่งสุดยอดของฮุยโจว ได้ทอดเงาลงสู่ธารมังกรที่เบื้องหน้า ได้เสริมส่งให้ชาวหมู่บ้านจิตวิญญาณที่ตนสามารถรักษาวัฒนธรรมท้องถิ่นของตน จนได้รับการยกย่องให้เป็นหนึ่งในหมู่บ้านวัฒนธรรมท้องถิ่นศึกษาของแผ่นดินมังกรอันไพศาลอย่างน่าภาคภูมิใจ

>> การสาธิตทำกระดาษเชวียนจื่อจากหญ้าหลงเฉ่า หนึ่งในสี่ทรัพย์สินล้ำค่าในห้องหนังสือของจีนแต่โบราณ

>> หลงชานหรือธารมังกร แบ่งหมู่บ้านหลงชาน อำเภอจีซี ให้เป็นสองฝั่ง

>> ถนนคนเดินใจกลางเมืองเก่าฮุยโจว มีเอกลักษณ์บ้านผนังขาว หลังคาสามชั้น ปลายเชิดหัวม้า ที่สร้างขึ้นเพื่อให้กลมกลืนกับธรรมชาติ และป้องกันอัคคีภัยอย่างได้ผล

>> ภาพงามอมตะของหน้าหมู่บ้านอันดับหนึ่งแห่งแดนเจียงหนาน ที่เมืองคังประกอบพร้อมสมบูรณ์ทั้งปึงน้ำ สะพานโค้ง ทางเดิน บ้านเรือน ต้นหลิว โดยมีขุนภูอันเขียวครึ้มเป็นฉากหลัง

6 ฮวาซานหมี่คู หมู่เก่าปริศนาของฮุยโจว

ในโลกนี้มีเรื่องปริศนามากมายที่ยังหาคำตอบไม่ได้ ในเขตวัฒนธรรมฮุยโจวก็มีสถานที่ที่ยังปริศนาหาคำตอบไม่ได้ว่า สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร และมีวัตถุประสงค์เพื่อการใด สถานที่นี้มีชื่อเรียกว่า ฮวาซานหมี่คู Huashan Miku หรือ ถ้าปริศนาฮวาซาน ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเซอเลี่ยน บนภูเขาฮวาซาน ริมฝั่งแม่น้ำซินอานเจียง มีสมญาว่า "หมู่บ้านเจ้าหลักหินโบราณแห่งฮุยโจว" อายุไม่ต่ำกว่า ๑,๕๐๐ ปี มีคูหาถ้ำใหญ่น้อยรวมทั้งสิ้น ๓๖ ถ้ำ ถ้ำขนาดใหญ่ที่เปิดให้ชมมี ๓ ถ้ำ แต่ละถ้ำสร้างความฉงนให้กับผู้มาเยือน รวมไปถึงนักโบราณคดีว่า หมู่เก่าเหล่านี้เกิดขึ้นได้อย่างไร ใช้เครื่องมืออะไรในการขุดเจาะ เพราะทั้งพื้น เพดาน เสา ผนัง ถูกสกัดเรียบเสมอกันเป็นแนวตรง และแนวมุมฉาก ประมาณการว่า มีการสกัดหินออกไปรวมกันมากถึง ๑ แสนลูกบาศก์เมตร

บางข้อสันนิษฐานว่า เดิมใช้เป็นคลังเก็บเกลือของพ่อค้าฮุยซางเมื่อสองสามร้อยปีก่อน บ้างก็ว่าเป็นที่หลบซ่อนของกองทหารในยามสงคราม บ้างก็ว่าเป็นสถานที่บำเพ็ญพรตของนักพรตเต๋าจากฉีหยุนซาน (บนเชิงเขาหวางซาน ซึ่งอยู่ห่างออกไปไม่ไกล) บ้างก็ว่าชาวบ้านในอดีตเมื่อหลายร้อยปีก่อนได้มาขุดสกัดหินแกรนิตในคูหาถ้ำนี้ แล้วล่องเรือไปตามแม่น้ำซินอานเจียง เพื่อสร้างบ้านเรือน สะพาน พื้นถนนในหมู่บ้านของตนเอง หรือคิดไปจนกระทั่งถึงว่าเป็นมนุษย์ต่างพิภพได้มาขุดขึ้น

ท้ายที่สุดแล้ว ฮวาซานหมี่คู ก็ยังคงเป็นปริศนาลึกลับของฮุยโจว และเป็นหนึ่งในประติษฐานกรรมของมนุษย์ ที่ยังคงหาคำตอบไม่ได้ของประเทศจีนตราบจนถึงปัจจุบัน

>> โถงถ้ำของฮวาซานหมี่คู ปริศนาอันเร้นลับ กลางขุนเขาฮวาซานริมสายธารซินอานเจียง อายุกว่าหนึ่งพันห้าร้อยปี ที่ยังให้คำตอบไม่ได้ว่า สร้างขึ้นได้อย่างไร และสร้างขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ใด

บอนไซ สวนงามตามแบบฉบับฮุยโจว

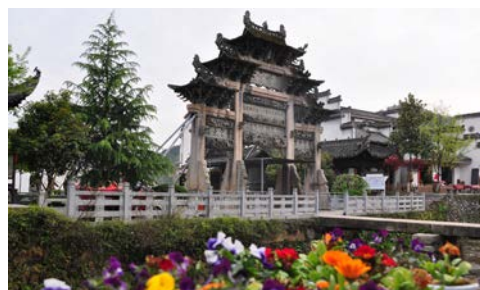
>> ฮุยโจวผืนจึง สวนบอนไซตามแบบฉบับของชาวฮุยโจว คือ มิติแห่งภาพวาด บทกวีที่ไร้สรรพสำเนียง เป็นสุดยอดของสวนบอนไซที่แพร่หลายไปทั่วเอเชีย

>> สวนบอนไซตามแบบฉบับของชาวฮุยโจว ภายในสวนของบ้านตระกูลเป่า สวนบอนไซที่มีชื่อเสียงอันดับหนึ่งของจีน

>> ต้นจิ่ง หรือ ต้นการบูร อันดับหนึ่งในใต้หล้า ต้นจิ่งเป็นไม้เนื้อหอมยืนต้น พื้นถิ่นของฮุยโจว และถือเป็นต้นไม้ประจำถิ่นฮุยโจวอันสูงค่า

>> ซุ้มประตูเกียรติยศเพื่อสรรเสริญหู่ฟู่และหู่จาง เซียน สองปู่หลานผู้รับใช้ราชสำนักหมิง เป็นความภาคภูมิใจของอนุชนชาวตระกูลหู่

ไม่ไกลจากหมู่ซุ้มประตูเกียรติยศถึงเยว่ของตระกูลเป่า มีอีกหนึ่งสถานที่น่าสนใจคือสวนบ้านตระกูลเป่า หรือ เป่าเจียฮวาหยวน (Baojia Huayuan) ขึ้นชื่อว่าเป็นสวนสวยขนาดใหญ่ในรูปแบบของฮุยโจว มีขนาดพื้นที่ ๓๕๐ หมู่จีน (หรือประมาณ ๑๕๐ ไร่) สร้างขึ้นตั้งแต่รัชสมัยจักรพรรดิเฉียนหลงแห่งราชวงศ์ชิง โดยพ่อค้าฮุยซางแห่งตระกูลเป่า ภายในมีสวนบอนไซ หรือ ฮุยไฟผืนจึง Huipai Penjing อันมีชื่อเสียงมากที่สุดในประเทศจีน

บอนไซ ถือเป็นหนึ่งในศิลปะที่ถือกำเนิดขึ้นในประเทศจีน ตั้งแต่สมัยราชวงศ์ถัง ที่นิยมการจัดสวนในกระถางตามอย่างธรรมชาติเรียก “ซานสุ่ยผืนจึง” หมายถึง ทิวทัศน์ภูเขาสายน้ำในกระถาง ทั้งนี้ ชาวจีนเรียกบอนไซว่า ผืนจึง หมายถึง ทิวทัศน์ในกระถาง (สวนบอนไซที่ใช้เรียกแพร่หลายกันในปัจจุบัน มาจากคำในภาษาญี่ปุ่น) เปรียบเปรยความงามแห่งศิลปะบอนไซว่าเป็น “มิติแห่งภาพวาด” หรือ “บทกวีที่ไร้สรรพสำเนียง” ชาวฮุยโจวนิยมจัดสวนกระถางตามแบบฉบับของตนเรียก “ฮุยไฟผืนจึง” โดยนำทิวทัศน์ที่เห็นจริงของสนงาม หินแปลก สายธาร กระถ่อมหม้อบนขุนเขา หวงซาน รวมไปถึงสัตว์มงคลเช่น นกกระเรียน เต่า นำมาย่อส่วนจัดลงในสวนกระถางอย่างงดงาม อ่อนช้อย มีชีวิตชีวาและลงตัว จนเป็นที่แพร่หลายไปยังประเทศญี่ปุ่นและประเทศต่าง ๆ ในเอเชียมาจนถึงปัจจุบัน

บุรุษในโลกยุทธจักรของกิมย้ง

ตอน : ผู้หลักสี่จากยุทธภพ (2)

เตียบ่อกี้ ชีวิตสับสน-จิตใจยิ่งสับสนกว่า

ผู้ที่อยากหลีกหนีภัยจากยุทธภพมิใช่มีแต่ เล่งอู๋ซ่ง แห่งกระบี่เย้ยยุทธจักร ซึ่งได้หายไปจากยุทธภพพร้อมกับเยิ่นอิ่งอิ่งคนรัก ซึ่งเป็นตอนจบของนวนิยายกระบี่เย้ยยุทธจักรของท่านกิมย้งบันดาลขึ้น ในจักรวาลยุทธภพของท่านกิมย้งยังมีพระเอกของเรื่องอีกผู้หนึ่งที่ต้องการลาจากความสับสนวุ่นวายหนีภัยจากยุทธภพไปใช้ชีวิตเรียบง่ายสงบสุขกับคนรัก คนผู้นั้นคือ จอมยุทธคุณธรรม เตียบ่อกี้ หัวหน้าลัทธิเม้งก่า

เตียบ่อกี้ แห่ง ดาบมังกรหยก ช่วงเวลาของเหตุการณ์เกิดขึ้นหลังลูกมังกรหยก หรือ มังกรหยกภาคสองราว ๆ เกือบร้อยปี เป็นยุคสมัยที่มองโกลเข้ามาปกครองแผ่นดินซ้อง และชาวยุทธต่างชองพยายามต่อสู้ขับไล่ มองโกลออกจากแผ่นดิน แต่การต่อสู้ดังกล่าวกลับไม่เกิดผลเพราะต่างชิงดีชิงเด่นต่อสู้กันเอง และแบ่งแยกชาวยุทธออกเป็นสองฝ่ายชัดเจนเช่นเดียวกับนิยายกระบี่เย้ยยุทธจักรซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภายหลัง

ในยุคของดาบมังกรหยกนั้น ฝ่ายธรรมะนำโดย เล้าหลิน เป็นเสาหลักแห่งยุทธภพ พรรคยาจก เป็นพรรคใหญ่ มีกองกำลังขอลานจำนวนมาก บู้ตึง ง่อไบ้ เฟิงเริ่มก่อตั้งได้ไม่นาน บู้ตึง มีเตียซ่าฮง เป็นผู้ก่อตั้งและยังเป็นเจ้าน้ำเนื้ออยู่แม้ชราภาพแต่พลังฝีมือยังแข็งแกร่ง ง่อไบ้ มีก๊วยเซียง บุตรสาวคนรองของก๊วยเจ๋ง อั้งย้งเป็นผู้ก่อตั้ง สิบทออดมาถึงซือไท่มีกัจโจเป็นรุ่นที่สามและจิวจี้เยี่ยกเป็นรุ่นที่สี่ ที่เหลือมีคุณลุน คงทัง ฯลฯ

ส่วนฝ่ายอธรรมมีลัทธิเม้งก่าเป็นผู้นำ ลัทธิที่เผยแพร่อิทธิพลมาจากดินแดนเปอร์เซียบูชาเทพอัคคี ถูกชาวยุทธแผ่นดินซ้องมองว่าเป็นพวกมารฝ่ายอธรรมเป็นที่รวมตัวของพวกนอกกรีตเม้งก่ารุ่งเรืองและมีกำลังคนมากมาย เป้าหมายของเม้งก่าก็ไม่ต่างจากฝ่ายธรรมะคือขับไล่มองโกลออกจากแผ่นดินซ้อง เม้งก่าเริ่มแตกแยกภายในเมื่อประมุขเฒ่าที่หายสาบสูญ เมื่อไร้หัวหางจึงระส่ำ ผู้อาวุโสในพรรคต่างแยกย้ายไปตามทางของตนเอง เจี้ยซุ่นออกตามหาดาบฆ่ามังกรเพื่อล้างแค้นให้ครอบครัว ฌญาอินทรีคิ้วขาว ฮึงเทียเจี่ย ออกมาตั้งพรรคอินทรีของตนเอง ชูตชวา หวมเฮี้ยม ออกตามหาประมุขที่สูญหาย มีเพียงเอี้ยงเซียว

ชูตช่ายอยู่รักษาพรรคแต่ก็ไม่ได้รับการยอมรับสักเท่าไร กระทั่งเตียบ่อกี้ เข้ามาเป็นประมุข พรรคจรัส หรือ ลัทธิเม้งก่า จึงเข้ารูปเข้ารอยและเป็นผู้นำชาวยุทธขับไล่มองโกลจากแผ่นดินซ้อง

เตียบ่อกี้ เป็นบุตรของเตียซู่ซัวศิษย์เอกคนที่ห้าของเตียซ่าฮง วาสนาพาให้มาพบกับฮึงซู่ซู่ บุตรสาวของฌญาอินทรีคิ้วขาว ทั้งคู่ขัดแย้ง ต่อสู้และรักกันแถมโชคชะตาเล่นตลกต้องติดอยู่บนเกาะร้างกับเจี้ยซุ่นผู้คุมดีคู่ร้ายเพราะโคกนาฏกรรมของครอบครัว แต่เมื่อเจี้ยซุ่นได้ยินเสียงบ่อกี้ตอนที่ออกมาจากท้องมารดา อากการคุ้มดีคู่ร้ายก็หายไปได้สติคืนมา เจี้ยซุ่นกลายเป็นพ่อบุญธรรมของบ่อกี้ ทั้งสามช่วยกันเลี้ยงดูบ่อกี้จนเติบโตสักสิบขวบ เจี้ยซุ่นดูทิศทางลมช่วยกันต่อแพและทั้งสามคนพ่อแม่ลูกได้เดินทางกลับแผ่นดินใหญ่ ส่วนเจี้ยซุ่นไม่กลับไปด้วยเพราะมีศัตรูเยอะและต้องการไขความลับของดาบฆ่ามังกร

เมื่อมาถึงดงจ้วนไต้ไม่กี่วันพ่อแม่ของเตียบ่อกี้ต้องฆ่าตัวตายเพราะชาวยุทธรวมกันบีบคั้นถามที่อยู่ของเจี้ยซุ่นแต่ทั้งคู่ไม่ยอมปริปากบอก บ่อกี้ยังถูกฝ่ามือพิชไอเอิ้นเข้าร่าง นับเป็นเคราะห์หนักหนาสำหรับเด็กคนหนึ่ง แต่เขายังได้รับความรักจากเตียซ่าฮงและท่านลุงท่านอาทั้งหกคนเป็นอย่างดี เตียซ่าฮงจนปัญญารักษาพิชไอเอิ้นไปขอร้องเล้าหลินก็ไม่ยอมช่วย ระหว่างเดินทางได้ช่วยเหลือเซียงอู่นคนของพรรคจรัสโดยบังเอิญซึ่งเดินทางมาพร้อมกับเด็กหญิงจิวจี้เยี่ยก เซียงอู่นพาบ่อกี้ไปหาหมอเทวดาไ้อ้วแซง

เพื่อรักษาพิษไอเย็น เตียบ้อซ่งพาเด็กกำพร้าจิวจี้เยียงไปฝากเป็นศิษย์ง้อเป๋ บ่อก็อยู่กับหมอไ้วแซงหลายปี หมอไ้วก็ไมยอมรักษาให้เพราะมีคติประจำใจว่า รักษาหนึ่งชีวิตต้องแลกด้วยหนึ่งชีวิต แต่หมอไ้วชอบความเฉลียวฉลาดของบ่อก็จึงมอบตำราแพทย์ให้อ่านและแนะนำให้เรียนรู้ด้วยตัวเอง เด็กน้อยจึงทดลองรักษาตัวเอง

หลังพบเห็นเหตุการณ์ซื้อไทมิกจ้อสังหารศิษย์และเหตุร้ายที่บ้านหมอไ้วแซง บ่อก็ตื่นตื่นพาบุกฮู้ยไปส่งเอี้ยวเซียว พ่อของนางที่นิกายเม้งก่า จากนั้นเขามิวาสนาได้คัมภีร์เก้าเอี้ยงจากลิงยักษ์ในป่าทำให้เขาหายจากพิษฝ่ามือและมีฝีมือสูงส่งทั้งที่อายุยังน้อย เตียบ้อก็เข้าไปพัวพันกับเหตุการณ์จอมยุทธฝ่ายธรรมะบุกเข้ากวาดล้างนิกายเม้งก่า เขาเข้าช่วยเหลือเม้งก่าต่อสู้กับจอมยุทธฝ่ายธรรมะหลายคนจนได้รับบาดเจ็บ สุดท้ายเม้งก่าทุกคนต่างยกให้เขาเป็นประมุขคนใหม่

ระหว่างเหตุการณ์กวาดล้างเม้งก่า เตียบ้อก็กับเสี่ยวเจียวบังเอิญเข้าไปในเส้นทางลับทำให้รับรู้ถึงชะตากรรมของอีเต็งที่ประมุขเม้งก่าที่หายสาบสูญและได้ฝึกวิชาเคลื่อนย้ายจักรวาล เตียบ้อก็มีพื้นฐานที่ดีจึงฝึกได้รวดเร็วแต่พอฝึกถึงขั้นสูงสุด เขากลับไม่เข้าใจสุดท้ายเขาไม่ยอมฝึกต่อเพราะคิดว่าแค่นี้ก็เพียงพอแล้ว ซึ่งนับว่าเป็นคนหนุ่มที่มีความคิดและรู้จักยับยั้งชั่งใจ หากฝึกตนเองฝึกต่อไปธาตุไฟแทรกอาจพิกลพิการเสียดสีและเสียชีวิตได้ เพราะวิชาขั้นสูงสุดเป็นเพียงกับดักที่ผู้คิดค้นวางไว้ให้กับผู้ที่โลกมากเท่านั้น

เมื่อเตียบ้อก็กลายเป็นประมุขเม้งก่าที่อายุยังน้อยแต่ภาระหนักหนา เขาต้องสร้างความมั่นคงและปกแผ่นภายในพรรค นำอุดมการณ์ขับไล่มองโกลออกจากแผ่นดินฮั่นกลับมาและทำให้สำเร็จ สร้างเม้งก่าให้เป็นพรรคที่มีคุณธรรมยุติการสู้รบกับชาวยุทธฝ่ายธรรมะและหันมาร่วมมือกันขับไล่มองโกล

เส้นทางดังกล่าวเต็มไปด้วยความยากลำบากแม้ว่าเตียบ้อก็จะมีวรยุทธสูงส่งแต่วรยุทธไม่ใช่คำตอบในทุกๆเรื่อง หลายครั้งที่เขาสับสนตัดสินใจไม่ถูกทั้งในเรื่องงานและความรัก เตียบ้อก็ผูกสัมพันธ์กับสตรีหลายนางโดยเฉพาะเตียบ่เมียง บุตรีอ่องแห่งมองโกล ซึ่งโดยหน้าที่และความรับผิดชอบต่อบ้านเมืองแล้วทั้งคู่คือศัตรู และจิวจี้เยียง ประมุขรุ่นที่สี่แห่งง้อเป๋ เขากำลังจะเข้าพิธีวิวาห์กับจิวจี้เยียงแต่งงานวิวาห์ต้องยกเลิกเพราะเหตุความรักสามเส้า จิวจี้เยียงเจ็บแค้นกลายเป็นคนโหดเหี้ยมและไม่ขออยู่ร่วมโลกกับเตียบ้อก็

ขณะที่เรื่องของบ้านเมือง เตียบ้อก็เชื่อใจคนง่ายเกินไป เขาถูกจิวหวานจางล่อหลอกจนยอมถอนตัวจากการเป็นประมุขเม้งก่าและมอบตำแหน่งให้เอี้ยงเซียวดูแลซึ่งจิวหวานจางไม่เกรงกลัวพลังฝีมือของเอี้ยงเซียว และทำการกวาดล้างเม้งก่าจนสิ้นซาก เตียบ้อก็กลับมาหมายสังหารจิวหวานจาง แต่คนด้อยวรยุทธที่มีปัญญาและประสบการณ์เป็นอาวุธกลับพุดจาเกลี้ยกล่อมให้เตียบ้อก็เห็นถึงข้อเสียที่จะตามมาหากเขาตายลง เตียบ้อก็หลงลมปากจิวหวานจางอีกครั้งจึงได้แต่คาตโทษเอาไว้ บอกให้ปกครองแผ่นดินให้ดีและต้องกลับไปมือเปล่า

ความเหนื่อยหน่ายจากการต่อสู้ การแก่งแย่งฆ่าฟัน ชิงดีชิงเด่น และความผิดหวังเศร้าเสียใจที่คนใกล้ชิดต้องตาย ทำให้เขาคัดสินใจลาจากยุทธภพ

เตียบ้อก็หนีหายจากยุทธภพหมายใช้ชีวิตสงบสุขกับเตียบ่เมียงซึ่งเลือกละทิ้งฐานะบุตรีอ่องมองโกลมาใช้ชีวิตกับกับชายคนรักเช่นเดียวกัน แต่ทั้งคู่จะใช้ชีวิตอย่างสงบสุขได้หรือไม่ เพราะจิวจี้เยียงคงไม่ปล่อยให้ทั้งสองได้ครองคู่อย่างมีความสุข นิยายของท่านกิมย้งเรื่องนี้จบที่การเผชิญหน้ากันของสองหญิงหนึ่งชาย

นักการตลาด กับเสียงเพลง และความลับของ เพลงประกอบ การ์ตูนวอลท์ดิสนีย์

ช่างน่าอัศจรรย์คนจีนแผ่นดินใหญ่ที่ได้มีดินแดนแห่งเทพนิยาย 'Shanghai Disney Resort' มาเปิดให้บริการถึงที่ การมาลงทุนของบริษัทเดอะวอลท์ดิสนีย์ในครั้งนี้ น่าจะสามารถกระตุ้นธุรกิจการท่องเที่ยวของจีนได้ เนื่องจากแบรนด์ดิสนีย์นั้นแข็งแกร่งพอจนสามารถที่จะเป็นแม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาที่มหานครเซี่ยงไฮ้ได้อย่างไรก็ตามดิสนีย์จะต้องเผชิญกับความท้าทายอย่างมากในการทำให้ 'Shanghai Disney Resort' ประสบความสำเร็จ เช่น การหลอมรวมวัฒนธรรมดิสนีย์ที่มีวัฒนธรรมอเมริกาเป็นต้นแบบให้เข้ากับวัฒนธรรมของจีน หรือ การควบคุมมาตรฐานคุณภาพของการให้บริการให้ได้ดีกว่าหรือเทียบเท่ากับมาตรฐานของสวนสนุกดิสนีย์ในประเทศอื่นๆ

เนื่องจากสินค้า 'Shanghai Disney Resort' จัดเป็นสินค้าอยู่ในประเภท "งานบริการ" นอกจากองค์ประกอบทางกายภาพ

ของสวนสนุกแล้ว พนักงานผู้ให้บริการคือปัจจัยสำคัญที่จะเป็นตัวตัดสินว่าผู้บริโภคมองว่าชอบสินค้าหรือไม่ เนื่องจากพนักงานทุกคนจะต้องทำหน้าที่ 'ส่งมอบความสุข' ให้กับผู้บริโภค (Delivering the promise) ตามที่ดิสนีย์ได้สัญญาให้ผู้บริโภคไว้ (Setting the promise) นอกจากนี้แล้วพนักงานยังจะต้องสามารถสื่อสาร Brand DNA ของดิสนีย์ได้อีกด้วย

จุดเริ่มต้นแห่งความสำเร็จของแบรนด์ดิสนีย์นั้นได้ถูกหล่อหลอมมาจาก Brand DNA (แก่นแท้ของแบรนด์) อยู่สองตัว นั่นคือ 'จินตนาการ' (Imagination) และ 'ความสุข' (Happiness) ซึ่ง Brand DNA สองตัวนี้ได้ถูกเชื่อมโยงเข้ามาตั้งแต่ตัวละครตัวแรกที่ วอลท์ ดิสนีย์ เป็นคนสร้าง และยังได้ถูกส่งต่อไปให้กับตัวละครตัวอื่น (ตัวละครทุกตัวของดิสนีย์จะต้องสามารถที่จะส่งมอบความสุขให้กับผู้บริโภคได้) และนั่นก็ทำให้แบรนด์ดิสนีย์มีความชัดเจนและแข็งแกร่งจนถึงทุกวันนี้

วอลเตอร์ อีเลียส ดิสนีย์ ได้สร้างตัวละครมิกกี้เมาส์ (Mickey Mouse) ขึ้นมาจากจินตนาการที่ไร้ขีดจำกัดของเขา (ตัวละคร มิกกี้เมาส์เกิดจากการที่เขาเห็นหนูในโรงรถของเขาแล้วเกิดเป็นไอเดียขึ้นมา) นอกจากนี้แล้วตอนจบของการ์ตูนดิสนีย์ส่วนใหญ่จะมีตอนจบที่สมหวัง (Happy Ending) ซึ่งการจบเรื่องแบบสมหวังนอกจากจะเป็นการมอบความสุขให้กับผู้ชมแล้ว ยังจะเป็นการปลุกฝังให้ผู้ชมมีความหวังและมองโลกในแง่ดีซึ่งเป็น Character ของตัวละครมิกกี้เมาส์อีกด้วย

จะสังเกตได้ว่าทุกองค์ประกอบของแบรนด์ (Brand Elements) ดิสนีย์ที่บริโภคสัมผัสได้ สามารถที่จะบ่งบอกถึงแก่นแท้ของดิสนีย์ได้ด้วยตัวเอง เช่น รูปแบบตัวอักษร (Font) ของดิสนีย์ได้แสดงให้เห็นถึงความ 'Creative' และการที่ไม่มีแบบแผนตายตัว, โลโก้ (Logo) รูปปราสาทของดิสนีย์ได้สื่อถึงความน่าค้นหาและจินตนาการที่ไร้ขีดจำกัด, สโลแกน (Slogan) ตัวแรกของสวนสนุกดิสนีย์ ("The Happiest Place on Earth") สามารถที่จะสื่อถึง "สัญญา" (Brand Promise) ที่ทางดิสนีย์สัญญาที่จะมอบให้ผู้บริโภค หรือ แม้แต่เสียงเพลง (Jingle) ของดิสนีย์ที่ใช้ตอนก่อนภาพยนตร์ฉายก็ยังบ่งบอกถึงความฝันและจินตนาการ (เสียงเพลงที่ดิสนีย์ใช้ก่อนภาพยนตร์ฉายเป็นท่วงทำนอง (Melody) ที่เชื่อมโยงกับเพลง 'When you wish upon the star' ของภาพยนตร์เรื่อง 'พินอคคิโอ' (Pinocchio) ซึ่งท่อนเพลงที่ดิสนีย์ดัดตามนั้นเป็นท่อนเพลงที่มีความหมายแปลเป็นไทยได้ว่า "ขอ

เพียงแค่อวดดาว ความฝันก็จะเป็นจริง"

เสียงเพลงนั้นยังสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้มากมายในเชิงการตลาด เช่น เสียงเพลงสามารถเชื่อมโยงผู้บริโภคเข้ากับแบรนด์ได้, เสียงเพลงสามารถที่จะถูกผูกเข้ากับสิ่งอื่นได้เพื่อที่จะให้ผู้บริโภคเกิดการตอบสนองที่เป็นไปโดยอัตโนมัติ (ตามทฤษฎี 'Classical Conditioning' ของ Pavlov) และ เสียงเพลงสามารถถูกนำมาใช้ในการกำหนดพฤติกรรมของผู้บริโภคได้

มีนักวิจัยพบว่า เสียงเพลงสามารถเชื่อมโยงเข้ากับความรู้สึกของคนได้ ดังนั้นเสียงเพลงจึงสามารถเป็นตัวเชื่อมระหว่างผู้บริโภคกับแบรนด์ได้ ยกตัวอย่างเช่น ผู้บริโภคที่เคยใช้โทรศัพท์ยี่ห้อโนเกีย (Nokia) ในช่วงระยะเวลาเพียงพอก็จะทำให้ผู้บริโภคจดจำเสียงได้ของโนเกียได้เวลาที่ผู้บริโภคได้ยินเสียงริงโทน (Jingle) ของโนเกีย สมอของบริโภคก็จะเชื่อมโยงไปถึงแบรนด์โนเกียเป็นต้น

นอกจากนี้แล้วเสียงเพลงยังสามารถที่จะถูกผูกกับสิ่งอื่นได้เพื่อให้เกิดพฤติกรรมตอบสนองแบบอัตโนมัติ (Respondent Conditioning) สังเกตไหมครับว่าตอนจบที่สมหวังของการ์ตูนดิสนีย์แทบทุกเรื่องนั้นจะมีเพลง Theme ของการ์ตูนเรื่องนั้นมาเล่นซ้ำ (Reprise) ยกตัวอย่างเช่น ตอนจบของการ์ตูนเรื่อง 'The Little Mermaid' จะเล่นเพลง 'Part of your world' ซ้ำ, ตอนจบของการ์ตูนเรื่อง 'Beauty and the Beast' จะเล่นเพลง 'Beauty and the Beast' ซ้ำ หรือแม้แต่ตอนจบของภาพยนตร์เรื่อง 'Aladdin' ก็จะมีเพลง 'A Whole New World' ซ้ำ อย่างไรก็ตามถ้าดิสนีย์เล่นเพลงซ้ำโดยที่ไม่ดัดแปลงอะไรเลย ผู้บริโภคก็จะไม่ได้รับรู้ถึงความแปลกใหม่ ดังนั้นตอนจบของการ์ตูนดิสนีย์จะเป็นการเล่นซ้ำด้วยการเปลี่ยนคีย์ดนตรี (Abrupt modulation) เพื่อเป็นการเพิ่ม Layer ของเพลงให้เพลงดูมี Energy มากขึ้น ซึ่งผลลัพธ์ก็คือจะทำให้ตอนจบดูมีพลังและ ทำให้บทเพลงมีเรื่องราวในตัวมันเองมากขึ้น นอกจากนี้ถ้าเราผูกเพลงนั้นเข้ากับตอนจบที่สมหวัง เวลาเราฟังเพลงนั้นแยกออกมาในภายหลัง เราก็มึนแวมที่

จะได้รับความสุขจากการฟังเพลงนั้นเนื่องการทำงานของระบบประสาทโดยอัตโนมัติ (ซึ่งกระบวนการนี้เกิดจาก 1. ดูดจนจบแบบสมหวังของดิสนีย์แล้วมีความสุข 2. ได้ฟังเพลงไปด้วยในขณะที่ดูฉากจบที่สมหวัง 3. เวลาฟังเพลงนั้นก็จะมีความสุขถึงแม้จะฟังเพลงแยกออกมาภายหลังจากการที่ดูการ์ตูนจบไปแล้ว)

นักการตลาดผู้รู้ความลับของเสียงเพลงยังสามารถที่จะใช้เสียงเพลงเป็นเครื่องมือในการกำหนดและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคให้ทำในสิ่งที่นักการตลาดต้องการได้ เช่น ผลงานวิจัยของ Milliman พบว่า "ร้านอาหารที่เปิดเพลงช้าจะทำให้คนสั่งเครื่องดื่มมากขึ้น และ อยู่ในร้านอาหารได้นานขึ้น" เป็นต้น

นอกจากนี้แล้วเสียงเพลงยังสามารถส่งผลไปถึงอารมณ์โดยตรงของผู้บริโภคได้ การเลือกเสียงเพลงที่ถูกต้องสามารถที่จะทำให้บริโภคมารมณ์ดี ซึ่งถ้าผู้บริโภคอารมณ์ดี ผู้บริโภคก็จะตัดสินใจซื้อของง่ายขึ้น (มีเทคนิคในการเลือกเพลงมากมาย เช่น อย่าเลือกเพลงที่เป็นคีย์ Minor เพราะเป็นการทำให้ผู้ฟังรู้สึกเศร้า เป็นต้น)

ถ้าผู้อ่านแต่ละท่านมีแบรนด์ที่ชื่นชอบเป็นของตัวเอง ด้วยเหตุผลหลายๆอย่าง 'ดิสนีย์' คือแบรนด์ดวงใจของผม ผมเชื่อว่าผู้อ่านหลายๆ ท่านก็เติบโตมาพร้อมกับแบรนด์นี้ ในอนาคตผมหวังว่าดิสนีย์จะได้มีโอกาสมาเปิดสวนสนุกที่เมืองไทย เพราะผมจะได้ไม่ต้องเดินทางไปไกลถึงฮ่องกง, ญี่ปุ่น หรือ จีน สำหรับผู้ที่สนใจความรู้เพิ่มเติมทางการตลาดเพิ่มเติมสามารถติดตามเรื่องราวของผมย้อนหลังได้ที่ Facebook Page 'Marketing Everyday' หรือทางนิตยสาร 'New Silk Road Magazine' ฉบับย้อนหลัง สุดท้ายนี้ผมหวังว่าคอลัมน์นี้จะเป็นประโยชน์แก่ท่านผู้อ่านนะครับ แล้วพบกันฉบับหน้าครับ

ธนาวัฒน์ จิระเสวีจินดา แห่ง mezzo (迷术咖啡)

“ผมคิดว่าปี 2016 จริงๆ แล้วเป็นปีที่เศรษฐกิจไทยแย่ๆ มาก แต่จะบอกว่าปีนี้ เป็นปีก้าวกระโดดที่ยิ่งใหญ่สำหรับ Mezzo ทั้งด้านจำนวนสาขาและรายได้”

ประโยคเด็ดที่ออกมาจากคำพูดเจ้าของร้านกาแฟที่หลายคนรู้จักในนาม Mezzo ทำให้เกิดคำถามมากมายว่าหน้าตาของเขาคืออย่างไร เป็นนักธุรกิจสายไหน และทำไมถึงมีความมั่นใจในธุรกิจของตัวเองในยามที่เศรษฐกิจเป็นแบบนี้ เราไปทำความรู้จักกับเขาพร้อมๆ กันเลยครับ...

คุณ ธนาวัฒน์ จิระเสวีจินดา เจ้าของร้านกาแฟแบรนด์ Mezzo จบปริญญาตรีด้านวิศวกรรมไฟฟ้า และปริญญาโทด้านวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ จากมหาวิทยาลัย Georgia Tech ประเทศสหรัฐอเมริกา เล่าให้ New Silk Road ฟังว่า “จุดเริ่มต้นของผมเอง มาจากการเข้าใจวัฒนธรรมของต่างประเทศ เพราะเคยไปเรียนอยู่ที่ไต้หวัน 8 ปี และไปใช้ชีวิตอยู่ที่สหรัฐอเมริกาอีก 13 ปี ซึ่งในช่วงที่ทำงานอยู่สหรัฐอเมริกานั้นก็ได้เรียนรู้และชื่นชอบเครื่องดีมกาแฟสดมากเป็นชีวิตจิตใจ พอกลับมาเมืองไทยก็รู้สึกว่าร้านกาแฟคุณภาพดี อร่อยๆ ไม่ค่อยมี หาทานยาก เลยคิดว่าน่าจะมีร้านที่อร่อยกว่าที่มีอยู่ในตลาด เพราะตอนนั้นร้านที่อร่อยถูกปาก ราคาก็แพงพอสมควร”

อยากให้เล่าถึงช่วงวัยเด็กก่อนมาเป็นนักธุรกิจ เพราะได้ยืนยันว่า ทางบ้านเคยส่งไปเรียนหนังสือที่ไต้หวัน ?

“เรื่องของเรื่องคืออากงอาม่าอพยพมาจากเมืองจีน (คนแต้จิ๋ว) ตั้งแต่อายุประมาณ 10 ขวบ ภาษาแรกของผมก็คือภาษาจีน จำได้ว่าช่วงแรกๆ ที่เริ่มไปโรงเรียนอนุบาลเล็กๆ ใน อ. อุทอง จ. สุพรรณบุรี นั้น ผมสื่อสารกับคุณครูไม่ได้เลยแม้แต่คำเดียว แต่จะบอกว่าอยากไปห้องน้ำก็ไม่รู้ว่าจะพูดอย่างไร พอถึง ป. 1 ทางบ้านก็ส่งไปโรงเรียนประจำที่ จ. เพชรบุรี เป็นโรงเรียนที่ชาวจีนมาเปิดครับ

ระเบียบวินัยจะเข้มงวดสุดๆ ภาษาไทยสักคำก็ไม่ให้พูด กินขนมหรือดูทีวีนอกเวลาก็ไม่ได้ ตอนเด็กๆ จำได้ว่าไม่ชอบเลยและคิดอยู่ในใจว่าทำไมต้องมาเรียนภาษาที่ไม่ได้ใช้ด้วย ตอน ป. 4 อากงอาม่าย้ายไปอยู่ที่ไต้หวันเพื่อหนีถูกร้อนในเมืองไทย ทางบ้านเลยคิดว่าเป็นโอกาสที่ดีเพื่อให้ศึกษาภาษาจีนได้มากขึ้น ซึ่งผมก็ไม่ชอบอยู่ดีเพราะอยากเรียนภาษาอังกฤษมากกว่า จนกระทั่งถึง ม. ปลายก็ได้ย้ายไปเรียนต่อที่สหรัฐอเมริกาครับ ทุกวันนี้ก็ย้อนหลังทีไรก็จะรู้สึกว้าวนึกๆ เราคิดผิดมากที่พ่อแม่มอบโอกาสดีๆ ให้เราแต่เราไม่ได้รับรู้คุณค่าของสิ่งที่ได้รับ ตอนนั้นผมรู้สึกซาบซึ้งและขอบคุณบุญคุณที่ได้รับจากทางบ้าน เพราะถ้าหากไม่ได้วางแผนไว้ตั้งแต่หลายสิบปีที่แล้วผมก็คงไม่มีวันนี้ในรูปแบบนี้แน่นอน เคยอ่านเจอ Warren Buffett พูดไว้ว่า “Someone is sitting in the shade today because someone planted a tree a long time ago.” สำหรับผม ไม่มีอะไรเป็นจริงไปกว่าประโยคนี้แล้วครับ เพราะหากไม่เคยเรียนภาษาจีน วันนี้ผมคงเจอปัญหาและอุปสรรคอีกมากมายในการดำเนินธุรกิจในประเทศจีน”

จุดเริ่มต้นของ Mezzo เกิดขึ้นได้อย่างไร ?

“จริงๆ แล้วธุรกิจนี้เกิดจากความชอบส่วนตัวมากกว่า ทำให้เกิดประเด็นในความคิดว่าอยากจะทำร้านกาแฟ ก็เริ่มจากการไปศึกษาว่าแหล่งของเมล็ดกาแฟในร้านกาแฟต่างๆ ทั่วโลกนั้นมาจากไหน คำตอบที่ได้กลับมาก็คือ ส่งออกจากประเทศไทยเป็นจำนวนมาก ซึ่งคุณภาพเมล็ดกาแฟของไทยนั้นติดอันดับต้นๆ ในโลก มีการส่งออกเมล็ดกาแฟดิบเป็นจำนวนมากในทุกปี ผมเลยคิดว่าเมื่อมีวัตถุดิบที่มีชื่อเสียงขนาดนี้ ประเทศไทยน่าจะมีแบรนด์กาแฟเป็นของตัวเองที่สร้างชื่อเสียงในเวทีโลกได้แล้ว! หลังจากทำงานอยู่ในไทยสักพัก ก็กลับมาคิดเรื่องกาแฟอีกครั้ง (ตอนนั้นก็ยังหาร้านที่ถูกต้องไม่ได้) ผมเริ่มจากการถามเพื่อนๆ ที่รู้จักในหลายๆ ประเทศ ว่ามีใครทำร้านอาหาร ร้านเบเกอรี่ หรือร้านกาแฟบ้าง ซึ่งเมื่อสืบข้อมูลได้พอสมควรแล้วก็เริ่มทดลองซื้อเมล็ดกาแฟจากทางภาคเหนือ และก็ได้อีกศึกษาในอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับ

กับสูตรในการคั่ว พอได้สูตรที่ต้องการก็ไปจ้างโรงงานคั่วเป็นล็อตเล็กๆ เราก็มาชิมจนกระทั่งได้รสชาติที่พอใจในระดับหนึ่ง ก็ทดลองส่งออกไปที่ประเทศเพื่อนบ้านหลายแห่ง โดยที่ตอนนั้นยังไม่มียี่ห้อ เพราะอยากรู้ว่าผลตอบรับเป็นอย่างไรบ้าง ลองผิดลองถูกไปหลายครั้งสุดท้ายแล้วผลก็เป็นที่น่าพอใจอย่างยิ่ง เพื่อนๆ ที่ได้ชิมก็บอกว่าอร่อยและถามเป็นเสียงเดียวกันว่า - ทำไมไม่เปิดร้าน? ก็เลยเริ่มจากจุดเล็กๆ นี้แหละครับ”

เหตุผลที่ร้านเมซโซ่แตกต่างจากร้านอื่นๆ ที่มีอยู่แล้วคืออะไร ?

“แนวคิดของผมตั้งแต่วันแรกคือจะหาอย่างไรถึงสามารถให้บริการเครื่องดื่มกาแฟสดและอื่นๆ ที่มีรสชาติคุณภาพมาตรฐานระดับโลก แต่ในราคาที่คุ้มค่าที่สุดสำหรับผู้บริโภค (Best Value For Money) เพราะฉะนั้นทุกสิ่งทุกอย่างที่เราตัดสินใจทำก็จะเป็นแนวทางนี้ทั้งหมด เราจำเป็นต้องลงทุนในครัวกลางตั้งแต่มีสาขาเดียวเพื่อควบคุมคุณภาพและต้นทุน เราจำเป็นต้องรับความเสี่ยงด้วยการลงทุนเองตั้งเกือบ 90 สาขาเพื่อเน้นการบริการให้ดีที่สุด เมซโซ่เป็นร้านแรกๆ ในประเทศไทยที่ให้บริการ Free Wi-Fi เป็นรายแรกที่เสิร์ฟถึงโต๊ะเพื่อไม่ต้องให้ลูกค้าเดินมารับสินค้าเองที่เคาเตอร์ เรามีของหวานสไตล์อเมริกันเช่น Brownie ที่ใช้สูตรและวัตถุดิบต้นตำหรับแท้ๆ ซึ่งไม่สามารถหาทานได้จากร้านอื่น สิ่งเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้รวมกันทำให้แบรนด์เป็นที่จดจำและชื่นชอบ อย่างที่เราทราบกันดีอยู่แล้ว ผู้บริโภคสมัยนี้มีทางเลือกมากมาย แต่สุดท้ายสิ่งที่ทำให้เขาตัดสินใจที่ดีที่สุดคือ “Brand” และ “ความคุ้มค่ากับเงินที่เขาได้ใช้จ่ายไป” ตรงนี้สำคัญที่สุดครับ”

ตอนนี้ Mezzo มีทั้งหมดกี่สาขา ?

“หลังจากที่เมซโซ่เปิดตัวมาได้ 8 ปีกว่า ตอนนี้เรามีทั้งหมด 89 สาขา เป็นสาขาที่เราลงทุนและบริหารเองทั้งหมด ไม่ใช่ Franchise และสินค้าในร้านที่ขายอยู่ เราผลิตเองทั้งหมด จึงสามารถควบคุมคุณภาพได้ดีเยี่ยมจากรัวกลางโดยตรงขนส่งของเราเอง เนื่องจากว่าเรายังไม่ได้ขาย Franchise เราจึงเน้นเปิดร้านใน กรุงเทพฯ และปริมณฑล ส่วนต่างจังหวัดก็จะมีที่ใกล้ๆ เช่น ชลบุรี 4 สาขา ในเดือนพฤษภาคม 2559 นี้ก็จะเปิดเพิ่มที่พัทยาก็ 2 สาขา และก็มีที่จังหวัดสระบุรี อโยธยา อีกครับ อย่างที่ได้เรียนไปแต่แรกครับ เราไม่สามารถไปไกลกว่านี้ได้เนื่องจากเรายังไม่ได้ขาย Franchise แต่ในปี 2559 นี้คิดว่าจะมี 1-2 จังหวัดที่จะเปิดร้านเมซโซ่ในรูปแบบ Franchise ครับ ซึ่งปีนี้เราได้ตั้งเป้าไว้ว่าจะเปิดให้ครบ 100 สาขาภายในประเทศ”

มีแผนขยายธุรกิจอย่างไรบ้าง ?

“ในช่วง 7-8 ปีที่ผ่านมาฉันขยายสาขาปีละไม่กี่แห่ง ใช้วิธีค่อยๆ เป็นค่อยๆ ไปเพราะต้องการเรียนรู้ธุรกิจนี้อย่างลึกซึ้ง แต่ในปีนี้และปีหน้า จะเป็นปีที่เราวางแผนเติบโตแบบก้าวกระโดดทั้งในต่างจังหวัดและต่างประเทศ ตั้งแต่วันแรกที่เปิดบริษัทฯ ผมวาดฝันไว้แล้วว่าสักวันหนึ่งจะไปเปิดสาขาในต่างประเทศ ซึ่งผมพยายามโฟกัสในประเทศที่อยู่ใน AEC และประเทศจีน ประเทศแรกที่เรามาศึกษาอย่างจริงจัง จังๆ ก็คือ ประเทศจีน ครับ เนื่องจากตัวผมเองเป็นลูกหลานชาวจีน และสามารถพูดภาษาจีนกลางได้ ถ้าเมซโซ่ไปเปิดตลาดในเมืองจีน เราคุยกับเขาได้สบายไม่มีปัญหา และอีกอย่างเรามองว่าประเทศจีนเป็นตลาดที่ใหญ่มาก ถึงแม้เราไปเปิดที่ประเทศอื่น เช่น ลาว กัมพูชา เราก็เหนื่อยพอกัน จึงเลือกไปตลาดใหญ่ที่สุดดีกว่า ในส่วนของผลิตภัณฑ์ใหม่ เราก็เริ่มจำหน่ายกาแฟสดดริป (Drip Coffee) ที่ลูกค้าสามารถนำไปปรุงเองได้ทุกที่ทุกเวลาโดยไม่ต้องมีอุปกรณ์เสริมใดๆ ทั้งสิ้นสะดวกมากครับ”

ได้ยินมาว่าตอนนี้ Mezzo กำลังขุมวางแผนเปิดสาขาที่มหานครเซี่ยงไฮ้ ?

“ใช่ครับ หลังจากที่ได้ศึกษาตลาดมาได้ระยะหนึ่ง เราก็ได้จดทะเบียนบริษัทฯ ในเซี่ยงไฮ้เรียบร้อยแล้วครับ กำลังอยู่ในขั้นตอนสรรหานักลงทุนท้องถิ่นเพื่อสรุปแผนงาน ประเทศจีนมีพื้นที่และเมืองใหญ่ๆ เยอะมาก เราจึงยังต้องการนักลงทุนที่สนใจนำเมซโซ่ไปขยายสาขาในประเทศครับ หากมีท่านใดสนใจ เมซโซ่ยินดีต้อนรับเป็นอย่างยิ่งเลยนะครับ สามารถติดต่อเข้ามาได้ ส่วนตารางเวลาในการเปิดสาขาแรกนั้น ผมขอแจ้งอีกครั้งเมื่อสรุปเสร็จเรียบร้อยแล้วครับ ผมมองว่าการที่เราไปเปิดสาขาที่ต่างประเทศนั้น ไม่ใช่ที่เราไปเปิดร้านขายอาหารและเครื่องดื่มต่างๆ แต่ผมมองว่าเราเอาวัฒนธรรม อารยธรรมของไทยไปนำเสนอให้ชาวต่างชาติได้รับรู้มากขึ้นเกี่ยวกับประเทศไทย ถึงแม้ว่าชื่อร้านของเราจะไม่ใช้ภาษาไทย แต่เมล็ดกาแฟ ขนมและเครื่องดื่มอื่นๆ อีกหลากหลายชนิดที่เรานำไปจำหน่าย เป็นของที่ส่งออกจากประเทศไทยทั้งสิ้นครับ”

กระแสตอบรับจากลูกค้าชาวจีนในประเทศไทยเป็นอย่างไร และ Mezzo มีวิธีอะไรที่สื่อสารกับลูกค้าคนจีนบ้าง ?

“ต้องยอมรับว่าสมัยนี้มีทั้งนักท่องเที่ยวและนักธุรกิจจากประเทศจีนเป็นจำนวนมากในประเทศไทย และร้านเมซโซ่เองก็มีลูกค้าชาวจีนอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะสาขาอาคาร Fortune, Mega Bangna, The Street, บนถนนอโศก และอีกหลายๆ แห่งในเครือ Central และ The Mall ลูกค้าคนจีนส่วนใหญ่ชอบในรสชาติและคุณภาพของเมซโซ่ (โดยเฉพาะชอบรสชาติที่ต่ำมากเมื่อเทียบกับค่าครองชีพในเมืองจีน) หลายคนก็แนะนำให้เรามีสินค้าไทยๆ ที่คนจีนชื่นชอบ เช่น มะม่วง ทุเรียน และอื่นๆ ซึ่งผมและทีมงานจะนำข้อชี้แนะเหล่านี้ไปพัฒนาเมื่อเปิดสาขาในประเทศจีนครับ สำหรับการสื่อสาร ที่หน้าร้านนอกจากได้สอนพนักงานคำพูดง่ายๆ ที่พอจะพูดคุยกันได้บ้างแล้ว ทั้งเมนู โบปลิ้ว และป้ายต่างๆ ในร้านเราก็ได้เพิ่มภาษาจีนเข้าไปให้ครบ ทั้งนี้ก็เพื่อรองรับลูกค้ากลุ่มนี้ครับ”

นอกจากประเทศจีนแล้ว ในอนาคตเราจะเห็น Mezzo ในประเทศอื่นอีกไหม ?

“ในประเทศอื่นที่มีการติดต่อพูดคุยอยู่ และมีความเป็นไปได้ นั้น ก็มี พม่า กัมพูชา อินโดนีเซีย และลาว โดยที่ 4 ประเทศนั้นจะเป็นลักษณะ Franchise ซึ่งแตกต่างจากเมืองจีนที่เป็นลักษณะที่บริษัทฯ เข้าไปลงทุนเองเปิดบริษัทเองและร่วมทุนกับนักธุรกิจในประเทศ ครับ”

เป็นอย่างไรกันบ้าง หลังจากได้รู้จักคุณ ธนาวัฒน์ จิระเสวีจินดา เจ้าของร้านกาแฟ Mezzo กันอย่างละเอียดแล้ว คงไม่ต้องสงสัยกันแล้วใช่ไหมครับ ว่า Mezzo ทำไมถึงมีสาขามากมายโดยที่ไม่ได้ขาย Franchise ให้กับใครจนถึงทุกวันนี้ ก็เป็นเพราะมุมมองของคุณ ธนาวัฒน์ ไม่ใช่มุมมองของนักธุรกิจทั่วไป แต่เป็นมุมมองของคนคนหนึ่งที่ชอบกาแฟเป็นชีวิตจิตใจ ทำงานด้วยพลังใจในทุกจุด อีกทั้งยังปิดท้ายด้วยกลยุทธ์เด็ดที่ทำให้ Mezzo เป็นที่รู้จักไว้ว่า “ผมให้ความสำคัญกับหน้าร้านเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากหน้าร้านเป็นการประชาสัมพันธ์ที่ดีที่สุดสำหรับเมซโซ่ เพราะฉะนั้นเงินทุกบาททุกสตางค์ ผมจึงนำไปลงทุนเปิดสาขาให้มากและเร็วที่สุด ลองคิดว่า ถ้าสาขาเราน้อย มีไม่กี่สาขา ถึงแม้จะมีคนรู้จักร้านเมซโซ่เป็นจำนวนมาก แต่ถ้าเขาไม่ได้มีโอกาสไปลิ้มรสชาติก็ไม่มีประโยชน์”

“ร้านเมซโซ่จึงเป็นร้านกาแฟที่อาศัยการตลาดแบบปากต่อปาก เพื่อนแนะนำเพื่อน โดยไม่มีนโยบายที่จะจ่ายเงินค่าโฆษณาเลยสักบาท!!!”

บ. เมซโซ่ จำกัด Mezzo Co., Ltd. 漫诗 (上海) 有限公司

Website - www.mezzo.co

WeChat ID - [mezzocoffee](https://www.mezzocoffee.com)

E-Mail - info@mezzo.co.th

Tel: +66-8-1612-3579

Strawberry-Kiwi Lemonade

สตรอว์เบอร์รี่-กีวี เลมอนเนด

ลองบีชสตรอว์เบอร์รี่	5 ml. / โยดา 3 oz.
ลองบีชเลมอนน้ำผึ้ง	10 ml. / โยดา 2 oz.
ลองบีชกีวี	30 ml.
น้ำแข็ง	16 oz.

เมนูรับหน้าฝน สรรสร้างเมนูไม่ซ้ำใคร ง่ายๆ
ด้วยตัวคุณเอง กับ ลองบีชไซรัป
สูตรเพิ่มเติมที่ fb.com/longbeachsyrupe หรือ 0918899335

Tropical Paradise

ทรอปิคอล บลูพาราไดซ์

ลองบีชบลูพาราไดซ์	1.5 oz.
ลองบีชสับปะรด	0.5 oz.
น้ำ	2.0 oz.
น้ำแข็ง	16.0 oz.

อร่อยดี

มีประโยชน์

ทุกวันกับโทฟูซัง

พบกัน
ได้ที่

www.facebook.com/tofusan/